Shirley Hart

Obsesia unei nopți

Colecția

Editura CONI

Având o disperată nevoie de bani, Catriona este obligată să apeleze la Logan Blake, amantul unei singure nopți de dragoste.
Logan însă condiționează acordarea banilor: să devină amanta sau angajata lui într-o fermă din îndepărtatul Wyoming.

Logan își plimbă mâinile pe gâtul ei care palpita, îi atinse vârfurile sânilor care reacționară instinctiv prin stofă. Un val de dorință îl străbătu. Cu un gest energic, îi deschise corsajul și îi desfăcu sutienul. Se opri o clipă să mângâie cu ochii frumosul trup pe jumătate dezgolit.

THE BEST

I.S.B.N. 973-96196-6-5

LEI 650

SHIRLEY HART

OBSESIA UNEI NOPŢI

I

Începând de dimineață, o ploaie înghețată curgea în torente peste Chicago. Acum, la căderea serii, o ceață deasă învăluia orașul. Doar pe ici, pe colo, câte o mașină mai rula cu farurile stinse.

La volanul Volkswagen-ului său, Catriona Morgan încerca să-și concentreze atenția asupra conducerii. Dispoziția ei era la fel de proastă ca și vremea. Ajungând în parcarea clubului Paradise își așeză mașina lângă eleganta limuzină neagră a lui Nick Armand, proprietarul discotecii. Picăturile de ploaie de pe caroserie străluceau sub lumina reflectoarelor.

Nici acum, în ultima zi a lunii aprilie, Catriona nu avea nici o veste de la Logan Blake...

Dar dacă răspunsul la scrisoarea pe care i-o trimisese, o aștepta pe tabloul cu mesaje... ?

Ieși din mașină și fugi să se refugieze sub copertina de la intrare. Vântul îi biciuia obrajii, îi ciufulea pletele brune și îi lipea fusta de catifea neagră de gleznele fine ; începu să tremure. În cazul că Logan nu-i răspunsese nici acum la scrisoare, se hotărî să-l sune ea.

Gândindu-se la asta simţi că i se pune un nod în gât şi, uitând de existenţa singurei trepte care forma pragul clubului de noapte, se împiedică. Noroc că reuşi să se redreseze la timp.

Peggy, mâna dreaptă a patronului, pufni în râs, remarcând sosirea vijelioasă a Catrionei, cântăreaţa en titre a localului. În lumina difuză a barului, silueta ei înaltă, împodobită de un splendid păr blond, atrăgea în mod irezistibil privirile. În această seară, cocoţată pe un scaun înalt, privea cu un aer batjocoritor mantoul gri uzat al Catrionei şi pletele ei ciufulite de vânt. Peggy îşi adora munca. Senzualitatea felină pe care o degaja întreaga ei persoană ascundea o redutabilă femeie de afaceri. Putea să calculeze notele de plată ale clienţilor mai repede decât casa electronică şi arbora o manieră de a se îmbrăca la limita provocării sexuale.

În această seară purta un ansamblu mov, compus din tunică şi şalvari. Corsajul se încheia cu un guler graţios şi cuminte. Catriona cunoştea însă toaleta : spatele avea un decolteu adânc care o dezbrăca până la mijloc pe Peggy. O dată remarcase cum mâna lui Nick se strecurase în deschizătura decolteului în timp ce, în mod ostentativ, îi vorbea lui Peggy de un fleac care-i reţinuse atenţia în sala de restaurant.

Părerea proastă pe care o avea Peggy despre mantoul Catrionei i se citea clar pe faţă. „Dacă ar fi ea cântăreaţa, ar sosi învelită într-o capă de catifea !“ gândi Catriona cu un pic de amărăciune.

Cu patru ani înainte, în mod sigur şi-ar fi procurat şi ea una. În prezent, puţin îi mai păsa de problemele vestimentare.

Ridicându-şi pliurile fustei se îndreptă spre Peggy.

— Există vreun mesaj pentru mine ? întrebă ea cu o indiferenţă simulată.

Peggy se întoarse spre panou, descoperind privirilor spatele ei gol şi frunzări cele trei plicuri agăţate acolo. Unghiile ei erau date cu lac de un roşu aprins. Scutură din cap.

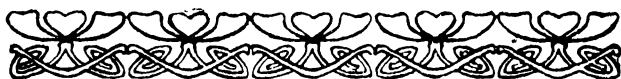
— Nu, nimic pentru tine ! Aştepţi o scrisoare de la iubitul tău ?

Catriona strânse din pumni dar reuşi să-şi păstreze o expresie calmă.

— Ce idee nostimă !

Şi se îndreptă cu un pas ţeapăn în direcţia culiselor. Simţi că Peggy o cântăreşte din ochi cu o privire arzând de curiozitate.

Odată ajunsă în cabina micuţă, îşi scoase mantoul. Oglinda mare de la masa de toaletă, luminată din toate direcţiile de becuri, îi întoarse imaginea chipului delicat al unei tinere femeie de douăzeci şi şapte de ani, având însă trăsăturile trase de griji şi de nesomn.

Se aşeză şi începu să-şi ascundă urmele de oboseală printr-un machiaj abil.

Alese un fard verde de pleoape şi îl aplică uşor în jurul ochilor de culoarea alunei, apoi adăugă o tentă de fard aurie care îi va da strălucire în lumina reflectoarelor. Rimelul puse în evidenţă genele dese. Un pic de roşu în obraji desăvârşi întreaga operă. În sfârşit, îşi pieptănă părul negru, ale cărui bucle cădeau în cascadă pe umerii goi. Se ridică şi-şi aranjă cu o mişcare a mâinii corsajul amplu, elegant, strâns pe talie cu o curea fină.

Tatăl ei o învăţase arta de a-şi pune în valoare statura mijlocie şi pielea ca de alabastru, care contrasta în mod plăcut cu părul întunecat la culoare. Această amintire îi strânse inima. Fusese un bărbat iubitor, artist până în vârful degetelor... dar fără nici un pic de simţ practic. Banii nu aveau nici o importanţă în ochii lui.

„Avem destui, scumpa mea“ îi spunea el cu accentul său irlandez care îi revenea când era bine dispus.

Nu, banii nu erau deloc o chestiune de viaţă şi de moarte în acele vremuri.

Ieşi din cabina ei şi se îndreptă spre restaurant. Ken, pianistul orchestrei, se afla deja pe mica scenă, încercând să regleze de la pupitrul de comandă intensitatea volumului microfoanelor. Clienţii se plânseseră, noaptea trecută. Aruncă o scurtă privire tinerei femei.

— Du-te spre fundul sălii, Cat, şi spune-mi dacă e prea tare.

Ken era emotiv. Înainte de fiecare reprezentaţie, se temea de ce-i mai rău. Tehnicianul lor de sunet se achita totuşi perfect de sarcinile lui. Instalat la pianul electric, Ken execută un „fortissimo".

— Mi se pare tocmai potrivit, declară ea când se reinstală liniştea. Ecranele de control nu funcţionează ?

Ken îşi trecu mâna prin părul blond, lipsit de strălucire.

— Mi-a fost frică că nu e bine. Oh ! Unde sunt timpurile bune când nu aveai nevoie de o diplomă în electronică ca să fii muzicant !

Reveni spre el. Ken se aşezase la pian şi cânta celebra melodie „Viaţa în roz" privind-o cu un surâs melancolic pe buze. Avea talent, dar slujba nu era potrivită pentru el. Cat se sprijini cu coatele de pian.

— Ceva nou pentru Robbie ? o întrebă el, fără s-o piardă din ochi, în timp ce degetele lui lungi mângâiau clapele.

Ea clătină cu tristeţe din cap.

— Trebuie să-ţi revii, Cat. Ai o mină îngrozitoare.

— Mulţumesc de compliment ! Eşti de-a-dreptul reconfortant !

— Aş putea fi, Cat, dacă mi-ai da posibilitatea.

Melodia languroasă se transformă într-o rumbă îndrăcită.

„Sunt nebun după tine“ îi declara melodia.

Catriona surâse.

— Hai, Ken, protestă ea cu drăgălăşenie. Ştii bine că...

Pianul atacă atunci „Dragoste eternă“.

Fata râse încetişor.

— Eşti incorigibil !

Ken îşi retrase brusc mâna de pe claviatură.

— Nu am prea mulţi bani, Cat, dar dacă ai vrea să împărţim puţinul pe care îl posed...

— Nu, i-o tăie ea. Nici nu se pune problema.

El începu să atingă pe sărite clapele.

— Blake ţi-a dat vreun semn de viaţă ?

— Nu, răspunse ea pe un ton scăzut. Trebuia să-mi închipui.

Ken ridică din umeri.

— Un fermier bogat din Wyoming ? Merită să încerci. În fond, scopul scuză mijloacele, nu ?

Amărăciunea care-i străbătu cuvintele o surprinse. Puţin după eşecul legăturii ei cu Logan, într-o seară când se simţea deosebit de deprimată, Ken o compătimise şi ea i se destăinuise. Ca urmare se împrieteniseră, dar nimic mai mult. Cat îşi arsese aripile o dată, nu avea chef să reînceapă. Ken dorea ca relaţia lor să devină mai intimă, îşi dădea ea bine seama de

asta. Dar niciodată nu insistase cu adevărat şi nu abordaseră subiectul decât pe un ton de glumă.

Ceilalţi doi membri ai orchestrei sosiră : Morrey, chitaristul şi Bill, bateristul. Morrey atinse talerele deja aşezate pe mica estradă şi când se întoarse, cutia chitarei le lovi, declanşând un tunet de vibraţii sonore.

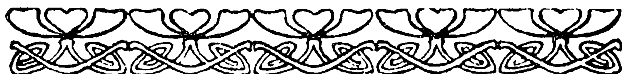
— Atenţie ! strigă Bill. Strică-le şi te pun eu să-mi cumperi altele noi.

Înainte de spectacol, muzicanţii aveau nervii în pioneze.

În prima parte a serii, doar orchestra crea ambianţa. Clienţii aveau astfel timpul necesar să se instaleze la mese. Ken fusese cel care pretinsese asta, din respect pentru talentul Catrionei.

Ea îi era recunoscătoare că o angajase, doi ani mai înainte, când traversa o perioadă de disperare şi îndoieli. Calitatea interpretării ei avusese de suferit, dar învăţase să-şi stăpânească emoţiile şi revenise pe scenă, graţie lui Ken.

Seara ajunsese la apogeu. Catriona apăru în lumina reflectoarelor şi se îndreptă spre pian. Ken se ridică şi îi ieşi în întâmpinare. O cuprinse în braţe şi îi sărută buzele. Simplă glumă la început, acest sărut devenise un ritual. Dar în seara asta, Ken profită de această îmbrăţişare în public şi se arătă mai insistent. Catriona îl respinse cu blândeţe.

În fine sosi şi momentul ultimului cântec. Se simţi cuprinsă de un profund sentiment de nelinişte.

„Concentrează-te asupra cuvintelor“ îşi spuse ea ca să se încurajeze.

Singură sub fasciculele luminoase, încerca cu disperare să creeze atmosfera textului — povestea unei femei părăsite, a cărei dragoste fusese batjocorită.

Spre ora două dimineaţa, muzicanţii îşi aranjară instrumentele. Era liberă... Plecă să-şi ia mantoul din cabină şi decise să se eclipseze pe scara de incendiu din spatele clădirii, ca să scape de privirile curioase ale lui Peggy.

Ken o urmă. La capătul scărilor, o prinse de cot

— Cat, nu suport să te văd în halul ăsta... Dacă-ţi pot fi de folos...

Îşi ridică privirea spre el. Acest chip familiar şi aceşti ochi plini de blândeţe o reconfortau puţin.

— Nu, mulţumesc, Ken.

Îşi puse mâinile pe umerii ei şi o întoarse spre el.

— Cat, vreau să mă însor cu tine. O să am grijă de tine. O să găsim noi de unde să împrumutăm bani.

— Eşti nebun de legat, Ken ! murmură ea clătinând din cap.

El ezită, scrutând chipul Catrionei cu o privire arzătoare.

— Trebuie să afli că... începu el, dar se aplecă dintr-odată şi depuse un sărut... aproape brutal pe buzele ei.

În jurul lor parcarea era goală. Brusc, un zgomot de paşi răsună în liniştea nopţii. Cineva se apropia de ei. Ken ridică capul.

Atunci îl văzu şi ea.

Silueta lui se detaşa lent de copertina care o adăpostise de ploaie câteva ore mai devreme. Era oare o festă pe care i-o juca imaginaţia ? Dorea atât de mult să-l revadă ! Nu, acest păr negru ca smoala şi aceşti umeri largi nu putea aparţine decât lui Logan Blake.

— El e, nu ? şopti Ken.

— Da. Pleacă, te rog. Vreau să fiu singură când îi vorbesc.

— Rămân cu tine.

— Nu, refuză ea cu un ton atât de rugător încât el îi dădu drumul.

Îi mângâie obrazul cu vârful degetelor.

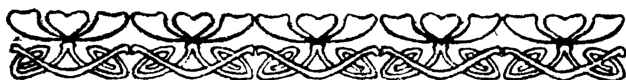
— Sunt un smintit că te las cu el. Dacă n-ar fi vorba de Robbie...

— O să-ţi telefonez îndată ce pot, îi promise. Acum pleacă, repetă ea.

Ken se urcă în maşină. În secunda următoare, pneurile scrâşniră pe caldarâm.

Lent, Logan parcurse ultimii paşi care îi mai despărţeau. Ea rămase nemişcată : mâinile înfundate în buzunarele mantoului îi tremurau.

— I-ai făcut vânt iubitului tău, Catriona ?

Ai fost întotdeauna exigentă în astfel de lucruri !

Tânăra femeie detesta faptul că o tutuieşte ; asta îi amintea că fuseseră odată intimi. Vocea lui nu se schimbase totuşi : la fel de senzuală şi de provocatoare ca şi pe vremuri. Reuşi să surâdă cu un aer degajat.

— Mereu acelaşi, Logan ! Nici un cuvânt amabil ! Direct la ţintă !

...La fel ca în acea noapte îngrozitoare când el îi dăduse ultimatum.

„Dacă mă iubeşti, Cat, pleci cu mine în Wyoming“.

„Logan, murmură ea, dă-mi şase luni. E tot ce am nevoie...“

„Eu am nevoie de tine... acum“.

Această mărturisire o umpluse de bucurie. Dilema care o sfâşia era însă şi mai dureroasă.

„Te rog, Logan, încearcă să înţelegi. Avem viaţa întreagă în faţa noastră !“

Se înşelase amarnic. Nu existase nici un viitor pentru ei. Stăteau acum faţă în faţă în semiobscuritatea unei parcări, ca doi străini... sau aproape.

— N-am străbătut jumătate din ţara asta ca să mă cert cu tine, reluă el.

— Cine v-a cerut să veniţi ? i-o întoarse ea.

Nu se putea hotărî să-l tutuiască, aşa cum făcuse înainte.

— Da, cine ? făcu el batjocoritor. Sunt de acord că scrisoarea ta mi-o interzicea în mod formal.

Furtuna părea iminentă, iar atmosfera dintre ei era la fel ca şi aerul înconjurător : încărcată de electricitate !

— Sper că-mi vei ierta... curiozitatea, se scuză el nepăsător. Cred că ai necazuri mari dacă m-ai chemat în ajutor.

— N-am necazuri.

O bucăţică de hârtie suflată de vânt se opri în părul tinerei. Nici nu avu timp să schiţeze vreo mişcare : deja, cu un bobârnac, el o îndepărtase !

— Dacă am merge într-un loc mai cald pentru a discuta despre toate astea ? propuse el.

Nu, ea nu avea deloc chef să se afle în compania lui...

— De ce nu în apartamentul meu ? sugeră ea totuşi.

— Hotelul meu e mai aproape.

Sunetul vocii lui, atât de familiar, făcu să reînvie în ea o mulţime de amintiri pe care încercase în van, în aceşti doi ani lungi de singurătate, să le şteargă din memorie. Se căznise să se convingă singură că Logan nu însemna nimic pentru ea. Dar această regăsire după atâta timp, era mai îngrozitoare decât tot ce-şi imaginase... Părea că hotărâse s-o chi-

nuiască... şi ea trebuia să suporte această tortură, pentru Robbie.

— Ei ? o grăbi el. Dacă ai avea bunăvoinţă să mă conduci...

— Da, bineînţeles, aprobă ea cu răceală.

Luară loc în maşina Catrionei. Logan întâmpină dificultăţi în a-şi aranja picioarele lungi în spaţiul atât de mic. În fine se instală ca... prima dată, cu genunchii îndoiţi într-o parte şi îi indică numele hotelului.

Trase frâna în tăcere şi puse motorul în funcţiune. Cât timp era la volan, totul mergea bine, avea ea situaţia în mână.

Nu pentru mult timp ! În momentul când, pentru a schimba viteza, degetele ei atinseră catifeaua din care erau lucraţi pantalonii lui Logan, sau când parfumul after-shave-ului său o învălui, inima Catrionei începu să bată nebuneşte. Era incapabilă să-şi stăpânească tulburarea care-i cuprinsese simţurile şi gândurile. Noroc că circulaţia era redusă la acea oră din noapte. În curând Volkswagen-ul ajunse pe aleea care separa bungalow-urile motelului.

— Numărul douăzeci şi patru, ordonă el.

O maşină închiriată staţiona în faţa uşii lui Logan. Probabil că venise la club în taxi.

Catriona îşi parcă maşina ; cu un gest hotărât el tăie contactul şi luă cheile. Îl privi stupefiată.

— N-am încredere, Catriona Morgan ! îi explică el batjocoritor.

Câteva clipe mai târziu, intrau în cameră. El aprinse lumina. Tânăra femeie își strânse mantoul pe ea, înghețată la gândul că Logan avea cine știe ce intenții... Tresări când el aruncă cheile locuinței pe masă.

— Nervoasă, da... ? constată el, studiind-o cu o privire tăioasă. Ți-e frig ?

Doar nu era prost !

— Da... Nu... bâlbâi ea, luptându-se împotriva emoțiilor ei contradictorii.

Preferă să-i întoarcă spatele și fixă, fără s-o vadă, perdeaua groasă care masca fereastra.

— Logan, te rog... șopti ea cu o voce răgușită.

— Ai amigdalită ?

Familiaritatea lui de-a dreptul indecentă zgârie sensibilitatea, deja ajunsă la extrem, a Catrionei.

— Da, minți ea.

Îi fusese greu să cânte în seara asta. Gândul la Robbie o obsedase, punându-i parcă un nod în gât. Liniștea care urmă fu întreruptă de clinchetul a două pahare.

— Nu păreai în cea mai grozavă formă în seara asta, într-adevăr. Bea asta ! O să te remonteze.

Deci asistase la spectacolul ei ! Tulburată de această idee, acceptă alcoolul oferit și sorbi coniacul dintr-o înghițitură.

— Mulțumesc ! îi spuse ea întinzându-i paharul, pe care el îl puse pe masă.

Apoi, sprijinit de perete, își încrucișă brațele și așteptă.

— Eu... Pot să mă așez ? întrebă ea, speriată la gândul că trebuie să vorbească prima.

Cu un semn din cap, el îi indică un scaun. Fața lui era impasibilă.

Cat își adună tot curajul, dar evită să-l privească.

— Am nevoie de zece mii de dolari.

— Pentru ce ? o întrebă el încetișor.

— Pentru... una din cunoștințele mele.

— Un prieten ?

Da ! Uite ! Dacă el ar crede în existența unui alt amant, demnitatea Catrionei ar fi salvată.

— Da.

Absorbit de gândurile lui, Logan își mai turnă o porție. Sorbi îndelung și rămase gânditor o clipă, moment care i se păru tinerei femei o eternitate. În fine, ridică ochii spre ea.

— Cel ce te-a condus și-a închipuit că-ți voi împrumuta acești bani ?

— Ești singura persoană din câte cunosc care dispune de mijloace, admise ea simplu.

Ochii lui de un albastru ca gheața o scrutară cu un aer sever. Nervozitatea Catrionei creștea în fiecare clipă. Îi venea să plângă.

— Cu ce-mi garantezi ?

— Eu... Cu salariul meu...

— Cat, nu câştigi decât trei sute de dolari pe săptămână. În cât timp speri să mi-i poţi înapoia ?

— Presupun că toată viaţa, murmură ea.

— Şi ai face asta pentru... acel prieten ?

— Da, răspunse ea fără a ezita.

Degetele lui Logan se crispară în jurul cupei de cristal. Faţa lui părea cioplită în piatră. Strânse din dinţi, disperată. Bătălia era pierdută de la început şi totuşi, lăsându-şi mândria la o parte, se adresase lui, ca fiind ultima ei speranţă. Se înşelase. Se ridică, cu umerii căzuţi, prea obosită ca să mai lupte.

— Dă-mi cheile, Logan.

Nebăgând-o în seamă, el se întoarse şi-şi puse paharul pe masă cu un zgomot sec.

— Banii sunt pentru Fowler ?

— Ken ? exclamă ea, năucită de această absurditate. Oh ! Nu ! Nu !

— Atunci, de acord, spuse el, îndreptându-şi umerii.

O bucurie imensă lumină trăsăturile Carionei.

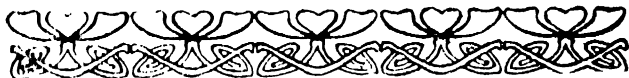
— Cu o condiţie, Cat.

Păli, din nou în defensivă.

— O condiţie ? repetă ea.

Privirea lui Logan o studie pe îndelete, într-o manieră aproape necuviincioasă. Avea impresia neplăcută că stă goală în faţa lui.

— Ai acceptat deci să-mi dai o parte din salariul tău, şi asta până la sfârşitul zilelor

Făcu un pas spre ea şi, involuntar, Cat simţi că se crispează. Dar nu-şi plecă ochii. Chiar dacă, fără voia ei, trebuia să recunoască că, în cei doi ani de când nu-l mai văzuse, nu-şi pierduse deloc farmecul. Din contră chiar. Toată persoana lui sugera o forţă de caracter şi o maturitate puţin întâlnite. O bărbie pătrată îi evidenţia fineţea trăsăturilor. Albastrul ochilor era subliniat de pielea mată şi părul ca pana corbului. Vesta de postav, pusă peste o cămaşă ecosez şi pantalonii reiaţi din catifea îmbrăcau un corp de o virilitate tulburătoare.

— Da, aprobă ea. Vrei ca un avocat...

— Nu, o întrerupse el întinzând mâna spre chipul tinerei femei şi conturându-i cu delicateţe ovalul delicat. N-am nevoie de banii tăi, Catriona. Pe tine te vreau...

Dacă s-ar fi azvârlit în apele îngheţate ale lacului Michigan şi nu s-ar fi simţit mai rău !

— Prostule ! N-aş face dragoste cu tine nici pentru tot aurul din lume !

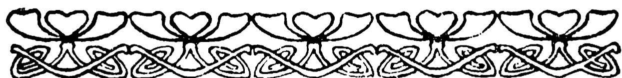
— Răspunsul tău e deci nu ?

— Exact. Nu !

Se întoarse pe călcâie pentru a fugi dar două mâini puternice o prinseră de umeri. Logan o trase spre el.

— Totuşi, am făcut dragoste amândoi ! De ce mă refuzi acum ?

Se simţea epuizată, în pragul unei crize de nervi.

își plecă fața spre ea.

— Logan ! Nu ! Te rog !

Își strecură mâna de-a lungul spatelui ei și o lipi de el, atât de strâns încât, cu toată grosimea hainelor lor, îi ghici mușchii încordați. Îi prinse bărbia între degetul mare și arătător și o obligă să-l privească.

— Nu mă mai placi ?

Respirația lui caldă îi mângâie pielea și încet, foarte încet, gura lui se apropie de a ei. Înainte s-o atingă, el își îndepărtă puțin capul, chinuind-o pe Catriona. Buzele fetei tremurau de dorința de a se lipi de gura senzuală a lui Logan.

— De mult timp așteptăm amândoi acest moment, nu ? murmură el, cu o luminiță ironică dansându-i în priviri. Corpul tău își aminteşte de al meu ; Cat, mă dorești la fel de mult cum te doresc și eu...

Încercă cu disperare să-l împingă. Mintea îi dicta să-i reziste. Dar îi simți dintr-o dată căldura buzelor lipite de ale ei și se abandonă...

Logan își plimbă înfrigurat mâinile pe spatele ei, cu un gest senzual dar și brutal. Îi scăpă o exclamație răgușită. Logan întrerupse sărutul și își scufundă privirea în ochii castanii ai Catrionei.

— Mă dorești la fel de mult cum te doresc și eu, repetă el. Recunoaște, Catriona.

— Te detest, făcu ea tăios.

O lăsă şi ea o luă la goană... dar îşi aminti că el îi luase cheile. Când se întoarse, el o fixă cu o privire arzătoare.

— Logan, dă-mi te rog cheile.

Îşi strecură mâna în buzunar şi... o lăsă acolo.

— De ce ai nevoie de toţi banii ăştia, Cat ?

— Nu te priveşte, făcu ea nervoasă.

El rămase gânditor câteva clipe.

— Există totuşi o soluţie, declară el.

— Da ?

— Aş putea să te angajez.

— Pentru ce gen de muncă ? întrebă ea bănuitoare.

— Sezonier. Pentru vară.

— Cum ? Să păzesc turmele ? Nu ştiu nici măcar să urc pe cal ! E caraghios !

— Adevărat ? Atunci, după tine, ar trebui să-ţi dau zece mii de dolari fără să primesc nimic în schimb ?

— N-am spus niciodată asta, Logan ! Ţi-am propus să-ţi dau în fiecare lună o parte din salariul meu.

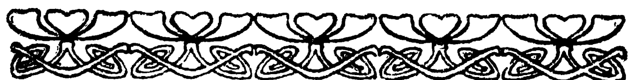
— Am dreptul să refuz propunerea asta.

— Şi eu pe a ta !

— În acest caz, nu te pot ajuta, încheie el cu o amabilitate batjocoritoare.

I-ar fi plăcut să-l strângă de gât, dar imaginea fugară a lui Robbie îi trecu prin faţa ochilor.

— Pentru cât timp mă angajezi ?

— Pentru sezon, până la sfârşitul lui octombrie.

Octombrie ! Opt luni lungi ! Evident, în comparaţie cu viaţa lui Robbie, era foarte puţin...

Figura lui Logan exprima doar o hotărâre rece. Era oare acelaşi Logan care-i ceruse, cu câteva minute în urmă, să devină amanta lui ? Ce fel de om era deci, pentru a fi capabil să-şi schimbe atât de uşor starea de spirit ? Îl cunoştea atât de puţin ! Un tremur de frică o străbătu. Avea oare de ales ?

— De acord, acceptă ea cu o voce surdă, ridicându-şi bărbia cu un aer provocator.

Nici un muşchi nu tresări pe faţa lui Logan.

— Când poţi să-mi dai banii ?

— Luni după-amiază. Îţi convine ?

— Da... Acum aş vrea să plec.

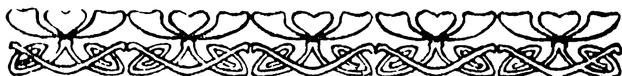
Îi întinse cheile. Cu un gest rapid le luă, temându-se că... Dar nu ; îşi încrucişă liniştit braţele, sprijinindu-se de perete... Cat se repezi spre uşă.

— Cat !

— Da ? făcu ea suspinând, cu mâinile pe clanţă.

— Mai e o condiţie.

Se îndreptă spre ea. Catriona înmărmuri ca hipnotizată de puterea şi virilitatea pe care le emana trupul lui.

— Dacă nu eşti în stare să-ţi îndeplineşti sarcinile care-ţi vor fi încredinţate la fermă, revenim la termenii primei mele propuneri, spuse el blând.

— Condiţia asta nu e un caz de hărţuire cu caracter sexual la locul de muncă ? remarcă ea sec.

— Nici nu poate fi vorba de asta. Problema este de a-ţi păstra sau nu slujba.

— O păstrez ! Chiar dacă va trebui să trăiesc în iad, o să-ţi păzesc vacile alea blestemate. Dar să ştii că niciodată eu nu...

Furia o sugruma. Se repezi afară. Aerul rece al nopţii îi răcori obrajii înflăcăraţi şi îi oferi un moment de uşurare. Tresări. Uşa se trântise. Logan o ajunse din urmă.

— Ce... ce faci ? îngăimă ea.

— Te conduc.

— Ah ! Nu ! Sunt perfect...

— Fără discuţii ! Urcă în maşină ! Te urmez în maşina mea... Dacă nu cumva preferi să rămâi aici cu mine.

Furioasă foc, urcă în maşină şi demară în trombă. Se mutase anul trecut şi îi va fi uşor să-l facă să-i piardă urma. Dar, în ciuda celor câteva schimbări bruşte de direcţie, făcute fără nici un avertisment, nu reuşi să scape de maşina albastră.

Îşi parcă maşina de-a lungul trotuarului şi, în spatele ei, Logan o imită. Abia pusese pi-

ciorul jos că el o şi ajunse din urmă. O prinse de braţ.

— Aici locuieşti ? o întrebă bănuitor.

— Da.

— Atunci hai !

— Sunt destul de mare ca să...

Neluându-i în seamă protestele, o antrenă spre casă. Îşi smuci braţul dar el o strânse şi mai tare. Urcară scările care duceau spre uşa principală. Îi dădu drumul la mână ca să poată deschide uşa şi o urmă în interior. Deci avea intenţia să-şi petreacă noaptea la ea.

— Mulţumesc că m-ai condus. Acum, pleacă ! îi aruncă ea, tremurând de furie.

— Unde este apartamentul tău ? La ultimul etaj ?

Cu blândeţe, dar ferm, o împinse spre scară. Lui Cat îi venea greu să-şi controleze mânia căreia îi căzuse pradă.

Ajunsă pe palier, se întoarse spre el.

— Să nu-ţi faci speranţe că vom împărţi patul, Logan ; poate numai dacă foloseşti forţa, dar...

— Deschide uşa.

Ea se execută, căutând cu disperare un mijloc de a-l împiedica să intre. Dar el se strecurase deja în hol.

Într-o clipă, o lipi de perete şi o ţinu prizonieră strivind-o cu corpul lui suplu. Prin mantou simţi apăsarea tulburătoare a coapselor muşchiuloase şi a pieptului puternic.

Reuşise să-l înfurie ! La gândul ăsta, o dorinţă, pe cât de bruscă pe atât de neaşteptată, îi străbătu trupul, asemenea focului care fuge de-a lungul fitilului ca să aprindă dinamita.

O fixă cu o privre dură.

— Să uzez de forţă ? Zău ? şopti el. Eşti deja mai mult decât de acord !

Speriată ca un mic animal prins în cursă din cauza lipsei de experienţă, îl privi cum îşi coboară încetişor chipul bronzat spre al ei.

— Nu !

Drept unic răspuns, îşi lipi buzele de gura ei întredeschisă şi limba lui atinse fugar limba Catrionei. Inima fetei bătea nebuneşte. I se abandonă toată, incapabilă să reziste plăcerii de a se afla în braţele lui puternice, de a-i simţi corpul plin de virilitate lipit de al ei. Ca purtate de o forţă necunoscută, mâinile ei se strecurară sub pardesiul lui, sub vestă, apoi sub cămaşa lui Logan pentru a mângâia cu voluptate, în cele din urmă, pielea catifelată a spatelui.

Unul câte unul, el descheie nasturii Catrionei. Ea scoase un strigăt slab de protest şi încercă în zadar să se elibereze. Mantoul îi căzu la picioare. Cu delicateţe el îi sărută pieptul dezgolit pe jumătate de decolteul corsajului. Curenţi electrici o străbătură pe tânăra femeie care păstrase, întipărită în trupul ei, amintirea arzătoare a buzelor amantului de o noapte.

Nu ! Nu vroia să-şi reamintească ! Se zbătu slab, dar gura lui Logan se lipi de a ei. Scoase un geamăt de plăcere.

El îşi ridică brusc capul şi surâsul lui viclean o trezi la realitate.

— Îndrăzneşte să mai afirmi că ar trebui să folosesc forţa ca să fac dragoste cu tine !

Nenorocitul ! O mângâiase, o sărutase cu singurul scop de a-i dovedi că apărarea ei era o simplă himeră !

— Pleacă de aici ! urlă ea scoasă din fire.

— Este un mod de a-i vorbi viitorului tău patron ?

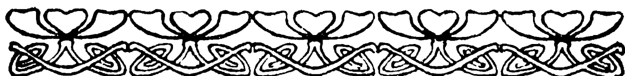
— Pleacă ! repetă ea.

— Dezolat ! spuse el pe un ton lejer. Rămân ! Am nevoie de puţină odihnă înainte de o călătorie lungă, chiar dacă-ţi displace ! Sunt obişnuit să dorm pe ceva tare. Această canapea mi se va părea de-a dreptul luxoasă, declară el. Ai cumva o cuvertură să-mi împrumuţi ?

O imensă oboseală o cuprinse dintr-odată pe Catriona. În timpul tuturor acestor săptămâni de îngrijorare în privinţa lui Robbie, suferise de insomnie şi această luptă cu Logan îi răpise ultimele puteri. Suspinând din cauza furiei neputincioase trase dintr-un dulap o pătură şi i-o întinse.

— Sala de baie este lângă bucătărie.

— Vise plăcute ! îi ură el cu un surâs nevinovat.

Cat ieşi şi închise cu putere uşa camerei.

Când, în sfârşit, trecu şi ea spre baie, el era întins pe canapea. Picioarele, aşezate pe braţul canapelei, depăşeau pătura prea scurtă pentru el.

De ce nu s-o fi întors la hotelul lui ? Când se strecură în aşternutul proaspăt se gândi că, pentru prima oară în ultimii doi ani, nu se găsea singură în ceasurile nopţii.

II

Zgomotul unei voci o trezi pe Catriona : aceea a lui Logan vorbind la telefon. Nu-i distingea cuvintele. Stând la căldură sub pături rămase nemişcată, pe jumătate legănată de melodia vorbelor. Dormise un somn greu şi se simţea minunat de odihnită. Auzi declicul receptorului şi se reinstală tăcerea. Pleoapele i se închiseră şi adormi din nou.

Soneria stridentă a telefonului o sculă cu brutalitate din somn. Din nou vocea lui Logan care luă de data asta o intonaţie politicoasă dar seacă. Oare cu cine o fi vorbind ?

Deşteptătorul arăta ora unsprezece patruzeci şi cinci. Aproape prânzul. Logan va avea în curând banii.

Un delicios miros de cafea gâdilă nările tinerei femei. Sări din pat şi-şi îmbrăcă halatul din buret alb pe care-l petrecu bine şi îi înnodă cordonul cu grijă. N-avea nici un chef să-l tenteze pe diavolul ăsta de Logan !

Când intră în salon, Logan era aşezat la măsuţa de bucătărie şi bea cafea. Pentru un bărbat care-şi petrecuse noaptea pe o canapea prea scurtă pentru talia lui, avea un aer

proaspăt şi bine dispus. Se vedea că făcuse un duş dar nu se bărbierise — din lipsă de aparat!

— Cafea ? îi propuse el.

Se ridică şi îi turnă o ceaşcă de lichid fierbinte pe care i-o întinse.

— Mulţumesc.

În timp ce ea îşi savura băutura reconfortantă, el o privi lung.

— Cecul va fi gata la ora patru în această după amiază, anunţă el. Avem tot timpul să cumpărăm câte ceva înainte. Vei avea apoi o oră ca să dai banii — tu ştii cui. Presupun că acest apartament e închiriat mobilat ?

Ea aprobă.

— Am aranjat cu locatarul de la primul etaj, continuă el, să-i laşi cheia şi chiria pe o lună înainte.

Îşi trecu mâna peste bărbia ţepoasă.

— Trebuie să mă întorc la hotel să-mi termin toaleta, să mă schimb şi să-mi fac bagajele. Mai e ceva de făcut înainte de plecarea noastră ?

Catriona era puţin iritată de felul cum se ocupa el de toate.

— Bagajele şi să-l anunţ pe Ken că...

— Fowler a sunat în dimineţa asta, i-o tăie el scurt. I-am spus că pleci.

— Şi ce-a răspuns ?

— A insistat să mai cânţi şi în seara asta. Am acceptat.

Categoric, Logan era un impresar model.

— Hai ! Ai o jumătate de oră să te pregăteşti.

— Ca să merg unde ?

— Să-ţi cumperi îmbrăcămintea de care ai nevoie.

— Logan, nu pot să-mi permit.

— Mă îndoiesc. Nu cred că un sac de dormit, cizme, blugi şi nişte cămăşi o să mă ruineze.

— Nu, nu vreau ca tu...

— Cat, nu ai de ales.

Îi permisese el vreodată să decidă în vreo problemă ?

Îşi făcu un duş, se îmbrăcă şi-şi făcu valiza. Se duseră apoi la hotel în maşina lui Logan. Tânăra îl aşteptă afară. Când reveni se îndreptară spre un centru comercial unde el îi alese câteva veşminte, printre care o canadiană îmblănită. Apoi o duse spre un magazin specializat în obiecte din piele.

Logan o rugă să se aşeze, în timp ce el inspecta cizmele de cowboy aranjate pe etajeră. Arătă vânzătorului o pereche foarte scumpă ; acesta plecă în depozitul din spate să caute numărul Catrionei.

— Sunt prea scumpe, Logan !

— Îţi sunt necesare pentru călărit, răspunse el pe un ton fără replică.

Tânăra puse nişte şosete groase şi cizmele de cea mai bună calitate.

- Vin perfect, declară Logan care plăti preţul astronomic fără să clipească.

Cu cutia sub braţ, se îndreptară spre maşină. Se făcuse aproape ora patru.

— Fowler s-a oferit să-ţi vândă Volkswagen-ul, anunţă el pe drum. Nu uita să-i dai actele în seara asta. Uite banca. N-am idee cât timp îmi vor lua formalităţile, adăugă el parcând.

— Eu... prefer să te aştept aici.

Urmărind din ochi silueta suplă care se îndrepta spre intrarea clădirii, remarcă cum o femeie se întoarce şi-l priveşte lung. Un bărbat atât de seducător nu putea trece neobservat, chiar în mijlocul mulţimii.

Astăzi, vântul gonise ploaia şi ceaţa şi un soare vesel strălucea deasupra oraşului.

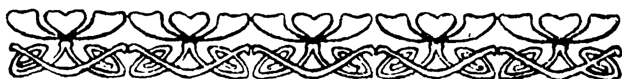
Inima Catrioanei bătea în galop. Încercă în van să-şi şteargă din minte evenimentele ultimelor ore. Dar roata începuse să se învârtă. Era imposibil să mai dea înapoi. Cincisprezece, douăzeci, apoi treizeci de minute se scurseră. Numai să nu aibă Logan dificultăţi !

În fine apăru, cu părul ciufulit de vânt. Catriona îşi muşcă buzele cu nervozitate. Dar el îşi reluă locul la volan şi o întrebă :

— Bine ! Unde mai mergem ?

Îi indică adresa apartamentului lui Sheryl şi puţin după aceea el opri maşina în faţa imobilului.

— Nu întârzii mult, spuse ea.

— Merg cu tine.

— Nu.

— Te conduc ! repetă el.

Ea îl privi speriată.

— Nu, e imposibil !

— De ce ? Nu vrei să fac cunoștință cu ultimul tău amant ?

— Da... asta este, se bâlbâi ea. Te rog, dă-mi cecul !

Degetele lungi ale lui Logan alunecară în buzunarul vestei de unde scoaseră un plic pe care-l puse pe genunchii Catrionei. Inima femeii făcu un salt în piept. Acest plic conținea viața lui Robbie. Viața lui ! Restul nu mai conta...

— Oh ! Logan ! Eu... Mulțumesc !

— Mulțumirile tale sunt poate premature, se mulțumi el să spună, așezându-se mai bine pe scaun.

Ea îl privi, îngrijorată dintr-odată, fără să înțeleagă prea bine.

— Ceea ce ți-am încredințat nu e decât o bucată de hârtie fără valoare... până nu-l semnez.

— Identitatea destinatarului nu te privește ! protestă ea vehement.

— Sunt curios, Cat ! Și dacă refuzi să-mi satisfaci curiozitatea... nu-ți dau nici o centimă !

Catriona simți cum o cuprinde mânia. El prevăzuse totul, până și mijlocul de a cu-

noaşte beneficiarul cecului. Se stăpâni cu mare efort.

— De acord, suspină ea resemnată. Dar cu o singură condiţie : promite-mi că nu scoţi nici o vorbă.

— Ne-am înţeles. Iubitul tău nu va şti că tu îţi strici viaţa pentru el, adăugă el, cu o cută dispreţuitoare în colţul gurii.

Şi-şi puse semnătura pe spatele cecului, înainte să părăsească maşina. Catriona tremura de emoţie. Cizmele lui Logan răsunau în mod ciudat în holul pardosit cu marmură al clădirii.

Ascensorul vechi scârţâia. Se opriră la etajul cinci. Logan, impasibil, deschise uşa şi se dădu la o parte.

Catriona bătu la o uşă care se deschise imediat şi o superbă roşcată cu ochii verzi apăru în prag. Sheryl avea o privire deschisă, dar cearcănele mari datorate neliniştii şi durerii îi brăzdau obrajii palizi. Îi primi cu căldură, invitându-i să intre în apartament.

— Pe unde ai umblat, Cat ? Imposibil să te prind la telefon !

— Sheryl, iată-l pe Logan Blake, patronul meu. Cumnata mea, Sheryl Morgan.

— Patronul tău ? repetă Sheryl, dar...

— Unde e micul monstru ? i-o tăie Catriona.

— Doarme. Vă rog aşezaţi-vă. Sper că mă veţi scuza pentru dezordine, se adresă ea lui

Logan. Eu vând plante în timpul weekend-ului, în cadrul unor petreceri pe care le organizez aici. Şi tocmai am avut una...

Catriona se lăsă să cadă pe o canapea. Logan se aşeză lângă ea. Sheryl transformase această locuinţă veche, inconfortabilă, foarte înaltă, într-o vastă seră invadată de plante de toate soiurile, împrăştiate pe mobile sau agăţate de fereastra largă prin care soarele năvălea voios în încăpere, scăldând-o în lumină.

Sheryl avea un mic magazin de flori împreună cu o prietenă specialistă în lucrături din macrame.

— Credeam că o să te văd ieri, îi spuse ea Catrionei, studiindu-l pe Logan cu coada ochiului.

— Dezolată, Sheryl, dar... am fost foarte ocupată. Cum a fost ?

— Ca de obicei, grupul obişnuit al acelor doamne, preciză ea cu un surâs indulgent... Prinţeso ! Ieşi afară !

O superbă pisică persană, ridicată pe labele din spate, îşi plimba botişorul pe o măsuţă joasă în căutarea unor resturi de prăjituri. Prinţesa îşi ascultă stăpâna şi veni să se frece de picioarele Catrionei care o luă pe genunchi şi o mângâie cu drag.

— Nu te nelinişti frumoaso, îi şopti ea, ştii că te iubesc !

Sheryl suspină şi-l privi pe Logan.

— Ea şi Robbie sunt nedespărţiţi. Robbie e băiatul meu.

— Cum îi merge azi ? o întrebă Catriona.

— Obosit. E un înger, niciodată nu se plânge, spuse tânăra mamă, în timp ce o expresie de tristeţe i se instală pe chip.

Catriona gândi că e timpul să-i anunţe că pleacă în Wyoming şi că avea banii necesari pentru spitalizarea lui Robbie. Dar nu vroia ca Sheryl să facă legătura între cele două lucruri. Inspiră profund.

— Sheryl, părăsesc Chicago ca să lucrez la ferma lui Logan.

— În ce calitate ? o întrebă cumnata ei, vizibil afectată de această noutate.

— Nu ştiu exact. Ca bucătăreasă, secretară poate, sau ca păstoriţă, adăugă ea încercând să înveselească puţin atmosfera.

Neîncrezătoare, Sheryl se întoarse spre Logan.

— Unde exact ?

— În statul Wyoming.

— Cum e o fermă, mamă ? se interesă un glăscior.

Un băieţel, cam de vreo patru ani, apăruse pe pragul încăperii vecine. Văzându-l pe fiul fratelui ei, Catriona simţi că-i dau lacrimile. Cu părul zburlit, strângea în mânuţă urechea tovarăşului favorit, un cangur de pluş.

— Este un loc unde se cresc vaci, unde poți să călărești, îi explică Sheryl. Vino, dragul meu, ți-a ieșit cămașa din blugi.

El ridică spre Catriona imenșii ochi albaștri încă somnoroși.

— Bună, Tatie ! Ai venit să mă vezi ?

— Da puișor, dar dormeai.

El îi întinse brațele și ea îl urcă pe genunchi. Ce plăcut era să-l răsfeți... Catriona era atât de veselă la gândul că cecul din poșeta ei îl va salva pe Robbie. Îi aruncă o privire scurtă lui Logan. Fu surprinsă că nu descoperi pe buzele lui veșnicul surâs răutăcios. Din contră, în ochii albaștri fixați asupra băiețelului ardea o lumină ciudată.

Robbie suferea de aceeași malformație a unei valve a inimii ca și tatăl lui. Nu se putea juca cu ceilalți copii. Viața lui atârna de un fir de păr.

— Ai cai și vaci la ferma ta ? îl întrebă Robbie cu un aer serios.

— Foarte multe ! îi răspunse Logan la fel de serios. Ți-ar place să le vezi într-o zi ?

Cum îndrăznea să-i facă o asemenea propunere ? Robbie va vorbi de asta săptămâni de-a rândul și decepția lui va fi amarnică, când nu-și va putea realiza visul.

— Oh, da ? Îmi dai voie, mama ?

— Ei bine... nu știu, Robbie, ezită Sheryl, privindu-l neliniștită pe Logan. O să vedem. Nu... ?

Robbie alunecă pe covor şi se lungi alături de pisică.

— Prinţesa poate veni şi ea ?

— Şi Prinţesa, afirmă Logan imperturbabil.

Catriona nu dorea decât ca Logan să tacă odată.

— Vezi, Prinţeso, că te iau cu mine ?

Şi unind gestul cu vorba, Robbie o ridică neîndemânatic pe pisică de labele din faţă şi se îndreptă spre fereastră.

— Robbie, pune-o te rog jos. Ştii că nu-i place s-o duci aşa.

— Cu mine nu zice nimic, mă iubeşte.

— Are dreptate, admise Sheryl. Prinţesa suportă orice de la el, ca şi cum ar şti...

Vocea i se frânse. Îşi apleca pleoapele, ca pentru a-şi ascunde durerea. Dintr-odată se ridică nervoasă.

— Domnule Blake, sunt o gazdă proastă. Pot să vă ofer o ceaşcă de cafea ?

— Cu plăcere, acceptă el, în ciuda privirii negre pe care i-o lansă Catriona.

Sheryl dispăru în bucătărie. Robbie o necăjea pe Prinţesă cu un şoarece din cârpă. Logan se apleca spre Catriona.

— Ar trebui să-ţi sucesc gâtul, şopti el.

— Nu te jena !

— Cecul e pentru el, nu ? E bolnav ? De inimă ?

Spre marea uşurare a Catrionei, Sheryl reveni în încăpere.

— Ce-aş putea să vă ofer de mâncare ? E deja târziu.

— Vom cina la club, o asigură Logan.

Într-adevăr timpul trecuse repede.

— Am ceva pentru tine, Sheryl, începu Catriona întinzându-i plicul. Asta pentru operaţia lui Robbie.

Sheryl încremeni de uimire.

— Am... am descoperit o asigurare pe viaţă făcută de tata. Aici e capitalul completat de Logan cu un avans la salariul meu.

Explicaţia nu era prea convingătoare dar trebuia să folosească o justificare pentru faptul că cecul era semnat de Logan.

Sheryl scutură din cap.

— Ba da, Sheryl, trebuie. Totul e aranjat. Orice bancă îţi va deschide un credit pe baza cecului.

— Dar, Cat, nu-ţi rămâne nimic, protestă Sheryl.

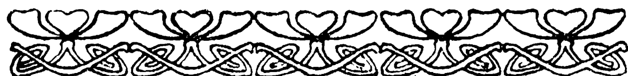
— Catriona nu va avea nevoie de bani ca să trăiască la fermă, interveni Logan. Va avea asigurată casa şi masa.

— O să ţi-i dau înapoi, Cat.

— Nu, Sheryl. Această sumă îţi aparţine. Robbie şi tu faceţi parte din familie.

Lacrimile străluceau în ochii verzi ai lui Sheryl.

— N-ar trebui, dar... Oh ! Cat !

Căzu în genunchi și o strânse, emoționată, pe Catriona în brațe.

— Cum ai putut păstră secretul ?

— Foarte greu.

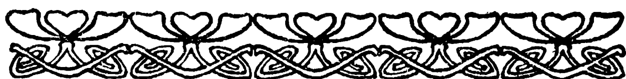
Sheryl se ridică și-și șterse obrajii cu un gest rapid al mâinii.

— Scuzați-mi emoția, domnule Blake. Știți, la moartea lui Conrad, credeam că nimic mai rău nu putea să mi se mai întâmple. Pe urmă s-a descoperit că și Robbie... A fost groaznic ! Vă datorez atât de mult la amândoi !

Logan clătină din cap, în semn de înțelegere. Sheryl se întoarse la bucătărie și reapăru cu un platou cu gustări și un ceai cu un parfum delicios. Umplu un pahar de lapte pentru Robbie care-l vărsă pe jumătate în strachina Prințesei.

Sheryl era însăși imaginea speranței renăscute. Ochii îi străluceau de fericire, vorbele îi erau pline de veselie. De bucurie nici nu se gândea să pună la îndoială explicația stângace a Catrionei.

Mai târziu, la club, fu rândul Catrionei de a da frâu liber bucuriei, pe care nici aerul morocănos al lui Ken nu reuși să i-o spulbere. Niciodată nu cântase cu atâta putere și expresivitate. Ultima melodie, pe care o scrisese cu doi ani înainte, după ruptura ei cu Logan, captivă întreaga asistență, care urmărea fascinată buzele cântăreței. Abia se făcu li-

nişte când izbucni un torent de aplauze. Îl căută pe Logan din ochi în obscuritatea sălii, dar nu reuşi să-l găsească. În sfârşit, părăsi scena. Nick o aştepta.

— Cat, ai fost minunată în seara asta. O să-mi lipseşti, şi mie şi clienţilor.

Cu frumosul lui păr negru şi cu tâmplele grizonate. Nick avea farmecul bărbatului de patruzeci de ani.

— Mi-ar place să vă ofer câte un pahar, Cat, ţie şi prietenului tău. Şi ţie de asemenea, Fowler, i se adresă el lui Ken, care rămăsese aşezat la pian.

Acesta se ridică brusc.

— Dezolat, dar n-am timp, refuză el, cu faţa lividă, înainte de a dispărea în culise.

Catriona îl urmări cu o privire amărâtă. Încerca un sentiment de vinovăţie la adresa lui.

— Revin într-un minut, Nick, trebuie să vorbesc cu Ken.

O mână puternică o prinse de braţ.

— Domnul Armand ne-a invitat să sărbătorim plecarea ta. Îţi vei lua mai târziu rămas bun, declară Logan cu o voce mângâietoare.

Dar strânsoarea sa era de fier şi ea nu îndrăzni să provoace o scenă în faţa lui Nick.

Abia când se îndreptară spre masa patronului discotecii, îşi desfăcu încet degetele. În clipa când ea se aşeză, mâna lui îi atinse uşor coapsa. O adevărată descărcare electri-

că traversă corpul tinerei femei. Obrajii i se înroşiră. Oare de ce simpla atingere a lui Logan o tulbura într-atât ?

Peggy se apropie de ei cu un mers unduitor. Nick o prezentă lui Logan. După ce se aşeză, ea îl studie fără jenă pe Logan cu ochii ei mari verzi.

La rândul său, Logan o privi cu un ochi avizat. Decolteul în formă de V până la talie lăsa să i se ghicească rotunjimea sânilor sub mătasea roşie a bluzei. Un pantalon strâns sub genunchi îi punea perfect în evidenţă linia şoldurilor.

— Sunteţi din Wyoming, cred ? întrebă ea. Logan aprobă. Ea bău o înghiţitură lungă de lichior.

— Mă văd obligată să-mi schimb părerea asupra bărbaţilor din această zonă sălbatică, susură ea, învăluind silueta înaltă a lui Logan cu o privire elocventă.

Peggy îşi lăsă paharul pe masă şi se sprijini de spătarul scaunului cu un gest provocator.

— Deci pleci să lucrezi pentru el ? o întrebă ea pe Catriona. Hm... Ai noroc !

— Nu sunt sigur că ea este de aceeaşi părere, interveni Logan, având întipărit pe buze surâsul ironic care-l caracteriza.

— Este o slujbă provizorie, nu-i aşa, Cat ? întrebă Nick, exasperat de comportarea lui Peggy.

— Da, da, răspunse Catriona grăbită.

— Atunci vei fi înapoi la toamnă ? reluă Peggy.

— Da.

— Dacă nu se decide cumva să rămână... în serviciul meu, interveni Logan cu un ton suav.

— Zău ? Ar fi posibil ?

— Deloc, răspunse Catriona.

— Poate da, spuse şi Logan în acelaşi timp.

Catriona îl privi furioasă.

— Nu prea păreţi amândoi de aceeaşi părere, remarcă Peggy, gratulându-l pe Logan cu surâsul ei cel mai fermecător. N-am dansat niciodată cu un cowboy. Ar fi o obrăznicie din partea mea să vă invit, domnule Blake ?

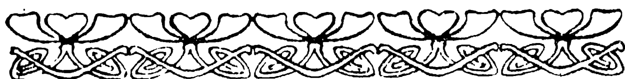
— Absolut deloc, acceptă acesta politicos, ridicându-se. Se alăturară perechilor care evoluau pe ringul de dans.

— A greşit încercând să mă joace aşa pe degete, şuieră Nick printre dinţi. Într-o zi o s-o dau afară. Pălise de gelozie.

— Nick ! Hai să dansăm ! propuse Catriona ca să facă diversiune.

— De ce nu ? făcu el după o scurtă ezitare.

Cu coada ochiului, Catriona îi observa pe Peggy şi Logan strâns înlănţuiţi, cu obrajii

lipiţi. În lumina difuză, ea întâlni privirea lui Logan. Îşi întoarse capul.

În mod evident, Nick era prea puţin preocupat de partenera lui. O conducea ca un robot bine reglat, cu buzele albite de furie. Dintr-odată se apleacă spre ea, cu surâsul strălucitor al unui bărbat foarte încântat de a ţine în braţele sale o femeie aşa frumoasă. Ea îl privi surprinsă. Dar înţelese repede această schimbare de dispoziţie — aparentă !

— Dacă am schimba partenerele, Armand? propuse vocea lui Logan în spatele ei.

Nick se făcu că ezită, dar Catriona simţi cum mâinile lui se desprind imediat. Deja Nick şi Peggy, furioasă, se îndepărtau rapid. Logan o înlănţui pe Cat cu un mic surâs pe buze.

— Cu o mână o cuprinse de spate, în timp ce cealaltă alunecă de-a lungul şoldurilor. Catriona fu străbătută de un tremur uşor. Aşa dansaseră amândoi acum doi ani. Se încordă fără voia ei.

— Destinde-te, Cat, îi ordonă el încetişor la ureche.

Să se destindă ! Când parfumul lui viril îi mângâia nările, când coapsele lui muşchiuloase se frecau de ale ei.

— De ce nu mi-ai vorbit de fratele tău ?

Se aştepta atât de puţin la această întrebare, încât la început nici nu-i înţelese sensul. Un nor îi întunecă chipul.

— Suferea de o malformaţie cardiacă ereditară. Noi nu ştiam nimic. Într-o seară a murit subit. Avea doar 29 de ani. Tatăl meu a murit puţin după aceea, de aceeşi boală, îi explică ea emoţionată.

— Hmm... Şi tu ? întrebă el cu o voce încordată.

— Asta nu se transmite şi fiicelor.

Simţi cum Logan se relaxează. Trupurile lor, strâns înlănţuite se mişcau lent, în ritmul unui slow languros.

— De ce nu mi-ai spus nimic ieri seară ?

Ea ridică din umeri.

— Pentru că nu te privea deloc.

Logan o strânse şi mai tare în braţe. Mai dansară câteva minute, apoi melodia încetă.

— Du-te să te schimbi, Cat. Plecăm.

Vru să protesteze, dar renunţă. În fond, Logan era patronul ei până în luna noiembrie. În cabina ei îşi scoase rochia de mătase galbenă şi pantofii asortaţi. Tocmai îşi pusese blugii mulaţi şi-şi încheia fermoarul, când auzi o bătaie în uşă.

— Un moment, vă rog.

Uşa se deschise împinsă violent. Catriona îşi luă repede cămaşa şi îşi acoperi pieptul cu ea, furioasă. Mare fu mirarea ei recunoscându-l pe Ken !

Când ochii tânărului bărbat se fixară pe umerii ei goi, ea încercă să-şi păstreze sângele rece.

Te rog să mă aştepţi afară !

Dar el înaintă hotărât spre ea şi Cat citi în privirea lui o expresie care o făcu să tremure. Speriată, se dădu înapoi.

— Nu, te aştept de prea mult timp.

O înşfăcă de mână şi o trase brutal spre el.

— Ken ! lasă-mă !

— Nu, Catriona, mormăi el cu ochii fixaţi cu obrăznicie pe frumoşii ei sâni albi, pe jumătate dezgoliţi de dantela fină a sutienului.

O strânse cu şi mai multă putere. Butonii vestei de catifea neagră zgâriau pielea delicată a tinerei femei. Avu un sentiment de dezgust la contactul mâinilor transpirate pe spatele ei gol. Încercă să-l respingă.

— Ken, fii rezonabil...

— Rezonabil, da... ? ripostă el. Blake te-a posedat noaptea trecută ; acum e rândul meu !

— Eşti nebun ! Nici nu m-a atins !

— Ah ! Ah ! Vrei să mă faci să cred că n-ai făcut dragoste cu cowboy-ul ăsta ! o ironiză el cu un râs isteric. Timp de doi ani foarte lungi, te-am ţinut în sufletul meu ca pe un piedestal ; credeam că eşti singura femeie doamnă din lume pe care o aşteaptă şi doreşte orice bărbat. Dar mă înşelam amarnic ! Nu, nu pleci să lucrezi pentru el, ci să împarţi patul cu el ! adăugă el cu o privire plină de dispreţ, ură şi de... necaz.

Se apleacă și buzele lui îi striviră în mod sălbatic gura. Catriona se zbătea ; începând să înțeleagă că avea intenția s-o violeze, simți că-i stă inima în loc de spaimă.

Ar fi vrut să strige, dar sunetele i se opreau în gât. Ken își plimba cu patimă mâinile pe întregul ei trup. Panica o copleși ; își închise ochii. Dintr-odată, simți că-i dă drumul. Își deschise ochii, nevenindu-i să creadă.

Logan îl apucase pe Ken de umeri, apoi dădu cu el de perete. Pianistul încercă să se degajeze dar nu era în stare să se lupte cu Logan.

— Lasă-mă, mormăi el.

— Pleacă de aici ! Înainte să-ți rup oasele ! urlă Logan eliberându-l.

Ken își puse hainele în ordine, cu un aer furios. O fulgeră pe Catriona cu o privire disprețuitoare.

— Mult noroc. cowboy. O să-ți trebuiască, dacă ai de-a face cu Cat.

— Asta mă privește ! Și dacă îi mai dai târcoale, nu mai răspund de mine, Fowler ! îl amenință Logan cu o voce surdă.

Timp de câteva momente, tăcerea nu mai fu întreruptă decât de respirația șuierătoare a tinerei. Apoi, trăgând o înjurătură printre dinți, Ken plecă.

Catriona tremura.

— Ai face mai bine să te îmbraci, îi spuse Logan.

El închise uşa, culese de pe jos cămaşa Catrionei şi se apropie de ea. Fata se trase speriată înapoi.

— Haide, Cat ! Linişteşte-te ! Vreau doar să te ajut s-o îmbraci.

Şi, cu gesturi neutre, îi încheie nasturii cămăşii şi-i întinse apoi vesta şi cizmele.

— Merge dacă te dai şi cu puţin ruj pe buze !

Cat începu să-şi perie părul ciufulit de luptă fiindu-i recunoscătoare că păstrează tăcerea în timp ce ea îşi termina preparativele.

În maşina care-i ducea la aeroport, Logan îi aruncă o privire fugară.

— Te simţi mai bine ? o întrebă el cu o sinceră simpatie.

— Da, da, mulţumesc, răspunse ea, luptând împotriva emoţiei care o copleşea.

Cum ar fi putut ea să-i mărturisească că se simţea teribil de vinovată faţă de Ken şi că era copleşită de propria ei prostie ? Orbită de durerea ei, nu realizase că acesta este într-adevăr îndrăgostit de ea. Ce încurcătură!

În penumbră, distingea mâna lui Logan pe volan, acea mână care era capabilă s-o atingă prieteneşte, să o mângâie până cădea pradă extazului, sau să se abată asupra umerilor unui bărbat ca un pumn de oţel...

Gândurile ei se întoarseră în trecut, spre acea noapte când, străbătând în maşină dru-

mul de la cabaret la apartamentul ei, el îi ceruse cu simplitate să devină soţia lui.

*

* *

— Să ne căsătorim, Catriona.

Se cunoşteau doar de o săptămână... dar răspunsul ţâşni din fundul sufletului ei.

— Oh ! Da, Logan ! Da !

O trase spre el şi vocea lui tremura de o emoţie stăpânită.

— Trebuie să mă întorc imediat la fermă. Vom celebra acolo căsătoria. Te iau mâine cu mine, declară el, luând-o de mână.

Toată bucuria Catrionei se spulberă brusc.

— Logan, eu... E imposibil. Trebuie să rămân pentru a onora contractele pe care le-am semnat, tata, Conrad şi cu mine.

— Un contract se poate anula !

— Dar asta costă scump ! protestă ea.

— Nu eşti singura cântăreaţă din Chicago !

— Logan, nu e deloc simplu. Cunosc toate cântecele, noi şi vechi. E vorba să iasă şi un disc. Nu pot să las toate astea... nu acum !

Logan rămase un moment tăcut.

— Şi dacă discul e un succes, atunci ce se va întâmpla ?

— Presupun că va trebui să-l lansez.

— Printr-un turneu...

— Nu neapărat. Am putea face publicitate la televiziune.

El se îndepărtă brusc de ea.

— Am nevoie de o soție, nu de o vedetă de music-hall.

— Numai pentru scurt timp, Logan !

— Hai, Cat ! În lumea spectacolelor, un triumf antrenează o propunere, apoi o alta... Este prea tentant !

— Nu, Logan ! În șase luni voi fi liberă !

— Asta o spui tu !

— Logan ! Ai încredere în mine, îl rugă ea ducându-i degetele la buze. Te iubesc.

— Știi, Cat, ce înseamnă să iubești cu adevărat ? Implică să-ți schimbi modul de viață, să renunți la cântat, la aplauzele publicului.

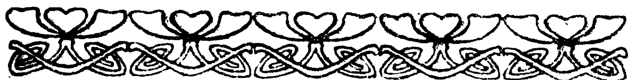
— Logan, n-am nevoie de toate astea. Și apoi, adăugă ea, depunând o sărutare în palma lui caldă, vei fi acolo și asta e tot ce contează.

El o cuprinse cu brațul și ea se lipi de el.

Ajunseră la apartamentul ei.

— Rămâi în noaptea asta cu mine, Logan.

În acea noapte, mâinile lui Logan o mângâiaseră cu o tandrețe și cu o pasiune pe care Cat nu le mai cunoscuse. Împreună atinseră culmile extazului. Lipită de el, ea încerca să se convingă singură că Logan o va înțelege și îi va promite că o va aștepta. Se iu-

beau şi aveau toată viaţa înaintea lor ca să şi-o dovedească.

Când se deşteptară din somn, el acceptă să plece singur. Dar la aeroport, sărutarea lui de adio fu lipsită de convingere.

Memoria Catrionei refuză să urmărească filmul propriei ei agonii.

*

* *

Logan era cu adevărat aici, lângă ea, în maşină. Cat simţea o dorinţă nebună ca el s-o atingă, s-o strângă în braţe. Nu ! Trebuie să-şi gonească din minte aceste gânduri absurde !

Dar era incapabilă ! Nările ei fremătau la mirosul obsedant al parfumului lui, ochii nu i puteau desprinde de pe aceste buze senzuale luminate de farurile maşinilor care rulau în sens invers. Cum va reuşi ea să-şi stăpânească sentimentele timp de opt luni ?

— Ţi-e frică să zbori cu un mic avion ? o întrebă el deodată.

— Nu. Zborul va fi lung ?

— În jur de patru ore şi jumătate... M-ai minţit în privinţa banilor Cat, reveni el la subiect.

Ea refuza să-i răspundă, privind ostentativ pe geam.

— De ce să-ţi inventezi un amant? insistă el. Pentru că eşti proprietatea exclusivă a lui

Fowler. Să nu-mi spui că sărutul de ieri seară era... prietenesc !

— Dar nici pasional nu era ! O simplă tactică, iată totul, explică ea enervată.

— Dar nu față de Fowler, în orice caz !

— Logan, te rog ! îl imploră ea amărâtă.

— Ai arta de a-l face pe un bărbat să creadă că-l iubești, nu ? repetă el încăpățânat. Și eu m-am lăsat înșelat prima oară. Dar asta nu se va mai repeta, îți promit, adăugă el cu blândețe.

Cat rămase fără glas — de furie reținută și de durere. De ce trebuia să-l iubească și să-l urască în același timp ?

III

Când Catriona se trezi din somn, motorul biplanului torcea încetişor. Îl privi pe Logan care mânuia cu pricepere comenzile avionului ; luminile bordului se reflectau pe chipul său, care nu trăda nici cel mai mic semn de oboseală.

— Ai aţipit ? o întrebă el.

— Puţin, unde suntem ?

— Ne apropiem de pista de aterizare.

Noaptea întunecoasă era înfrumuseţată de miriade de stele strălucitoare. Jos, câteva puncte luminoase păreau că se apropie.

— Acolo este casa mea, o informă Logan indicându-i o lumină singuratică. În ea trăiesc Grace şi Scott. Grace este mama mea vitregă iar Scott este copilul rezultat din căsătoria cu tatăl meu.

— Nu ştiam că tu... dumneavoastră aveţi o familie, remarcă ea înroşindu-se.

Dar el nu o auzise, concentrat asupra ultimelor manevre. Nu, îi venea încă greu să-l tutuiască, la fel cum refuza încă să-şi recunoască... unele sentimente.

În curând o scuturătură și apoi scrâșnetul pneurilor pe sol îi confirmară că aterizaseră.

— Am ajuns la timp ! îi sublinie el, aruncând o privire spre ceas.

Își desfăcu apoi centura de siguranță și își mișcă umerii crispați. Cat îl imită.

Logan se ridică, deblocă ușa, instală o scăriță și coborî din avion. Se întoarse ca s-o ajute. Cat ezită, dar apucă totuși mâna întinsă. Abia pusese piciorul pe pământ că își și retrase degetele.

Un bec lumina intrarea unei cabane de lemn. Un Land Rover de un model recent, cu roți enorme, era parcat în apropiere.

Logan scoase bagajele din burta avionului. Cu un gest, și-l reclamă pe al ei. El își ridică sprâncenele cu un aer agasat, dar i-l dădu. Străbătură cei câțiva pași care-i mai separau de mașină, își aranjară bagajele în spate și se urcară în vehicul. Cheia se afla în contact. Logan puse motorul în funcțiune și demarară.

Ajunseră în curând la o curte, formată dintr-un ansamblu de construcții. Catriona reuși să zărească un hambar, o baracă — dormitor pentru lucrătorii sezonieri și un hangar care adăpostea un tractor gigant.

Două ferestre erau luminate la parterul casei. Logan opri Land Rover-ul la treptele terasei. Sări la pământ și Cat făcu la fel.

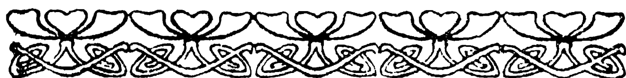

Îi dădu valiza ei fără să scoată vreun cuvânt apoi se îndreptă spre locuință. Cizmele lui răsunau pe podeaua din lemn a verandei. Era chiar o verandă sau altceva ? Coloanele care o înconjurau se înălțau până la acoperiș. Stilul ei era mai curând tipic unei plantații din sud decât unei ferme din Wyoming.

Holul era mobilat simplu cu o masă de nuc, patinată de trecerea anilor. Urma salonul, aranjat cu gust, cu un amestec de mobile vechi și moderne, foarte confortabile. Aici nu existau mobilierul tradițional din pin brut, capetele cerbilor vânați sau pieile animalelor sălbatice ; o canapea în semicerc îmbrăcată într-o catifea verde te invita să lenevești în timpul lungilor seri de iarnă, în fața focului care ardea vesel în vastul șemineu din marmură albă. Deasupra, o oglindă mare fixată pe perete dădea adâncime acestei încăperi simpatice. Lămpi împrăștiate ici și colo prin încăpere îi dădeau o notă de intimitate călduroasă.

— Camera ta se află la etaj, o anunță el urcând scara din lemn închis la culoare.

Mii de întrebări se îmbulzeau în mintea Catrionei. Pe palier, Logan își așeză bagajul în fața unei uși situate pe partea dreaptă — fără îndoială a lui. Tânăra își păstră cu încăpățânare privirile fixate înaintea ei. Apoi o conduse spre o încăpere aflată în cealaltă parte a culoarului.

Catriona fu plăcut impresionată de eleganța și prospețimea care se degajau. Mobilierul din stejar masiv, de culoarea mierii, era pus în valoare în mod abil prin perdelele de un verde pal și de mocheta groasă bej. Patul, foarte mare, era acoperit de o cuvertură cu un model fin croșetat. O ușă deschisă dădea spre sala de baie.

— Credeam că voi fi cazată în baraca-dormitor.

— Nu. Ea este rezervată bărbaților.

— Nu lucrează și alte femei pentru dumneavoastră ?

— Nu în acest moment, răspunse el și un surâs fugar îi apăru pe buze. Doar în timpul verii... Pari surprinsă.

— Da, puțin. Atunci, eu... Nimeni nu se va mira de apariția mea ?

— În sensul în care te gândești, nu !

O expresie perplexă se așternu pe chipul Catrionei.

— Având în vedere lipsa de experiență, explică el, cu o figură batjocoritoare, oamenii mei se vor întreba de ce te-am angajat.

— Vă deranjează asta ? răspunse ea, ridicându-și cu mândrie bărbia.

— Nu, mai mult pe tine te-ar putea deranja.

— Cred că oamenii nu se ocupă aici de ceea ce nu îi privește.

— E adevărat, dar... le place să știe ce se petrece. La oraș, oamenii sunt supuși fără încetare la diverși stimuli, pe care se învață să-i ignore. Aici, cel mai mic detaliu are importanță : fiecare este responsabil pentru toate — oameni, animale și natură.

Logan trecu pe scurt în revistă camera.

— Sper că îți convine.

— Nemaipomenit, dar...

— Profită din plin de această noapte. fiindcă în general îți vei petrece puțin timp aici. Dormi, și mâine dimineață vei face cunoștință cu fosta mea guvernantă, care acum 'mi face menajul.

— Ea locuiește în casă ?

— Nu. Soțul ei era proprietarul unei ferme vecine. Când a murit, s-a decis să rămână acolo. O ajut, având grijă de animalele ei. Atunci se va afla singură cu el în această noapte...

— Plec imediat să văd pășunile, reluă el. Vei fi în perfectă siguranță aici. Noapte bună !

Și se întoarse să iasă.

— Vă acompaniez !

— Nu, odihnește-te, declară el după o clipă de ezitare.

— Pentru că sunt neștiutoare, trebuie să-mi încep învățătura imediat.

— Ascultă, Catriona ! exclamă el exasperat. Trebuie să înveți să te urci pe cal și...

— Probabil că nu este chiar aşa de greu ! i-o tăie ea încăpăţânată. Doar el face toată munca...

— Ah, da ? făcu el amuzat.

— Dacă aţi fi angajat un bărbat la Chicago, l-aţi fi ţinut să lenevească o zi întreagă, înainte să se apuce de treabă ? lansă ea în chip de provocare.

O studie un moment, apoi ridică din umeri.

— Fă un duş — ultimul pentru mai multe zile. Te aştept jos în zece minute.

Câteva clipe mai târziu, auzi două zgomote înfundate în cealaltă parte a culoarului : Logan îşi scotea cizmele.

Lăsă să-i curgă în voie apa caldă pe tot trupul.

„Ultimul duş pentru mai multe zile..."

Cam ce-o fi însemnând asta exact ? Se şterse rapid şi se înveli într-un halat moale de baie. Îşi aşeză valiza pe pat şi o deschise.

Dar unde erau lucrurile pe care Logan le cumpărase pentru ea ? Le uitase oare în avion ? Scoţând un suspin de enervare, îşi încheie bine halatul de baie şi ieşi pe culoar.

Uşa camerei lui Logan nu era încuiată. Catriona intră. În mod evident, nu era acolo. Cu inima bătând în galop, incapabilă să se mişte, se simţi dintr-odată ca o intrusă într-un loc nepermis. Studie încăperea, al cărei decor tipic masculin denota gustul rafinat al proprietarului.

O mochetă groasă verde acoperea pardoseala şi punea în evidenţă tonurile alese cu grijă ale catifelei maron şi ale mobilei din din nuc patinat. Patul era acoperit cu o cuvertură de mătase care strălucea sub luminile ingenios răspândite.

Dintr-odată, o uşă se deschise în dreapta ei — fără îndoială de la sala de baie — şi Logan apăru, doar cu un prosop înnodat în jurul şoldurilor înguste. Foarte preocupat, nici măcar n-o văzu.

Picioarele fetei erau parcă bătute în cuie. Era fascinată de muşchii umerilor largi, care jucau sub pielea bronzată, de coapsele înguste, de picioarele lungi şi solide. Logan îşi duse mâna spre prosopul care-i încingea mijlocul. Catriona nu-şi putu reţine o exclamaţie înăbuşită. El se întoarse, cu sprâncenele încruntate de furie. Dar se aştepta probabil să vadă pe altcineva, căci, imediat ce o recunoscu, chipul îi fu luminat de un surâs.

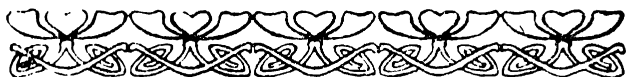
— Tu... doreşti ceva ?

— Hainele mele, bâlbâi ea cu gâtul uscat. Cele pe care mi le-aţi cumpărat, preciză ea în chip de răspuns la expresia lui perplexă.

— Ah ! în valiza mea !

Şi arătă cu degetul spre bagajul încă nedesfăcut aşezat la picioarele patului.

— Puteţi să mi le daţi ? întrebă ea, puţin dispusă să descopere hainele lor amestecate.

— Pentru că vrei să fii tratată ca un bărbat, serveşte-te singură ! i-o întoarse el, încrucişându-şi braţele.

Înroşindu-se de ciudă, trebui să se execute. Luă valiza cu un gest hotărât şi deschise fermoarele. Blugii şi pulovărele ei erau aranjate cu grijă sub... lenjeria lui Logan. În grabă îşi luă lucrurile, plecă urmărită de râsul lui batjocoritor şi se grăbi să se ducă la culcare.

Îmbrăcată în blugii mulaţi şi cămaşă, Catriona termina să-şi prindă părul. El trecu fără zgomot pragul, îmbrăcat tot în blugi, cu o cămaşă de cowboy şi o vestă din postav cu franjuri; acest ansamblu sublinia şi mai mult senzualitatea pe care o emana în mod obişnuit persoana lui. Ducea o cutie lungă de carton.

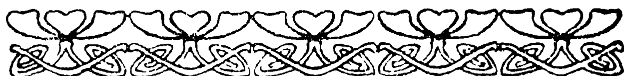
— Ţinută şi coafură grozavă pentru lucru, murmură el. S-ar putea crede că ai şaisprezece ani !

Cat se întoarse spre a-şi masca roşeaţa care-i cuprinsese obrajii şi închise trusa în care aruncase în grabă câteva obiecte de toaletă.

— Uiţi astea ! îi spuse el ironic întinzându-i cizmele noi. Şosetele sunt înăuntru.

Ea azvârli o privire furioasă spre umerii largi care dispăreau deja pe culoar.

După puţin, Cat ieşea din casă. Se opri brusc, fermecată de spectacolul care i se ofe-

rea. Soarele mângâia creasta munților cu mii de raze de aur. Cerul, plin încă de stele, îmbrăca pământul cu valuri de ceață pastelată în roz și bleu. Niciodată nu mai resimțise o asemenea emoție în fața frumuseții pure a naturii.

Logan se îndeletnicea cu pregătirile de plecare. Cat luă o gură de aer proaspăt.

— Logan, cât este de frumos ! strigă ea, fericită că poate să-și împărtășească bucuria unei alte ființe.

El îi aruncă o prvire de gheață ; o cută dură îi marca gura.

— N-ar trebui să-mi pierd timpul admirând natura, nu-i așa ! lansă ea cu un surâs, refuzând să se lase afectată de proasta dispoziție a patronului ei.

El ridică din umeri.

— Mai am de încărcat lucrurile necesare pentru tabără. Așteaptă-mă în mașină.

— Pot să vă ajut ?

— Cred că mă descurc și singur, i-o întoarse el ironic.

Deci se îndoia de puterile ei. O să-i arate ea de ce era capabilă Catrion Morgan !

Cu un surâs înghețat pe buze și cu capul sus se îndreptă cu un pas țeapăn... și nesigur spre Land Rover. Cizme blestemate ! Supărată, trânti furioasă portiera în spatele ei.

Logan o urmă la puțin timp după aceea și porniră la drum.

Catriona privea ostentativ pe geam. Preeria, acoperită de un covor gros de iarbă, se unduia cât vezi cu ochii, sub bătaia vântului, până la poalele munţilor.

— Cum se numeşte acest lanţ muntos ?

— Bighorn.

— Mergem departe ?

— Nu, în jur de optzeci de kilometri.

— Asta vi se pare „aproape“ ?

În această regiune înseamnă aproape, aprobă el amuzat.

Când ajunseră la tabără, soarele învăluia cu o aureolă de roşu şi aur siluetele întunecate ale membrilor echipei, ale cailor şi vitelor. Bărbaţii tocmai îşi terminau micul dejun. Câţiva, cu gulerele ridicate, îşi încălzeau mâinile îngheţate în jurul ceştilor lor de cafea. Îşi ridicară capetele la apropierea maşinii.

Logan opri Land Rover-ul.

— Un ultim lucru, Cat. Să nu te miri dacă nu te tutuiesc în public. E preferabil, în orice caz în actualul stadiu al relaţiilor noastre ! încheie el, cu o nuanţă de maliţiozitate scânteind în ochii lui albaştri.

Cel puţin avea simţul convenienţelor.

Sări la pământ şi începu să descarce materialele. Ea îl urmă.

— Sunt mulţumit că vă revăd, patroane ! făcu o voce în spatele lor.

Scurt şi îndesat, bărbatul care înainta spre ei, mai în vârstă decât ceilalţi, avea ae-

rul tipic al unui cowboy bătrân, uns cu toate alifiile meseriei.

— Ne-ați adus de la Chicago un nou recrut ?

Catriona observă, sub borul larg al pălăriei, o pereche de ochi strălucitori de amuzament și curiozitate.

— Catriona Morgan, Seth Davis, șeful meu de echipă.

Davis strânse în palmă mâna pe care Cat i-o întinsese. O expresie călduroasă îi lumină fața aspră ; câștigă imediat simpatia tinerei femei.

— S-au născut mulți viței ieri ? îl întrebă brusc Logan.

— Trei, răspunse Seth Davis, surprins de tonul sec folosit de Logan.

— Catriona va călări cu Jim și Noah. Vor rămâne în spate ca să adune vitele rătăcite și vacile cu viței lor. Charlie și-a terminat serviciul ?

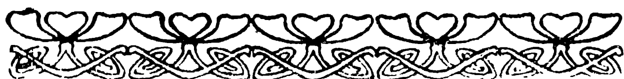
— Da, confirmă bătrânul cu un surâs larg. Doriți ca Jim să vă aducă un cal ?

— Mă ocup singur, refuză Logan îndepărtându-se.

Seth avu un râs scurt.

— Vino să-l vezi pe Logan la treabă, Catriona.

Un țarc fusese construit nu departe de locul unde se afla. În interiorul lui, caii se

grupaseră pe lângă barieră încercând să-i scape lui Logan.

— Încearcă să-ţi prindă iapa aceea murgă, o lămuri Seth.

Cu lassoul învârtit pe mâna înmănuşată, Logan aştepta cu răbdare ca trupa să se împrăştie. Caii fornăiau dar nu se mişcau. Deodată, se întoarseră într-un tropot de copite şi, pentru o clipă, iapa se găsi descoperită. Cu un gest rapid şi precis, Logan aruncă coarda şi, cu o mişcare dibace a mâinii i-o încolăci în jurul grumazului. Animalul ştia că pierduse. Nici nu încerca să se degajeze.

Logan reîncepu operaţia cu un armăsar arab negru ; apoi, cu o singură învârtitură a mâinii îi legă pe amândoi şi, ţinându-i de frâu. se reîntoarse spre Catriona şi Seth. Iapa destinată Catrionei se mişca nervoasă, ca şi cum simţea că viitoarea ei călăreaţă era o novice. Armăsarul sufla cu putere pe nări, simpatizând astfel cu tovarăşa lui.

Seth puse şeile pe cai apoi duse mâna la borul pălăriei, scuzându-se că-i părăseşte pentru a supraveghea ridicarea taberei.

— Iat-o pe Lady, anunţă Logan. E blândă şi ştie ce are de făcut.

Catriona înconjură animalul.

— Ce faci ? strigă Logan enervat.

— Mă urc în şa.

— În orice caz nu pe partea aia ! Se urcă prin stânga. Întotdeauna. Ia frâul şi vorbeşte-i. Şi mai ales arată-i că nu ţi-e frică.

— Nu mă sperie deloc, afirmă Catriona plină de sinceritate. Nu pot să sufăr să ţipe cineva, asta-i tot.

— Preferi poate să te las să încaleci greşit... şi calul să te arunce la pământ ?

Cat strânse din fălci fără să-i răspundă. Putea să râdă mult şi bine de ea ! Ea nu-şi spusese încă ultimul cuvânt.

Cat mângâie botul şi gâtul iepei, murmurându-i cuvinte liniştitoare la ureche. Calul îi suflă în palmă. Catriona iubise întotdeauna animalele.

— Şi acum ? se adresă ea lui Logan.

— Pune-ţi piciorul stâng pe scară şi saltă-te în şa.

Cat aruncă o privire împrejur pentru a verifica dacă o vede cineva. Respectă cu stricteţe instrucţiunile lui Logan şi se regăsi, ca prin minune, aşezată călare, cu hăţurile în mâini. Lady îşi scutură cu nervozitate coama roşcată. Din instinct, Catriona o mângâie cu blândeţe pe spate.

— Ai o pereche de mănuşi în buzunarul vestei. Pune-le ! Unde îţi este pălăria ?

— Am uitat-o în maşină.

Cu o privire neagră, el se îndepărtă cu paşi mari, nerăbdători. În timpul absenţei lui,

Catriona încercă să se familiarizeze cu poziţia neobişnuită pentru ea.

Logan reveni cu preţioasa ei pălărie şi i-o aruncă. Cat o prinse din zbor.

— Ai grijă de acum înainte să nu-ţi mai rătăceşti lucrurile. Datoria unui bun salariat este de a nu întârzia echipa.

Cat îşi strânse degetele pe hăţuri ca să nu dea drumul la nişte invective lipsite de orice urmă de amabilitate !

La rândul lui, Logan sări pe cal plin de eleganţă.

Bărbaţii terminau să-şi înşeueze caii şi să strângă materialele din tabără. Unul câte unul încălecau şi părăseau locul. Dar Lady nu părea hotărâtă să-i imite. Catriona îi vorbi cu tonul cel mai dulce. Degeaba. În curând rămase singură — cu excepţia bucătarului care spăla cu mare zgomot vasele de la micul dejun.

Spre marea ei uşurare, unul din cei mai tineri cowboy se întoarse. Văzând că ea nu poate s-o ia din loc, se repezi ca Buffalo Bill în ajutorul frumoasei sale.

— Aveţi probleme ? o întrebă el politicos.

— Calul ăsta refuză să înainteze ! declară ea cu un aer atât de nenorocit, încât el izbucni în hohote de râs.

— Loviţi-l cu călcâiele, o sfătui el.

Cum ! Lovituri cu călcâiele ? Niciodată !

— Dacă nu, vă veţi afla aici şi la întoarcerea noastră ! insistă el în faţa chipului ei reticent.

Băiatul plesni uşor din limbă şi Catriona, în culmea disperării, se hotărî să lovească bietul animal. Lady ezită, făcu un pas, apoi un altul şi se porni în sfârşit la trap, scuturându-şi călăreaţa într-un mod cât se poate de dezagreabil. Tovarăşul ei o privi surprins.

— Nu aveţi prea multă... practică ?

— Se vede ?

— Puţin ! Ascultaţi ! Încercaţi să strângeţi pulpele şi apăsaţi-vă cu toată greutatea pe ele. Astfel... riscaţi să nu vă mai puteţi aşeza în seara asta ! Călcâiele mai jos ! Aşa !

— Mulţumesc...

— Jim. Jim Hardin, se prezentă el cu un surâs larg.

— Catriona Morgan.

— De ce lucraţi aici dacă...

Roşi brusc şi tăcu.

— Dacă nu ştiu să urc pe cal ? E o poveste foarte lungă.

— O să mi-o povestiţi ? Dar... altă dată.

Ea îşi ridică ochii. Logan, pe jumătate întors în şa, îi observa. Îşi stăpânea perfect calul şi dădea semne de nerăbdare. Cum îl invidia pentru priceperea lui !

— E ceva care nu merge ? întrebă el pe un ton tăios.

— Nimic serios, patroane ! răspunse Jim, parcă puţin plictisit.

— Nu reuşeam să găsesc butonul potrivit ca să-l fac să demareze pe blestematul ăsta de cal ! explică râzând Catriona.

— Pleacă înainte, Hardin.

Jim plecă în galop.

— Atenţie, Cat ! Nu te zbengui cu el !

Amenințarea care străbătea cuvintele aspre mătură de pe faţa lui Cat expresia de amuzament.

— Nu era intenţia mea ! i-o întoarse ea ridicându-şi bărbia cu un aer ofensat.

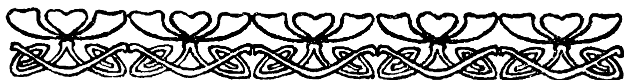
— Nu te cred ! Nu există femeie în lume care să reziste să nu-şi încerce farmecele asupra unui tânăr !

— Sunteţi un monstru de aroganţă şi plin de prejudecăţi ! strigă ea, atinsă de nedreptatea acuzaţiilor. Judecaţi toate femeile după acelaşi tipar, fără nici o deosebire.

— Îţi interzic să provoci cel mai mic conflict între oamenii mei.

— Sunt un membru al echipei, Logan ! N-o să mă împiedicaţi să discut cu ei, să râd cu ei dacă îmi face plăcere !

Un chibrit... şi Catriona Morgan s-ar fi transformat în fum sub privirea incendiară a lui Logan !

— Să nu spui că nu te-am prevenit, scrâşni el din dinţi.

— Este o ameninţare ? făcu ea mieroasă.

— Exact.

Cu un gest plin de energie, îi dădu pinteni armăsarului care nu aştepta decât un ordin pentru a porni în zbor, contaminat de nervozitatea stăpânului său.

În culmea furiei, Catriona se aplecă în faţă şi îşi lansă iapa în galop, strângând-o din toate puterile cu pulpele, pentru a reuşi să rămână în şa.

Îl ajunse pe Jim care îi indică cu mâna locul unde să se plaseze, între el şi un cowboy mai în vârstă. Sarcina lor era de a strânge şi păzi vitele rămase în urmă.

Turma înainta zgomotos prin preerie ca un enorm val roşcat, ridicând un imens nor de praf în ciuda ierburilor înalte. Jim se apropie de Catriona.

— Încercaţi să împiedicaţi vitele de pe margine să se îndepărteze. Aveţi încredere în Lady, e foarte pricepută la acest fel de treburi. Noah şi cu mine supraveghem celelalte laturi.

Tânăra femeie aprobă din cap, ca şi cum ar fi înţeles. Totuşi... cum să facă ca să reuşească ? Îi era şi aşa destul de greu numai să se ţină în şa !

Praful îi intra în nări şi îi usca buzele. Câmpia avea denivelări şi Lady urca şi

cobora mereu colinele cu un pas vioi. Dintr-odată un taur tânăr se detaşă. Lady galopă în urmărirea lui şi îl readuse rapid în mijlocul trupei. În timpul acestei operaţiuni fulger, Catriona se mulţumise să se prindă de coama lui Lady ca să nu cadă.

Venise amiaza. Jim şi Noah îşi scoaseră vestele călduroase şi le băgaseră în bagajele atârnate de şei. Cat ar fi vrut să-i imite dar nu ştia cum să efectueze atâtea manevre complicate. Îşi descheie nasturii şi savură prospeţimea brizei.

Tot corpul o durea, avea impresia că o să se dezintegreze. Cu fălcile strânse, se încuraja singură. „Hai ! Până sus pe colina aceea ! Acum până la arborele de colo !“

Toţi muşchii o dureau şi erau încordaţi, cu singurul scop de a nu se prăvăli din şa.

Dintr-odată Jim apăru dintr-un nor de praf.

— Nu mai suntem departe de Little Bighorn Creek ! îi strigă el.

— Acum ştiu adevărul ! Generalul Custer n-a fost omorât pe câmpul de luptă ! Parcurgând această regiune a fost scuturat pe spatele calului său până a murit !

— Cel puţin nu v-aţi pierdut simţul umorului ! Să ştiţi că vă descurcaţi foarte bine ! Încă o oră şi mâncăm.

O oră ! Nu ! Această noutate nu reuşi să-i ridice în nici un fel moralul.

— Jim, unde este Noah ?

— Caută o vacă care a scăpat în direcţia stâncilor acelora. Crede că şi-a ascuns acolo viţelul.

Într-adevăr, bătrânul cowboy revenea cu un viţel pus de-a curmezişul şeii. În spatele lui mugea o vacă.

— E minunat ! şopti Catriona.

Noah descălecă şi puse viţelul plăpând pe pământ. Acesta se îndreptă, pe picioarele şovăitoare, spre mama lui.

— A avut noroc că mama lui l-a vizitat, dacă nu, nu l-aş fi văzut. Era ghemuit printre stânci, comentă Noah împingându-şi pălăria pe ceafă cu un gest mecanic.

Viţelul încerca să sugă.

— Pare foarte hotărât. Va supravieţui ! adăugă Noah. Hai ! Voi, tinerii, la treabă! Nu mai căscaţi gura la acest tablou mişcător !

La Little Bighorn, turma se răspândi şi intră în râu să se scalde. Camioneta care servea drept bucătărie ambulantă fusese instalată la umbra unui pâlc de plopi. Un delicios miros de friptură venea dintr-acolo.

Mai mulţi cowboy îşi terminaseră deja prânzul şi se lungiseră pe iarbă pentru a-şi face siesta.

Catriona îşi opri iapa lângă cea a lui Jim şi comandă în van picioarelor ei să sară la pământ.

— Nu pot să cobor ! gemu ea.

— Aveţi nevoie de un ajutor ? făcu Jim, glumeţ.

Prinse frîul calului său în jurul trunchiului unui copac şi înaintă spre Cat.

— Din fericire galanteria bărbaţilor n-a dispărut încă ! spuse el, luând-o de talie.

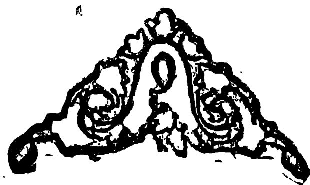
O ridică şi o puse jos. Dar Catriona n-avea nici puterea să se ţină pe picioare şi atunci el nu-i dădu drumul. O conduse încetişor spre bucătăria de campanie.

— Şi eu care credeam că Lady va face toată treaba ! murmură ea cu o strâmbătură.

— Prejudecata comună tuturor orăşenilor ! Dar nu vă neliniştiţi ! În general se învaţă repede !

— Asta depinde poate de cine îi învaţă ! interveni Logan din spatele lor cu o voce şuierătoare.

IV

Jim se întoarse, cu privirea plină de o asprime aproape dispreţuitoare. Braţul lui susţinea în continuare talia fetei.

— Dimineaţa a fost foarte grea pentru ea.

— Ea însăşi a hotărât să lucreze aici, fiind în cunoştinţă de cauză, replică Logan, ai cărui ochi deveniseră două despicături de un albastru ca oţelul.

— Nu ştia nici măcar să urce pe cal ! nu se lăsă Jim, roşu ca racul.

— Ah ! I-aţi destăinuit deja micile dumneavoastră secrete ! se adresă Logan, pe un ton batjocoritor, Catrionei.

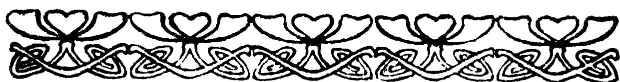
— Nu era nevoie ! lipsa ei de experienţă este evidentă ! răspunse Jim.

— Lipsă de experienţă... Nu în toate domeniile ! insinuă perfid Logan.

— N-aveţi dreptul ! strigă Catriona, scoasă din fire.

— Adevărat ? făcu stăpânul fermei.

— Catriona... începu Jim, furios şi necăjit în acelaşi timp.

— Dacă te-ai duce să te odihneşti puţin, Hardin ? îi sugeră cu răceală Logan.

Era un ordin şi Jim nu avea loc de întors. Totuşi ezită.

— Jim... Lasă... îl rugă Catriona.

Jim ridică iritat din umeri şi se îndreptă spre camarazii lui.

Tocmai se pregătea să-l urmeze când o mână o prinse de braţ.

— Lăsaţi-mă, îi ordonă ea printre dinţi.

— Te sfătuisem să nu-l provoci !

— Mă ajuta doar să cobor de pe cal ! protestă ea, tremurând de enervare. Şi dacă continuaţi aşa, o să sfârşiţi prin a-i băga cine ştie ce idei în cap !

— Ele vin de la sine... numai privindu-te...

— Mai ales azi, da ! Fondul meu de ten este o nouă creaţie, Brun Wyoming, lansată de casa Blake ca şi apa de toaletă cu miros ameţitor de vacă !

Un surâs amuzat străbătu fugar buzele lui Logan.

— Într-adevăr ! Sunt în mod deosebit sensibil la aspectul tău seducător.

— Nici nu mă îndoiesc ! răspunse ea pe un ton acru. Dar dacă nu vă deranjează, m-aş duce să mă lungesc şi eu, adăugă ea cu o strâmbătură, masându-şi spatele.

Şi se îndreptă şchiopătând spre copaci.

Spre marea ei surpriză, Logan o ajunse din urmă și o ajută să străbată ultimii pași.

Se întinse pe covorul verde de iarbă și îl uită pe Logan și tot restul... După nopțile de insomnie de la Chicago. căzu imediat într-un somn adânc.

Noah o scutură ușurel de umăr ca s-o trezească. Mâncă în grabă o porție de friptură. Apoi își adună tot curajul ca să se poată urca din nou în șa.

Căldura acestei după-amieze de început de mai era copleșitoare. Praful usca pielea, umplea plămânii, irita ochii și nările. Îngreunate, animalele n-aveau nici un chef de mers și Catriona le înțelegea foarte bine. Se gândea totodată că niciodată nu se va mai simți bine stând așezată.

Turma și oamenii parcurseră valea în lung și în lat, în căutarea animalelor rătăcite și ale mamelor cu nou-născuți.

La căderea serii își stabiliră tabăra foarte aproape de un râu. Unul din bărbați aprinse focul.

Dărâmată, Catriona își spălă fața și mâinile într-un vas cu apă caldă. Se căzni să facă onorurile unei cine simple dar delicioase pe care bucătarul se grăbise s-o prepare, dar oboseala excesivă îi tăiase pofta și abia se atinse de mâncare.

Reveni încet la foc, bând cu înghițituri mici o cafea fierbinte.

Sosiră camioane aducând provizii proaspete. Gânditoare, Catriona le privi plecând. Ele reprezentau civilizaţia, care avea un parfum ireal în aceste locuri sălbatice.

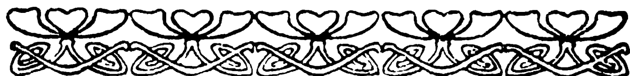
Îi dădu cana lui Charlie şi se îndepărtă de tabără în direcţia unui pâlc de plopi. În briza serii, frunzele foşneau discret. La vest soarele avea aspectul unui glob de foc, reflectând pe orizontul albastru razele lui incandescente.

I se întâmpla prima oară Catrionei să fie martora unui răsărit şi unui apus al astrului solar în aceeşi zi. Ce spectacole superbe !

Sprijinită de un trunchi de arbore, rămase mult timp nemişcată, contemplând cerul. Puţin câte puţin, umbrele copacilor deveneau parcă palpabile în timp ce norii căpătau nuanţe roşiatice deasupra capului ei. Pentru prima oară de multe luni, Catriona se simţea liniştită, în deplin acord cu natura tăcută.

În spatele ei, în tabără, răsunau acordurile unei chitare. Se întoarse şi îl recunoscu pe Jim, stând turceşte pe pământ. Nu reuşea să-i distingă chipul plecat asupra instrumentului. Degetele lui mângâiau corzile şi el cânta încetişor o melodie cu accente melancolice.

Cat ezită, amintindu-şi de ameninţările lui Logan. Dar în fond, cu ce drept se amesteca el în viaţa ei particulară ? Muzica o chema în mod irezistibil, aşa cum o sirenă vrăjeşte

un pescar singuratic. Reveni cu paşi lenţi spre cercul de lumină.

— Bravo! exclamă ea când Jim termină. Unde aţi învăţat să cântaţi aşa ?

— Aş prefera să fie un dar al naturii, răspunse el surâzând, dar am urmat cursuri timp de mai mulţi ani. Sunteţi muziciană ?

— Puţin, mărturisi ea cu prudenţă. Ce melodii mai cunoaşteţi ?

El cită mai multe titluri care fuseseră înscrise în repertoriul Catrionei.

— Aşezaţi-vă, Catriona. Vesta mea vă va servi drept pernă, i-o oferi el cu un surâs maliţios.

Se instală cu mii de precauţii şi el intonă una din ariile favorite ale tinerei femei. Nu putu rezista şi îl acompanie.

— Aveţi o voce superbă, o complimentă el când tăcerea se reinstală. V-aţi gândit vreodată la o carieră de cântăreaţă profesionistă?

— Tatăl meu era muzician, explică ea, lăsând la o parte propria ei persoană. Putea să cânte la orice instrument. La fel şi fratele meu.

— Au murit ?

Ea dădu din cap cu tristeţe.

— Sunt dezolat.

— Şi dumneavoastră ? întrebă ea cu vioiciune pentru a-şi masca emoţia. Ce proiecte aveţi ?

Jim ridică din umeri.

— Nimic stabilit. Fără îndoială voi lucra în domeniul informaticii. Dar îmi vine greu să renunţ la viaţa în aer liber.

Degetele lui atinseră corzile.

— Părinţii mei nu înţeleg ce-mi place aici. Când aveam paisprezece ani, m-au trimis în vacanţă la o fermă pentru turişti. De atunci asta a devenit un drog estival de care nu mă pot lipsi. În oraş, oamenii se suportă greu unii pe alţii. Aici, continuă el privind-o pe Catriona cu un aer nevinovat, totul e atât de diferit, cu imensitatea pământului şi a cerului. Cât vezi cu ochii... Şi dumneavoastră ? Sunteţi din Chicago ?

— Dacă vrei, da.

— Acolo v-aţi întâlnit cu Logan ?

— Da, răspunse ea, plecându-şi ochii încurcată.

Vâlvătăile focului se înteţiră dintr-odată.

— Este ceva între voi doi ? Din cauza asta mă ameninţă ?

— Nu, eu...

— Camarazii şi-au pus diverse întrebări în privinţa frecventelor lui călătorii la Chicago.

— Nu mă priveau pe mine, îl informă Cat, surprinsă şi ea de noutate.

— Ah ? spuse el neîncrezător.

— Vă asigur că nu sunt la curent cu afacerile lui de acolo.

— Categoric, nu-i treaba mea... Dar... niciodată nu şi-a privit una din angajate aşa cum vă priveşte. Nu ştiu cum vă priveşte. Nu ştiu cum să mă mai port !

Şi deodată, cu ochii fixaţi asupra focului, el lovi strunele chitarei, care scoase un sunet violent şi discordant. Mirată, ea îşi ridică privirea. Logan stătea de cealaltă parte a focului, cu o ceaşcă de cafea în mână. Cat nu-i distingea prea clar chipul sub borul larg al pălăriei, dar simţea că-şi ţinea privirea aţintită asupra lor.

Jim mai cântă o bucată, apoi sări în picioare.

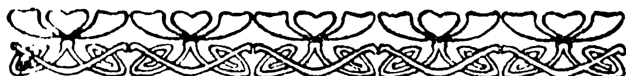
— Mă duc la culcare. Noapte bună.

Şi se îndepărtă rapid.

O impresie de singurătate o învălui pe Cat. Vru să-l cheme înapoi• dar... nu, ea refuza să-l implice în lupta cu Logan. Jim avea dreptate să fie revoltat din cauza supravegherii necontenite din partea lui Logan, dar acesta era patronul lor...

Seth Davis, aşezat nu departe, se mişcă ca şi cum nu s-ar fi simţit bine din cauza tensiunii care-l înconjura.

Oare toţi credeau că ea şi Logan... ? Acest gând era intolerabil. Se ridică cu greutate, resimţind dintr-odată toate durerile corpului ei martirizat. Şchiopătând, se retrase în obscuritate, refugiindu-se la adăpostul arborilor.

Se sprijini cu umărul de trunchiul unui plop şi îşi ridică capul pentru a sonda adâncimea nopţii înstelate care învăluia câmpia din jurul lor.

Dintr-odată auzi cum răsună în spatele ei zgomotul înfundat al unor cizme. Acest pas suplu şi hotărât nu putea aparţine decât lui Logan.

— Te supără ceva ? o întrebă el încetişor.

— Da, îi răspunse ea fără să se întoarcă.

— Nu vrei să-mi spui ?

Cat se întoarse brusc. Silueta lui Logan se detaşa în lumina focului dar faţa îi rămăsese în umbră.

— Oamenii dumneavoastră sunt convinşi că avem o legătură.

— Şi asta te deranjează ?

— Da, mă deranjează. Vă cer să mă lăsaţi în pace.

— Sunt răspunzător de siguranţa ta, Cat.

— Siguranţa mea ? strigă ea cu amărăciune. De când vă preocupaţi de binele meu ?

— De când ai acceptat oferta mea de a te angaja, răspunse el cu răceală.

— Nu vă mai pasă de mine de doi ani.

— Nu ştiam, la timpul respectiv, că relaţia noastră intimă a avut urmări asupra sănătăţii tale !

Ea scrâşni din dinţi, înfuriată la culme.

— Nu asupra sănătăţii mele, ci a...

Şi se opri brusc, dându-şi seama că s-a trădat.

— Asupra sentimentelor tale ? termină el, apropiindu-se de ea.

— Nu !

— Minţi, Cat ! o învinui el cu blândeţe.

Logan se apropie şi mai mult de ea. Tânăra se dădu înapoi dar tocul cizmei se agăţă de o rădăcină şi îşi pierdu echilibrul. O prinse cu putere şi... nu-i mai dădu drumul.

Moartă de oboseală, Catriona simţi că i se topeşte şi orice urmă de rezistenţă psihică. Trupul ei, în sfârşit eliberat de inhibiţii, reacţionă la atingerea lui Logan asemenea unui om rătăcit în deşert care-şi potoleşte setea la un izvor cu apă rece.

În penumbră zări ochii bărbatului lucind cu o strălucire metalică.

— M-am jurat să nu-ţi ating aici nici măcar un fir de păr din cap, spuse el cu o voce răguşită.

O ţinu un timp îndelungat de mână, privind-o într-un mod indescifrabil.

Îi înconjura atâta linişte încât s-ar fi zis că însăşi natura îşi reţinea suflul în faţa unui asemenea moment. Ca hipnotizată, Catriona, înmărmurită, abia mai respira.

Absenţa lor prelungită nu trecuse în mod sigur neobservată şi bărbaţii... Ce importanţă avea ce gândeau ?

Acum doi ani, Logan se dovedise un amant perfect. Ea îl invidia pentru sângele lui rece cu care reuşea să înfrunte şi să stăpânească situaţiile cele mai delicate. Ori, sub palmele lui puse pe pieptul ei, îşi simţea bătăile dezordonate ale propriei ei inimi. Încercă dintr-odată un sentiment de imensă bucurie... În sfârşit, i se oferea ocazia să-l împingă până la limitele stăpânirii de sine, să-i zdruncine frumoasa lui încredere în el.

Lent, cu un deget provocator, mângâie triunghiul de piele bronzată descoperit de gulerul desfăcut al cămăşii în carouri.

— Deci jucaţi rolul bărbatului pur şi cast, domnule Blake ? Nu mi-aş fi imaginat niciodată asta despre dumneavoastră !

Mâinile lui Logan se crispară pe umerii delicaţi ai tinerei. Ochii lui o fulgerară cu o privire aprinsă. Apoi, un sunet nearticulat de furie se făcu auzit. O îndepărtă cu brutalitate.

— Vrăjitoare mică ! Ai norocul că am ceva mai multă experienţă decât tânărul Hardin... Dacă nu, nu aş mai răspunde de mine.

Îi întoarse spatele şi se îndepărtă cu paşi mari, lăsând-o pe Catriona paralizată de un sentiment profund de dezgust faţă de... ea însăşi.

*
* *

Mai târziu, când se strecură în sacul de dormit pus direct pe iarbă, stăpânită de gânduri negre, se aştepta să petreacă o noapte albă. Dar abia îşi închisese ochii că oboseala o şi doborî.

Dimineaţa, o mână o scutură uşurel de umăr şi o trezi. Era încă întuneric.

— Sculaţi-vă repede dacă vreţi să mâncaţi, îi şopti la ureche vocea lui Noah. Charlie nu aşteaptă pe nimeni.

Încă somnoroasă, Catriona scoase un suspin şi încercă să se mişte. Dar corpul ei protestă în mod dureros.

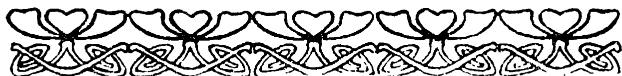
— Va fi mai bine după ce veţi merge puţin, o asigură Noah. Poftim ! Patronul mi-a dat vesta asta pentru dumneavoastră. Crede că o să vă fie de folos, este un pic mai călduroasă decât a dumneavoastră. Aerul este rece în dimineaţa asta, adăugă el amabil.

Ea deschise gura pentru a refuza canadiana — era clar cea a lui Logan. Dar se răzgândi imediat ; Noah avea dreptate, era răcoare !

Se aşeză şi deschise fermoarul sacului de dormit.

— Mulţumesc, Noah, spuse ea acceptând haina cu recunoştinţă. Unde aş putea să-mi spăl dinţii ?

Faţa tăbăcită a bătrânului se deschise într-un zâmbet călduros.

— Veți găsi apă într-un bidon de apte așezat lângă camionetă.

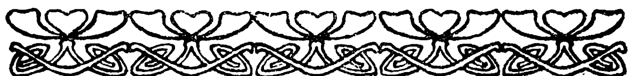
Cat își făcu rapid toaleta la râu și îi întâlni imediat pe ceilalți care-și luau micul dejun la lumina lămpilor de furtună. Nu zări silueta înaltă a lui Logan printre ei și se simți ușurată. Se îndreptă cu un mers încă țeapăn spre bucătăria ambulantă unde Charlie, încins cu un șorț de un alb imaculat, aranjă pentru ea o farfurie cu delicioși biscuiți de casă, unși cu dulceață de fragi, ouă cu șuncă și cartofi prăjiți, totul însoțit de cafea fierbinte. Cat nu lăsă o firimitură...

Cea de a doua zi la fermă fu o repetiție a primei zile. I se dădu alt cal, un armăsar de o culoare închisă. Dar ținuta ei călare fu mult mai bună decât cea din ajun, ca și cum lungile ore în șa îi serviseră drept lecție intensivă de călărie.

Tânăra femeie și calul formară repede o echipă. La dreapta ei, Noah întreținea o conversație interminabilă despre caracterul nesuferit al vacilor în general, asupra schimbărilor de timp în particular și... asupra sorții nedrepte rezervate păzitorilor de turme.

La stânga ei, Jim păstra tăcerea, absorbit de peisaj și evitând în mod ostentativ să-și întoarcă capul în direcția ei.

La prânz se opriră să mănânce. Logan nu apăruse. Mâncă cu poftă și se lungi în iarbă lângă Noah, care-și trăsese pălăria pe ochi.

— Unde este Logan ? întrebă ea pe un ton fals indiferent. Eu... aş vrea să-i dau înapoi vesta.

Noah îşi dădu la o parte pălăria veche şi îi aruncă o privire lungă.

— A plecat ca să marcheze pe noii născuţi.

Apoi un surâs viclean îi ridică colţurile gurii.

— Dumneavoastră şi patronul, vă înţelegeţi bine ?

— Foarte bine, minţi ea cu aplomb. Nici o problemă.

Noah îşi încrucişă mâinile sub ceafă şi-şi ridică ochii spre cerul fără nori.

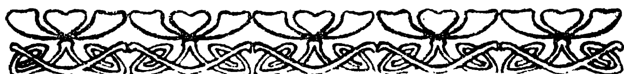
— Lucrez cu el de când a luat locul tatălui său... Credeam că o să se însoare repede.

Râse uşor. Catriona se încordă. Nu ţinea deloc ca el să-i povestească aventurile amoroase ale lui Logan, dar dacă-l împiedica şi-ar fi trădat propriile sentimente.

— Fiica lui McClain aproape a reuşit să-i pună inelul în deget, reluă el nemilos. Dar ea dorea ca el să vândă ferma şi să se instaleze cu ea la oraş. Şi asta, el a refuzat-o categoric. Nu este bărbatul care permite unei femei să-i organizeze viaţa.

O privi pătrunzător. Faţa Catrionei nu exprima decât un interes politicos.

— S-ar zice că ţâşnesc scântei când vi se întâlnesc privirile... spuse el, cu o luminiţă

amuzată în ochii de vultur. Logan şi cu mine nu suntem întotdeauna de acord, urmă el. Da... Atracţia între un bărbat şi o femeie însă nu poate fi comandată, nu... ?

Făcu o pauză plină de semnificaţii, apoi adăugă :

— Bineînţeles, imaginaţia mea îmi poate juca o festă.

— Te înşeli, Noah ! făcu ea, indiferentă.

Totuşi, ştia că el nu e deloc un prost.

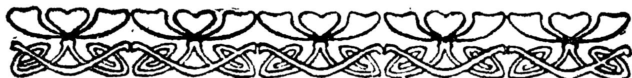
În curând, se urcară din nou în şa. Deseori în cursul după amiezii, simţi privirea lui Noah aţintită asupra ei.

Spre seară ajunseră la noua tabără. Acoperită de praf, cu pielea uscată şi cu muşchii îndureraţi, Catriona se simţea încercată de o imensă oboseală. I se părea că niciodată nu făcuse altceva în viaţă decât să călărească în spatele unei turme şi că niciodată nu cunoscuse deliciul unei băi fierbinţi.

După o toaletă fugară, cină copios şi nu întârzie să se strecoare în sacul de dormit unde căzu imediat într-un somn profund.

A doua zi de dimineaţă, când se trezi, nu-şi mai simţi membrele atât de îndurerate. Era oare un semn că prindea meseria sau efectul unei temperaturi mai plăcute ?

Se pregăti în grabă şi se îndreptă spre camioneta lui Charlie. Cu o ceaşcă de cafea în mână, plecă să se aşeze pe o piatră mare din apropiere. Din instinct, se întoarse spre

est unde soarele începea să se arate deasupra colinelor. Îşi lăsase vesta deschisă şi razele răsăritului îi mângâiau plăcut faţa şi gâtul.

Soarele picta în aur şi purpură cerul albastru. Era ţara lui Logan, acolo unde îi pl cea să trăiască. El revenise la doi ani după tâlnirea lor şi... o uitase.

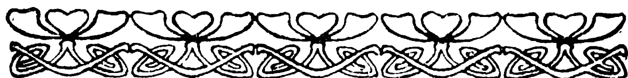
Catriona mâncă maşinal. Gândurile îi erau întoarse spre trecut. Revedea filmul despărţirii lor, cum... el urcase scările avionului care urma să-l ducă spre Wyoming. Catriona era atunci sigură că în şase luni se vor reîntâlni.

Dar discul celor trei fusese un adevărat triumf. În sfârşit, tatăl ei recoltă toate roadele unei vieţi pline de perseverenţă. Propunerile curgeau lanţ. Logan şi Catriona vorbeau regulat la telefon. La sfârşitul răgazului acordat de Logan, devenise clar că, pentru a consolida succesul albumului lor, prezenţa tinerei cântăreţe la diferitele manifestări era indispensabilă. Logan se impacientă. Într-o seară, conversaţia lor degeneră în ceartă.

Catriona era la mijloc : între Logan, rece şi inflexibil, pe de o parte şi fratele şi tatăl ei, îmbătaţi de succes, pe de altă parte.

Într-o noapte, Logan refuză să-i vorbească. În dimineaţa următoare, Catriona îl anunţă pe Conrad de plecarea ei în Wyoming pentru câteva zile.

— Este imposibil, Cat, îi răspunse el. Avem trei concerte programate.

— In acest caz voi face o călătorie fulger de douăzeci şi patru de ore. Trebuie să-l revăd.

— Şi la întoarcere, vei fi prea obosită ca să cânţi !

Cu toate protestele lui Conrad, plecă totuşi. Îl chemă pe Logan de la aeroportul Sheridan şi îl rugă să vină să se întâlnească. El acceptă... până ce ea îi mărturisi că nu-i va putea consacra decâte câteva ore.

— Este imposibil, Cat. Noi doi împreună... era doar un vis frumos. Dar tu ai viaţa ta şi eu pe a mea.

— Logan, te rog, ascultă-mă !

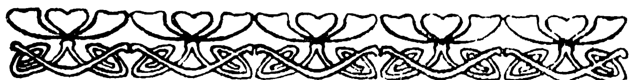
— Întoarce-te la Chicago, Catriona. Locul tău nu e aici.

— Logan, dar ne iubim, îl imploră ea disperată. Vreau să trăiesc cu tine.

— E timpul să redevenim lucizi. Te-ai lipsit foarte bine de mine în aceste ultime luni şi eu am reuşit să supravieţuiesc fără tine. Am avut o legătură, s-a terminat. Să nu-i prelungim agonia.

Se bătu cu argumente contra altor argumente, dar în zadar. În final, îşi luară rămas bun ca doi străini care respectă regulile politeţei. Ea puse receptorul în furcă, îngheţată de ideea că el n-o iubise niciodată.

Dacă ar fi avut cel mai mic sentiment pentru ea, n-ar fi părăsit-o atât de uşor. Ea îl asigurase adesea de dragostea pe care i-o pur-

ta. Poate el îi propusese să se căsătorească doar din milă.

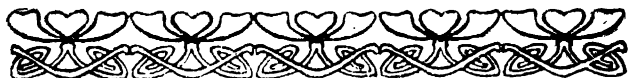
Catriona ieşi din cabina telefonică cu un pas şovăitor. Lacrimi amare i se rostogoleau pe obraji. Căută în geantă o groază de timp biletul de întoarcere, fără să-l vadă din cauza ochilor împăienjeniţi.

Îşi relua munca la Chicago, dar îşi pierduse entuziasmul de altădată.

Şapte luni mai târziu tatăl ei dispăru şi, puţin timp după aceea, Conrad. Catriona traversă o perioadă neagră de disperare. Viaţa ei, atât de fericită şi promiţătoare până atunci, se oprise în loc. Şi, ca şi cum durerea ei nu era suficientă, se simţea vinovată de faptul că... încerca un fel de ciudă faţă de aceste legături de familie care o împiedicaseră să devină soţia lui Logan. Totuşi, se forţă să-şi revină, Sheryl şi Robbie aveau nevoie de ea.

Robbie... Pentru el se găsea ea aici în Wyoming. Suspină împingându-şi amintirile dureroase în străfundul memoriei. Îşi va îndeplini sarcinile pentru care fusese angajată de Logan, orice ar fi. Dar un drăcuşor îi sufla la ureche că mai sunt şapte luni şi douăzeci şi şapte de zile în care Logan nu trebuia să ghicească sentimentele pe care ea le nutrea pentru el.

Charlie lovi în oala smălţuită care îi servea drept gong. Micul dejun luase sfârşit. Ca

triona se ridică şi duse ceaşca, farfuria şi tacâmurile la locul cuvenit. Se anunţa o zi frumoasă. Îşi rătăcise pălăria şi pletele îi fluturau libere pe umeri. În seara asta, nasul ei va semăna precis cu un far, atât va fi de ars de soare. Se îndreptă spre ţarc.

— Calul dumneavoastră de astăzi e puţin îndărătnic. Vă simţiţi în stare să-l încălecaţi ?

Era un armăsar gri şi Catriona, de la început, îl găsi cam antipatic.

— Obişnuieşte să-şi trântească călăreţul ?

— Nu ! Dar ar putea să hotărască să vă poarte într-o cursă nebună, pentru a vedea ce efect face asupra dumneavoastră.

— De ce nu îmi daţi calul pe care l-am avut ieri ?

— Şi caii trebuie să se odihnească, zise Noah cu un surâs larg.

Îi mângâie botul gri.

— Smokey nu e rău. Suferă pur şi simplu de un complex de inferioritate, nu-i aşa, bătrâne ? Fratele lui e un cal de curse şi Smokey e gelos.

Catriona izbucni în hohote de râs.

— Noah ! De acord, oi fi eu de la oraş dar nu sunt aşa de naivă să cred poveştile astea de adormit copiii !

Un Jeep sosi brusc în tabără, ridicând în spatele lui un nor de praf. Noah aruncă o privire maşinii, apoi ridică uşor din umeri.

— Bine ! V-am prevenit. Hmm... Vreți să călăresc eu puțin ca să-l calmez ?

Prin norul de praf care se răspândea, tânăra zări statura impunătoare a lui Logan. Sângele Catrionei își acceleră mersul. Logan făcu un pas în direcția ei, dar se răzgândi și o luă cu pași mari spre țarc. Dacă își va da seama de lașitatea ei...

— Mulțumesc, Noah ! Pentru că suntem destinați să lucrăm împreună Smokey si cu mine, cu cât mai repede va afla cine e șeful, cu atât va fi mai bine.

Prinse frâiele și se pregăti să sară în șa.

— Auzi, să fii cuminte, altfel vei avea de-a face cu mine, îl amenință ea cu o voce joasă.

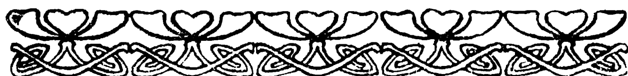
— Ai jura că e vorba de un bătrân cowboy vorbind calului său !

Vocea ironică a lui Logan o opri brusc pe Cat din elanul ei. Cu inima bătând, se întoarse spre el. Noah se eclipsase. Cu ochii încercănați, neras, Logan avea un aer foarte obosit. Ducea de hățuri un cal negru.

— Aveți instrucțiuni speciale pentru mine ? întrebă ea, nesimțindu-se bine sub privirea lui dură.

— Nu. Până acum, lucrați foarte bine. Continuați așa.

Ea îi mulțumi politicos cu un semn din cap, dar simțurile îi era tulburate de prezența lui virilă. Strânse din nou hățurile în

mâna înmănuşată şi puse piciorul în scară. Surprins, calul făcu un salt şi necheză. Îşi plecă capul brusc dar Catriona, iute ca fulgerul, era deja în şa. Nervozitatea calului o determinase să fie atât de stăpână pe ea.

— Cine v-a dat calul acesta ? întrebă Logan cu o voce mânioasă, întinzându-şi mâna ca să prindă hăţurile, dar armăsarul sări înapoi. Cat, coborâţi imediat !

Dar dacă armăsarul îl lovea cu copita sau îl călca în picioare pe Logan ? Cat nu putea să rişte asta. Încercă să stăpânească armăsarul.

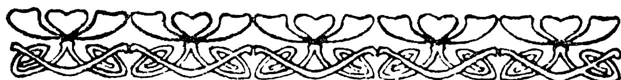
— Coborâţi, Cat ! repetă Logan. Imediat ! ordonă el încercând din nou să apuce hăţurile.

Calul, speriat, ridică cu violenţă capul şi plecă în galop.

Catriona îşi auzi vag numele, strigat de Logan ; Smokey, nervos, fugea deja de rupea pământul. Cat se agăţă cu disperare de hăţuri, terorizată de ideea că n-o să aibă timpul necesar să-şi tragă piciorul din scară când va cădea.

Era imaginaţia ei sau... ? Tropotul potcoavelor se auzea din ce în ce mai aproape ! Văzu dintr-odată apărând în câmpul ei vizual botul, apoi gâtul calului negru călărit de Logan. Galopase nebuneşte pentru a o prinde din urmă.

— Scoate-ţi picioarele din scări şi lasă hăţurile ! îi strigă el poruncitor.

Oh ! Nu ! Doar nu vroia să... ! Nu ! Logan se va omorî ! Dar el o înconjurase deja cu braţul şi tânăra îi dădu ascultare.

Timp de câteva secunde nesfârşite, rămaseră lipiţi unul de celălalt, în timp ce caii continuau, unul lângă altul, cursa lor nebunească. Apoi Logan o strânse şi mai tare şi, cu un gest energic, o trase pe Catriona la el. Smokey, scăpat de călăreaţa lui, plecă imediat în diagonală. Cat rămăsese suspendată în aer, cu şoldul lipit de Logan, susţinută doar de braţul de fier care o înconjura. În sfârşit, Logan îşi opri calul.

El o lăsă şi ea alunecă la pământ. Făcu câţiva paşi şovăitori. Trăia ! Trăia graţie lui !

Logan sări în iarbă, palid de mânie.

— Nebună mică ! De ce n-ai coborât de pe cal când ţi-am spus ?

— Pentru că mi-a fost frică că o să vă lovească cu copitele sau o să vă calce în picioare ! strigă ea, tremurând toată.

— Adevărat ? murmură el şiret. Erai îngrijorată din cauza mea ? Dă-mi voie să nu te cred, scumpa mea Catriona !

Categoric, el nu-i dădea niciodată dreptate ! Orice ar fi făcut, el îi considera motivele perverse ! Albă de furie, îi întoarse spatele ca să-şi ascundă lacrimile care-i înceţoşau privirea.

— După dumneavoastră, o femeie nu spune niciodată adevărul, spuse ea cu amărăciune.

— Catriona ! o strigă el cu o voce răguşită, în timp ce o prinse de mână şi o întoarse spre el.

Prinzându-i bărbia între degete, o obligă să-l privească. Din instinct, ea se încordă.

— Nebună mică ! repetă el, cu blândeţe de data aceasta, schiţând un surâs. Dar eu am fost şi mai nebun crezând că pot sta departe de tine...

Îşi plecă spre ea capul. Nu ! Ea nu va tolera ca să o sărute ! Ea nu reprezenta pentru el decât o femeie seducătoare şi nimic mai mult, era evident. Îşi propti amândouă mâinile pe pieptul muşchiulos şi încercă să-l respingă.

— Lăsaţi-mă !

Ca unic răspuns, el o strânse şi mai tare, mângâindu-i tâmpla cu buzele.

— Să te las ? Nu eşti deloc serioasă...

O lovitură de cizmă aplicată exact sub genunchi îi smulse un strigăt de durere. Îşi slăbi strânsoarea.

— Cat ! Ce este...

— V-am cerut să-mi daţi drumul, explică ea cu o voce întretăiată de exasperare.

— Data viitoare, n-o să-ţi mai vin în ajutor, ingrato ! mormăi el, frecându-şi piciorul dureros.

— Excelentă idee ! În loc să vă etalaţi tacticile de cascador de mâna a doua.

Ochii albaştri ai bărbatului sclipiră de furie, fălcile i se încleştară. Abia se stăpânea. Îşi aranjă maşinal pălăria pe cap.

— În acest caz, nu voi mai face greşeala de a te mai aduce în tabără, domnişoară Morgan, rosti el cu o răceală sardonică.

Sări în şa, se întoarse şi-i dădu pinteni calului. Cat realiză, dar prea târziu, că nu-i rămăsese decât să se întoarcă pe jos — o bună jumătate de oră de mers. Deschise gura să-l strige pe Logan... Dar era deja prea departe.

Pentru clipele de nelinişte, de oboseală, de tristeţe, pentru momentele când totul este mohorât şi pare fără speranţă, nimic mai potrivit decât înseninarea pe care o aduc romanele colecţiilor „EL şi EA" şi „ROMANTIC" care fac să se nască în inimi încrederea în dragoste, în viaţă.

V

Când Catriona ajunse în tabără, era extenuată de lungul drum făcut prin praf, sub soarele arzător. Pregătise un adevărat rechizitoriu împotriva lui Logan, dar când reuşise ea să ajungă, acesta dispăruse.

— Laşul ! mormăi ea, înconjurând camioneta lui Charlie.

Se trezi brusc nas în nas cu Noah.

— Sunteţi... bine ? se interesă el, încurcat.

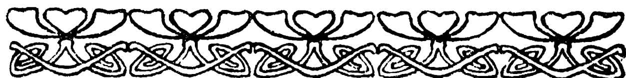
— Foarte bine !

— Domnişoară Morgan, sunt cu adevărat supărat că v-am făcut necazuri.

— Nu te nelinişti, Noah, spuse ea cu drăgălăşenie, punându-i mâna pe braţ. Sunt singura vinovată. Credeam că voi putea stăpâni calul ăla prost.

— Patronul l-a trimis pe Jim să-l prindă. Cred că ar fi fost în stare să-l omoare singur ! Dumneavoastră... i-aţi spus cumva că eu vi l-am dat pe Smokey ?

— Nu, Noah ! îl asigură ea, citind o spaimă teribilă în ochii interlocutorului ei. M-ai prevenit că e puţin... capricios. Nu te nelinişti, nu mi s-a întâmplat nimic.

Minţea. Nu înţelesese ea în sfârşit că dragostea ei pentru Logan era fără speranţă? Dar, plină de curaj, îşi ridică bărbia şi îşi continuă drumul.

*

* *

Oamenii şi animalele se mişcau încet spre nord unde se găsea locul de marcare a vitelor nou-născute.

Noah îşi îndreptă calul spre cel al Catrionei, o iapă roşcovană.

— Aş vrea să vă... felicit că v-aţi urcat în şa atât de repede... anunţă el, puţin încurcat de complimentul făcut.

— Nu e asta o tradiţie a Vestului? replică ea, încercând să-i ascundă lui Noah că era prea mânioasă pentru a-i mai putea fi frică.

— Pentru o orăşancă, ştiţi multe despre viaţa noastră, se miră el.

— Nici nu e greu. Sunteţi la modă! Toate magazinele afişează portretul romantic al cowboy-ului singuratic şi aspru — bărbatul şi calul luptându-se singuri cu elementele dezlănţuite ale naturii.

Noah îşi stăpâni râsul.

— Romantic, hm...? Să lucrezi cu animalele, în praf şi pe orice vreme! E un mod ciudat de a privi realitatea!

— Totuși îmi vine greu să mi te închipui la volanul mașinii tale, în circulația intensă a dimineții, îmbrăcat la costum și cravată, deplasându-te spre serviciu !

Bătrânul izbucni în hohote de râs.

— Nici eu ! Chiar mi-e groază să merg la oraș !

Furia Catrionei se potolea încetul cu încetul. Un curent de simpatie se stabilise între ea și Noah, încă de la prima lor întâlnire. Totuși aparțineau unor lumi atât de diferite ! De ce Logan, spre deosebire de Noah, nu avea încredere în ea ? Dar la ce bun să se mai frământe ? Logan era pentru ea o cauză pierdută dinainte.

— Vedeți copacii ?

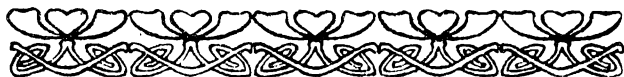
Noah îi indică în zare un șir de plopi care mărgineau fără îndoială cursul unui râu.

— Înseamnă că ne apropiem de tabără.

Turma, adulmecând apa, acceleră mersul și ajunseră în curând la umbra primitoare.

Catriona își ridică pletele lungi și grele, gustând din plin plăcerea simplă a mângâierii aerului proaspăt.

La intrarea lor în tabără, mirosul apetisant al dejunului preparat de Charlie îi anunța că stomacul își cerea drepturile de câteva ore. Făcu toate onorurile savuroasei fripturi garnisite cu cartofi și delicioaselor prăjituri de ciocolată, specialitatea bucătarului.

După acest copios prânz, tânăra se lungi în iarbă pentru o scurtă siestă. Începuse să se simtă mai destinsă când, la un semn invizibil, bărbații se sculară și începură să-și vadă de treburi.

În această după-amiază, trecură la marcarea tinerelor animale adunate într-un țarc.

Sprijinită de gard, Catriona asistă la începutul operației. Jim și un alt cowboy legară picioarele unui vițel cu botul alb și îl așezară pe o masă improvizată. Un al treilea membru al echipei înroși fierul de marcat deasupra unei lămpi cu gaz și imprimă două litere — doi B — pe coapsa nefericitului. Un miros acru și scârbos stărui în nările Catrionei. Întoarse capul. Câteva clipe mai târziu, vițelul, eliberat din legături, tropăi pe lângă ea și fugi spre turmă, în căutarea mamei sale.

Catriona nu se simți în stare să-i ajute Se îndreptă până la râu și visătoare, privi șuvoiul care curgea vesel pe pietrele colțuroase. Deodată o idee nebunească îi veni în minte.

Apa era curată și limpede — ideală pentru baia pe care o dorea atât ! Dar bunul simt îi reveni. În plină zi, ar fi fost expusă privirilor tuturor : trunchiurile copacilor înșirate de-a lungul râului nu constituiau o perdea suficient de protectoare iar râul nu era destul de adânc. Totuși putea măcar să-și răcorească picioarele.

Prinsă brusc de o nerăbdare plăcută, se aşeză pe iarbă şi-şi scoase cizmele şi şosetele. Strâmbă din nas văzându-şi degetele prăfuite şi îşi suflecă blugii până sub genunchi.

Era gata, dar ezită o clipă. Or fi existând şerpi veninoşi în Wyoming ? Era probabil. Aruncă o privire neliniştită de jur împrejur. Temeri de orăşancă ! Ce risca în fond ? Atracţia apei fu mai puternică.

Avansă cu prudenţă un picior pe o piatră lunecoasă. Apa rece îi mângâie piciorul şi Catriona mormăi de plăcere. Apoi se amuză sărind din piatră în piatră. Niciodată nu mai simţise o plăcere atât de senzuală în contact cu apa. Ca un copil care descoperă un joc nou, se stropi şi izbucni în râs.

— Hei ! Cine v-a dat liber azi ?

Ridică ochii. La câţiva metri de ea, Jim o privea cu un surâs glumeţ. Îşi ţinea braţul într-un mod ciudat.

— Nici tu nu pari să lucrezi din greu, replică ea ironică.

Chipul tânărului era ascuns pe jumătate de umbra frunzişului, dar paloarea lui o intrigă pe Cat.

— S-a întâmplat ceva ?

— Am primit o lovitură de copită, răspunse el scurt. La încheietură. Dar o să-mi treacă.

— Bagă mâna în apă. Va curăţa rana şi-ţi va uşura durerea. Te ajut să te descalţi, adăugă ea întorcându-se la mal.

El refuză ajutorul, dar ea insistă. Câteva secunde mai târziu era în șosete. De data asta o respinse categoric pe Catriona, care se pregătea să i le scoată. Și le trase cu mâna sănătoasă, apoi își suflecă pantalonii.

Cat îl conduse spre râu, Jim, cu urechile roșii, era în mod evident stânjenit, dar, în fundul sufletului se simțea în culmea fericirii. În curând se aflară în apă până la glezne.

— Hai ! Ce aștepți ? Înmoaie-ți mâna rănită !

— Da, doamnă ! îi dădu el ascultare, râzând.

Ea îngenunche și prinse cu blândețe încheietura lui Jim ca să-i examineze rana în apă. Tăietura părea superficială, dar carnea era umflată împrejurul ei. Cat o privi mai de aproape.

— Îți vine greu să miști mâna ?

— Nu știu. Să încerc.

Dintr-odată, strângând degetele, luă apă în pumn și o stropi în față pe Catriona. Ea își înăbuși un strigăt de protest.

— Ingratule ! exclamă ea când reuși să-și deschidă ochii.

Cu un gest energic îl împinse cu violență. Jim se clătină și căzu în fund. Văzându-i chipul surprins și înciudat, ea izbucni în râs.

— Acest joc se joacă în doi, domnule Hardin.

O privi un moment apoi se aruncă spre ea. Din instinct, ea întinse brațele pentru a se feri, dar în zadar. Se rostogoliră amândoi în apă, Jim prinzând sub el trupul Catrionei.

— Jim ! făcu ea, sufocându-se de râs. Ridică-te !

El îi privi fața veselă. Dintr-odată expresia glumeață dispăru din privirea lui, fiind înlocuită de o dorință arzătoare. Sprijinindu-i ceafa cu o mână, el îi ridică capul și își lipi buzele arzătoare de ale ei.

— Hardin !

La strigătul furios al lui Logan, Jim sări în picioare. Catriona se așeză în mijlocul curentului și privi, amuzată de latura comică a situației, figura roșie și rușinată a lui Jim.

— Deci, este noua ta angajată, pronunță pe un ton viclean o voce adâncă de femeie.

Catriona tresări. Hipnotizată parcă de silueta lui Logan, n-o zărise pe tânăra femeie, cu un păr bogat roșcat, care se găsea lângă el. Îmbrăcată cu cămașă din mătase verde și blugi, în cizmele ei de călăreață, părea că se simte minunat în tabără.

Catriona se ridică. Udă leoarcă, sări din piatră în piatră până la mal. Jim o imită.

Însoțitoarea lui Logan îi șopti câteva cuvinte la ureche râzând, dar nici un mușchi nu tresări pe fața lui Logan.

— De ce nu ești la țarcul de marcare, Hardin ?

— Fiindcă s-a rănit, răspunse repede Catriona.

— Mă îndoiesc că este foarte grav, după felul cum se bălăcea în râu cu dumneavoastră, i-o întoarse Logan sec.

— Un vițel l-a lovit cu copita în încheietură, spuse ea tare, abia reușind să-și stăpânească indignarea.

Jim puse mâna pe brațul avocatei sale.

— Catriona, mă pot apăra și singur Seth mi-a impus un moment de repaus, îi explică el calm patronului. De acolo o vedeam pe Catriona și m-am apropiat. I-am vorbit de micul meu accident și ea s-a ocupat de mine. M-a sfătuit să-mi spăl rana. Îmi amintea atât de mult de mama încât am stropit-o și pornind de aici... am pierdut puțin controlul situației.

Tăcerea care urmă acestei mărturisiri nu fu tulburată decât de murmurul apei, de vocile bărbaților care lucrau și de foșnetul ușor al frunzelor de plop. Purtat de briza ușoară, parfumul tinerei femei roșcate ajunse la nasul Catrionei, ca un simbol al unei alte lumi, aproape uitate.

— Te simți în stare să te întorci la lucru, Hardin ? îl întrebă Logan.

— Da, imediat, afirmă Jim care se grăbi să-și adune șosetele și cizmele.

Îi aruncă o privire de scuză Catrionei și plecă spre țarc, strâmbându-se de durere de

câte ori picioarele lui goale se loveau de pietre.

Însoţitoarea lui Logan o examina pe Catriona, faţa ei plină de dâre de praf şi apă, cămaşa şi blugii leoarcă, care se lipiseră de ea.

— Nu faci prezentările, Logan ?

— Catriona Morgan, Diana McClain.

— Mi se pare că sunteţi din Chicago, domnişoară Morgan. Ce vă aduce în Wyoming ?

— Aveam nevoie de puţin aer proaspăt, răspunse Catriona cu un aer suav care ascundea furia ce sta gata să izbucnească.

Această femeie era precis cea la care Noah făcuse aluzie, cea pe care Logan dorise s-o ia de soţie.

— Nevoie de aer proaspăt ? Aveţi un mod ciudat de a vă purifica plămânii, în spatele turmelor lui Logan !

— Vă înşelaţi ! i-o întoarse Catriona cu un surâs fermecător. Trăiesc momente fantastice.

Şi făcu o pauză.

— Presupun că sunteţi atât de obişnuită cu această regiune magnifică, reluă ea, cu ochii sclipind de malițiozitate, că nici n-o mai observaţi.

Diana McClain nu aprecie ironia Catrionei şi o fulgeră cu o privire de gheaţă.

— Sunt conştientă de frumuseţea Wyoming-ului, ripostă ea. M-am născut aici. Te aştept lângă cai, adăugă ea la adresa lui Lo-

gan. Sunt sigură că ai ceva de discutat cu domnişoara Morgan.

Se întoarse pe călcâie şi se îndepărtă cu un mers ondulat.

Logan o urmări din priviri, cu un surâs amuzat în colţul buzelor. Când fu destul de departe şi nu-i mai putea auzi, îşi îndreptă atenţia asupra Catrionei.

— Cine ţi-a vorbit de Diana ?

— Ce vă priveşte asta ? făcu ea, ridicând din umeri.

— Am observat c-a supărat-o ce-ai spus Ţine-ţi gura, data viitoare.

— Este un ordin al patronului meu ? se interesă tânăra, ridicându-şi cu obrăznicie bărbia.

Logan o privi îndelung, insistând asupra curbelor corpului ei subliniate de îmbrăcămintea udă. Îi ignoră provocarea.

— Încalţă cizmele, o să ţi se facă frig spuse el cu o privire şireată în ochii de azur

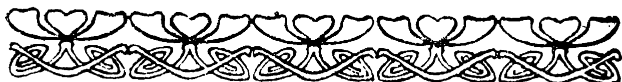
Se încordă ca o pisică sălbatică.

— Grija dumneavoastră pentru sănătatea mea e înduioşătoare.

— Poate preferi să reiei scena de acolo de unde am întrerupt-o azi dimineaţă... fără cizme, bineînţeles ? insinuă el, ironic.

— În locul dumneavoastră, n-aş risca Am alte arme în rezervă.

— Totuşi pe Hardin nu-l respingeai, Cat.. În mod sigur tactica mea e greşită, continuă

el fără să-i lase timp să răspundă. Ar fi trebuit să susţin că m-ai lăsat handicapat pe viaţă şi astfel ţi-aş fi trezit simpatia...

Catriona avu o bruscă şi fugară viziune a frumoasei Diana McClain.

— N-aş avea nici cel mai mic gând compătimitor pentru dumneavoastră, chiar dacă aţi fi în agonie.

Toţi muşchii lui Logan înţepeniră, ca şi cum i-ar fi provocat o adevărată rană fizică.

— Nu-mi fac iluzii, Catriona, mormăi el printre dinţi.

Se întoarse şi plecă cu paşi mari, cu umerii crispaţi de furie.

*

* *

În acea noapte Catriona nu-şi găsi somnul, tulburată de discuţia cu Logan. Flacăra mişcătoare a focului de tabără lumina slab formele lungite pe sol. Dintr-odată un bubuit surd ţâşni din depărtări. O voce de bărbat se auzi în noapte.

Catriona frisonă la ideea că erau în puterea elementelor dezlănţuite ale naturii. Tunetul se auzi din nou, mai tare, şi mai apropiat. Se ghemui cât putu de bine în sacul matlasat. Cineva înjură. Vacile mugiră. Furtuna ameninţa şi starea de agitaţie crescu în jurul ei. O mână o scutură de umăr.

— Veniţi, îi comandă Logan. O să ne adăpostim în Land Rover.

Se pregătea să protesteze când văzu că ceilalţi erau deja în picioare şi-şi împătureau sacii de dormit. Fără voia ei îi imită, dar degetele refuzau s-o asculte. Logan îi veni în ajutor şi-i luă sacul. Îşi căută cizmele pe pipăite şi se aşeză să şi le tragă. Când fu încălţată, el îi întinse mâna şi-o ridică.

O conduse spre vehicul, deschise portiera şi se repeziră înăuntru. Logan aruncă în spate sacul de dormit.

— Şi ceilalţi ? îl întrebă ea.

— E suficient loc pentru toţi în camioane.

El se instală la celălalt capăt al banchetei. Vocea îi era distantă. Catriona se simţi îngheţată de răceala lui.

— Ia vesta mea şi nu mai fi neliniştită. Hardin e la adăpost.

O bănuială că are o legătură cu el ?

— Nu vreau, mulţumesc ! spuse ea sec, respingând canadiana oferită.

Logan îşi înăbuşi un oftat exasperat şi luă sacul de dormit de pe bancheta din spate.

— Acoperă-te cu ăsta. Nu pot să las motorul în funcţiune toată noaptea şi nici nu ştiu cât o să dureze furtuna.

El deschise complet fermoarul sacului de dormit şi o acoperi, printr-un gest impersonal, cu această cuvertură improvizată. Cat trebui să lupte împotriva dorinţei care o cuprinsese : să-l ia de mână şi să-l reţină lângă ea.

Sprijinindu-și capul de spătar, închise ochii. Îl auzi cum se întoarce pentru a-și găsi o poziție mai confortabilă. Câteva minute mai târziu, respirația regulată a lui Logan îi indica faptul că... dormea !

Prea enervată ca să-l imite, tânăra trecu în revistă evenimentele zilei. Gândea el oare cu adevărat că ea ținea la Jim ? Fără îndoială. Și în plus, era furios că deranjase mersul lucrului. Trebuia să fie prudentă, dacă vroia să-și păstreze slujba. Jim îi era simpatic, dar nimic mai mult. Da, își va termina contractul cu Logan și se va întoarce la Chicago.. Pleoapele i se îngreunară...

O bubuitură o făcu să tresară. Furtuna. O ploaie torențială răpăia pe caroserie. Un fulger străbătu cerul, luminând ca în plină zi câmpia și țarcul unde animalele se foiau neliniștite. O detunătură răsună din nou și ea nu-și putut reține un strigăt.

— Ce s-a întâmplat ? întrebă Logan cu o voce somnoroasă.

— Nimic, minți ea. Eu... Tunetul care...

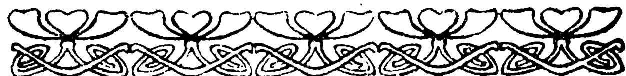
Se îndreptă pe scaun și se întinse.

— Ți-e frică ? o întrebă el blând.

Fu tentată să nege, dar în intimitatea nopții, recunoscu adevărul.

— Da, întotdeauna m-au speriat furtunile ; încă din copilărie.

— Și ce făceai atunci ? Fugeai să te refugiezi lângă mama ta ?

— Nu, nu erau decât tata și Conrad. Spuneau că sunt o proastă.

O luă de mână și o atrase spre el. Cat nu avu timpul să-i reziste. Știa că fetița de odinioară, care lupta singură împotriva spaimei, îl înduioșase. Strânsă la pieptul lui, se liniști auzind bătăile regulate ale inimii lui Logan. Își trecu și ea brațul în jurul taliei lui. Un nou tunet o făcu să tresară și Logan o lipi strâns de el.

— Să nu-ți fie frică, Cat, murmură el.

Strânsă la pieptul lui, în căldura plăcută a sacului de dormit care-i acoperea acum pe amândoi, ea retrăi în minte, timp de o secundă, orele minunate când făcuseră dragoste, cu doi ani înainte.

Atunci el îi mângâiase pătimaș pielea catifelată, și, înfierbântat de dorința pe care o trezise în ea, o îmbrățișase pasionat și se iubiseră ore în șir, stârnindu-i senzații pe care nu le mai cunoscuse niciodată.

Un fulger o readuse la realitate. Nimic nu se schimbase. Logan trezise în ea o sete de dragoste pe care nici un alt bărbat nu i-ar fi putut-o satisface. Îl iubea pe Logan pentru totdeauna.

Respirația acestuia se acceleră imperceptibil.

— Logan, șopti ea.

El o ridică și o așeză pe genunchii lui, înlănțuind-o cu brațele puternice. Canadiana îi

alunecă de pe umeri. În penumbră văzu cum Logan își apleacă capul spre ea și buzele lui se lipiră de ale ei, cu o apăsare ciudat de tandră, ca și cum ar fi vrut să alunge temerile fetiței de altădată. Rezistența Catrionei se topi ca un fulg de zăpadă la soare și răspunse pătimaș sărutului său.

Logan își plimbă mâinile pe gâtul ei care palpita, îi atinse vărfurile sânilor care reacționară instinctiv prin stofă. Un val de dorință îl străbătu. Cu un gest energic, îi deschise corsajul și îi descheie sutienul. Se opri o clipă să mângâie cu ochii frumosul trup pe jumătate dezgolit.

Sub această privire pătimașă, Catriona își dădu seama că arde de dorința să mai petreacă o nouă noapte de dragoste cu el. Aștepta acest moment de atâta timp !

Degetele nerăbdătoare ale lui Logan începură să mângâie cu delicatețe rotunjimile sânilor albi, să atingă vârfurile lor congestionate și întărite de dorință. Un val de patimă străbătu trupul lui Cat ; i se abandonă fără rezerve. Mâinile lui Logan o necăjeau, o tulburau într-un mod delicios ; apoi gura lui îi provocă un șir de senzații nebănuite. Logan se îndepărtă puțin ; un fulger îi lumină chipul ; ochii îi mărturiseau patima care îl consuma. O dorea așa cum îl dorea și ea, era acum sigură de asta.

Dintr-odată fură scufundaţi în penumbră şi ea se lăsă pradă lumii de plăceri pe care o trezise în ea.

Buzele lui Logan trasau dâre de foc pe pielea ei catifelată. Se arcui, oferindu-i trupul ei încins de patimă. Strecurându-şi mâinile sub cămaşa lui, îşi înfipse unghiile în muşchii spatelui puternic. El îşi înăbuşi un strigăt răguşit, îşi sprijini capul de sânii ei cu rotunjimi voluptuoase, sărutând dulcea lor despărţitură.

Apoi o întoarse cu blândeţe pe Catrion şi o lungi pe sacul de dormit. Conştientă de gesturile ei, îl trase peste ea. Degetele lui lui Logan căutară febril fermoarul blugilor Catrionei. Îi şopti numele şi îi acoperi buzele cu gura lui.

Tunetul se auzi iarăşi şi iarăşi, într-un ritm halucinant ; parcă natura însăşi oferea fundalul dragostei lor dezlănţuite. Deodată o siluetă apăru lângă maşină.

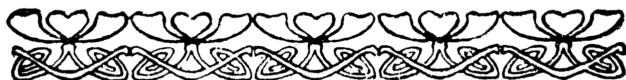
Logan îşi reţinu o exclamaţie disperată. Înainte să se ridice o acoperi repede pe Catriona cu sacul de dormit.

— Ce s-a întâmplat ? întrebă el sec, coborând geamul.

— O ruptură în gardul ţarcului, patroane, făcu vocea încordată a lui Noah. Mai multe animale au şi scăpat deja.

— Sosesc.

Noah se îndepărtă şi Logan ridică geamul.

— Catriona...

Ciudat epilog al unei nopți de dragoste... ratate !

Logan își luă canadiana și ieși din mașină trântind portiera.

Mâinile Catrionei tremurau în timp ce își încheia cămașa. Sângele îi pulsa furios în vine. Afară, furtuna se potolea. Dar furtuna simțurilor Catrionei era departe de a se linişti. Ghemuită în sacul de dormit, încercă să ațipească.

Când redeschise ochii, se făcuse de mult dimineață. Ca pentru a-i reaminti în mod crud că ratase această noapte de dragoste, mușchii o dureau îngrozitor.

Când coborî din Land Rover fu orbită de lumină și clipi de câteva ori. Mătură cu privirea câmpul. Era gol. Oamenii și animalele plecaseră, abandonând-o ! Nu, nu era singură. Un alt vehicul staționa nu departe. Două claxoane stridente răsunară în aerul limpede, în timp ce o siluetă de femeie apăru, agitându-și mâna.

Intrigată, Catriona se hotărî să se apropie de automobil.

Câteva băltoace de apă stăteau mărturie potopului de azi-noapte.

Era o femeie de vreo cincizeci de ani. De talie mijlocie, era îmbrăcată cu o vestă albă și cu o fustă pantalon bleu. O eșarfă galbenă înnodată în jurul gâtului îi punea în valoare

frumosul păr argintiu, strâns într-un coc pe ceafă. O primi călduros pe Cat.

— Bună ! Sunt Grace Blake. Logan m-a rugat să te duc acasă ca să te poţi odihni. Se pare că ai avut o noapte grea.

Catriona rămase stupefiată. Apoi înţelese că doamna Blake vorbea de... furtună ! Aprobă din cap.

— Vino ! Sunt sigură că, cel mai mult, îţi doreşti o baie. Urcă ! îi ordonă ea. O să ţi-o prezint pe Marian. Logan a insistat : astăzi eşti liberă.

Catriona ar fi vrut să refuze, dar ideea de a se bălăci într-o baie caldă era prea tentantă şi se răzgândi.

Grace Blake îşi manevră cu abilitate automobilul Austin Mini şi în curând rulară în viteză.

— Ţi-a plăcut că călătoreşti pentru prima oară în preerie ?

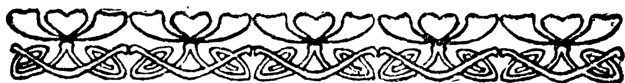
— A fost... interesant.

Grace râse cu voioşie.

— Ai un mod hazliu de a califica o muncă grea şi plictisitoare. Eşti din Chicago, parcă aşa mi-a zis Logan ?

— Da, răspunse scurt Catriona, aşteptându-se la o întrebare mai... personală.

— Logan mi-a interzis să-ţi pun întrebări asupra vieţii tale personale, zise şoferiţa cu un aer candid.

Această sinceritate câştigă simpatia Catrionei care-i surâse.

— Cam ce aţi dori să aflaţi ?

Grace îi aruncă o privire scurtă şi complice.

— Am impresia că Logan îţi poartă un viu interes.

Surprinsă de atacul direct dar şi subtil, Catriona îngăimă :

— Cred că vă înşelaţi.

Dar însoţitoarea ei scutură din cap.

— Îl cunosc bine ! S-au împlinit doi ani de când are o purtare ciudată, după o călătorie la Chicago... unde locuieşti.

— Precis vă înşelaţi, negă dintr-o răsuflare Catriona.

— N-are nici o importanţă ! Eşti aici şi asta e tot ce contează.

Pentru clipele de bucurie, şi pentru zilele de vacanţă pe malul mării, la munte, în călătorii, nimic mai potrivit decât încântarea, farmecul pasionantelor întâmplări din romanele colecţiilor „EL şi EA“ şi „ROMANTIC“.

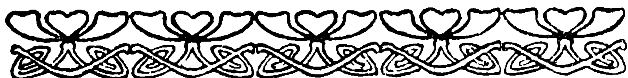
VI

Moleșită, Catriona închise ochii și-și sprijini capul de emailul rece. Mâinile se jucau languros cu spuma albă, parfumată delicat. Își pusese cu dărnicie săruri de baie ! Simțea cum i se destind mușchii puțin câte puțin, dar plăcerea aproape senzuală pe care o simțea nu-i liniștea și spiritul. Cuvintele lui Grace Blake îi răsunau încă în urechi și gândul că aproape îl lăsase pe Logan să facă dragoste cu ea în noaptea trecută o tulbura.

În fond, i se oferise fără rezerve. Nimic de mirare dacă el o va considera o femeie ușoară ! Cum ar putea bănui că era singurul bărbat care o tulburase astfel ?

Își săpuni cu voluptate întâi mâinile, apoi picioarele. Prinsă în cursa unei situații intolerabile, trebuia neapărat să găsească un mijloc de a-l trata pe Logan cu indiferența unei simple salariate față de patronul ei. Dacă nu, următoarele șapte luni vor deveni un adevărat iad.

Dar trebuia să se poarte în mod distant Fiindcă se topea, de câte ori Logan abia o

atingea ! Visa ! În acest caz... va veghea ca el să nu se apropie. O nouă legătură cu Logan i-ar fi fatală, ştia asta.

Întărită de convingerea ei, tânăra părăsi cada şi se înveli cu un prosop mare şi pufos. Apoi îmbrăcă nişte blugi curaţi şi modernul pulovăr pe care Logan i-l cumpărase ; încălţă o pereche de adidaşi pe care şi-o adusese în bagaje.

Îşi uscă părul negru şi mătăsos, şi-l prinse la spate cu o fundă bleu, asortată pulovărului. Apoi ieşi din cameră şi coborî la parter.

Un miros plăcut de pâine caldă şi de cafea plutea prin aer şi o atrase spre bucătărie. Puţin mai devreme, doamna Logan o prezentase guvernantei, dar Marian o gratificase pe Catriona cu o privire indiferentă şi se preocupase în continuare de treburile ei. Catriona ezită o clipă. Dar nu avea de ales. Împinse uşa.

— Bună ziua ! spuse ea, încercând să pară cât mai naturală. Ce miroase aşa de bine ?

Marian Carter stătea în picioare în faţa planşetei de prăjituri, cu mânecile suflecate şi întindea o foaie de prăjitură.

— O plăcintă cu prune, răspunse ea laconic, pentru reuniunea marcajului.

— Reuniunea ?

Marian aruncă orăşencei o privire uşor dispreţuitoare.

— Vecinii se adună ca să se ajute, catadicsi ea să-i explice.

— Pot să vă ajut ? se oferi Catriona, sigură că va fi refuzată.

— Ar trebui curăţaţi cartofii.

— Foarte bine !

Şi înşfăcând cuţitul se puse pe treabă.

— Aţi fost chemată ieri la telefon, reluă Marian, ocupată cu aranjarea unei alte tarte.

— Eu ? făcu surprinsă Catriona.

— De cumnata dumneavoastră. O să vă recheme.

— A spus ceva deosebit ?

— Numai să nu fiţi îngrijorată. O să încerce să vă sune din nou în seara asta, adăugă ea băgând o altă tavă în cuptor.

Şi... curios, începură să flecărească prietenos. Catriona îi vorbi de Robbie iar Marian de nepotul ei pe care-l operaseră la şold.

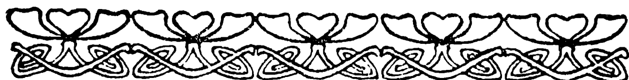
— Merge la fel ca ceilalţi acum. Sunt sigură că şi nepotul dumneavoastră se va simţi bine.

Privi cu un aer mulţumit grămada de cartofi curăţaţi.

— Lucraţi repede şi... bine.

— Făceam gospodăria pentru tata şi fratele meu, până ce acesta din urmă s-a căsătorit.

— Îmi face plăcere să aud asta. Unele, în zilele noastre, profită de această eliberare

a femeii, așa cum o numesc ele, pentru a scăpa de partea lor de treabă.

Catriona surâse pentru sine.

— Unde o să ajungă lumea asta ? continuă Marian. Acum au apărut și femei cowboy !

— Totul se schimbă... riscă Catriona cu prudență.

— Totul se schimbă, repetă guvernanta cu o mișcare disprețuitoare a capului. Urcă o femeie pe cal și pune-o să doarmă sub cerul liber cu bărbații... și vei vedea ce iese, spuse ea cu un râs ironic.

— Multe femei se angajează la ferme, îndrăzni Catriona.

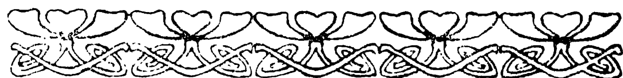
Dar Marian, în indignarea ei, preferă să nu mai răspundă și continuară în tăcere preparativele pentru picnic.

Umplură cu cafea fierbinte mai multe termosuri și aranjară mai multe bidoane cu bere și suc de fructe într-o cutie mare de inox, plină cu bucăți de gheață.

Spre ora unsprezece Catriona făcu o pauză. Marian auzi oftatul de oboseală care-i scăpase fără să vrea.

— Așezați-vă și beți puțină cafea, îi spuse ea cu amabilitate. Totul e gata. Grace ne va ajuta să servim prânzul.

Catriona își turnă o ceașcă de lichid frumos mirositor și-o puse pe masă. Cu brațele ridicate, tocmai își aranja funda din păr când

auzi un tropăit de cizme pe verandă. Logan pătrunse în bucătărie.

Își încruntă sprâncenele și o străpunse cu privirea. Ea își lăsă brusc brațele, cu inima bătându-i nebunește. Frumoasele ei hotărâri zburaseră... ca prin farmec !

— Am crezut că lăsasem instrucțiuni ca să vă odihniți, îi reproșă el cu un ton de gheață.

Cum putea să se poarte atât de rece, când aproape făcuse dragoste cu ea câteva ore mai înainte ?

Ca o pisică furioasă, își scoase ghearele.

— Nu mi-era somn și vă aduc la cunoștință că, în general, patronii nu se amestecă în viața particulară a salariatelor.

Marian, lângă mașina de gătit, întorcea cartofii ținându-și buzele strânse.

— Adevărat ! Dar n-ați avut un moment de odihnă de la sosirea dumneavoastră, relua Logan mai blând.

Și el ? El își permisese să se odihnească ? Părea epuizat. O barbă neagră, datând de mai multe zile, îi înăsprea trăsăturile. Hainele îi miroseau a grajd. Cu toate astea, Catriona, subjugată, nu-și putea dezlipi ochii de pe chipul iubit. O privi în tăcere și apoi se adresă guvernantei :

— Oamenilor mei le e sete, Marian.

— Totul e pregătit acolo, spuse ea cu o voce aspră, indicându-i cutia de lângă ușă.

Dar nu conta pe mine să le duc la maşină. Eu nu sunt liberă ca alţii !

Catriona îşi întoarse capul ca să-şi ascundă un surâs iar Logan, amuzat, ridică o sprânceană.

— Nici nu-ţi cer asta, Marian.

Privirea lui o întâlni pe cea a Catrionei şi deodată îşi făcură cu ochiul, ca doi complici.

— Pentru că tot nu-mi ascultaţi ordinele, spuse el, din nou serios, tinerei femei, însoţiţi-mă până la ţarcuri şi apoi veţi aduce înapoi Land Rover-ul.

Gândul că se va regăsi singură cu el în locul unde, în noaptea trecută, ar fi putut să facă dragoste, o îndemnă să refuze. Dar atunci Marian ar fi dedus că era mai mult decât o simplă salariată...

— De acord, acceptă ea pe un ton voit indiferent.

El ridică recipientul greu şi Catriona deschise uşa bucătăriei şi portiţa verandei. După ce încărcară maşina, se instală la volan alături de ea.

— Cu părul strâns la spate ai aerul unei adevărate femei de la ţară care îl ajută pe soţul ei, o tachină el.

— Aparenţele sunt adesea înşelătoare, i-o întoarse ea în timp ce el punea maşina în mişcare.

— Chiar aşa ?

Se feri să răspundă. Ajunseră repede la ţarcuri. Opri maşina şi se întoarse spre ea.

— Recunosc că te-am judecat greşit, Catriona, spuse el cu o voce spartă.

— Da ? făcu ea cu gâtul sugrumat de o bruscă emoţie.

El înclină capul.

— Da, eu...

— Logan ! Murim de sete aici ! îl interpelă Seth Davis, agitându-şi braţele.

— Băuturile sunt în ladă, îi indică Logan prin geamul lăsat. Catriona, reluă el, eu...

— Logan ! Unul din viţei e bolnav, anunţă un tânăr. Poate ar fi mai bine să-l izolăm şi să-l hrănim, înainte de marcaj... Oh ! Este noua ta recrută ? întrebă el cu un şuierat admirativ.

Logan făcu prezentările. Scott Blake avea ochii vioi ai mamei sale şi o studia pe Catriona cu un interes nedisimulat.

— Du-te să-l ajuţi pe Seth să împartă răcoritoarele, îi ordonă Logan fratelui său. Trebuie să discut cu domnişoara Morgan — singuri.

— Văd ! exclamă Scott făcându-i cu ochiul. Am întins-o !

Îi surâse prietenos Catrionei şi se eclipsă.

— Bravo ! strigă Catriona. Acum fratele dumneavoastră va crede că e ceva între noi !

— Ce importanţă are ! Catriona, eu...

— Logan ! strigă o voce bărbătească. Unde este cel de al doilea fier de marcat ?

— Pentru numele lui Dumnezeu ! urlă Logan, trecându-şi exasperat mâna prin părul negru. Ascultă ! Vreau să-ţi vorbesc, Catriona... dar aici e imposibil...

Schiţă o mişcare pentru a ieşi din maşină.

— În privinţa Land Rover-ului... este exact ca maşina ta în afară de marşarier care se trage spre tine... uite aşa.

Îi făcu semn că a înţeles.

— Atunci... pe diseară, încheie, deschizând portiera.

Se îndepărtă, îndreptându-se spre echipa de màrcaj. Cat îl urmări din ochi, cu inima plină de speranţe. Apoi trecu pe locul şoferului şi demară cu uşurinţă. În curând rula pe drumul de întoarcere.

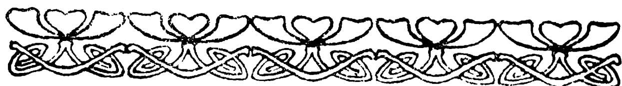
„Te-am judecat greşit..."

Cuvintele lui Logan îi răsunau voios în urechi şi pentru prima oară de la sosirea ei în Wyoming, îi veni să râdă, atât se simţea de uşoară, uşoară...

*

* *

Gară Land Rower-ul şi, câteva minute mai târziu le ajuta pe Marian şi Grace să aşeze mesele la umbra pinilor, pe latura de

sud a casei. Instalară zeci de șezlonguri pe peluză și puseră vase cu apă, săpun și prosoape pentru ca participanții la marcaj să-și poată face o toaletă sumară.

Peste vreo oră, invitații începură să sosească. Îi întâlni pe Bill Dorin și pe cele două fiice ale sale, experte în a lega picioarele viteilor, pe Jason Laurence și soția lui care purta cu mândrie în brațe un adorabil bebeluș, pe Wade Ellis și echipa lui de la ferma lui Jan McClain, și încă pe mulți alții...

Cineva fu neliniștit de absența Dianei McClain.

— Își pregătește petrecerea de mâine seară, îi informă Ellis. Veți veni, domnișoară Morgan ? întrebă el, întorcându-se spre Catriona.

Ea tocmai deschisese gura să refuze invitația, când...

— Bineînțeles că va fi acolo, îl asigură Logan din spatele ei. Vrea să cunoască viața din Wyoming în cele mai mici detalii.

Catriona îi aruncă o privire furioasă.

— Nu veți regreta, domnișoară ! Au o piscină fantastică ! Sper că aveți un costum de baie aici ?

— O piscină ? repetă Catriona, ocolind cu dibăcie întrebarea.

— O încălzesc încă de la începutul primăverii până toamna târziu, mai adăugă Ellis.

— Te sfătuiesc să te duci să-ţi umpli farfuria, Wade, înainte să se termine totul, îl sfătui amical Logan.

Privirea lui Wade trecu de la Logan la Catriona. Îşi drese glasul discret.

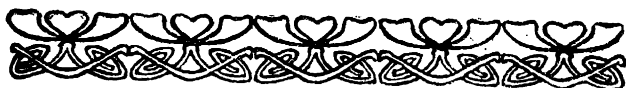
— Bine... eu... mă duc, făcu el îndepărtându-se.

— Ar trebui să-i urmezi exemplul, Catriona, te aştept.

Tonul mieros al lui Logan nu admitea totuşi replică şi ea se execută... încântată, în fond, de ideea de a mânca împreună cu el ! Se apropie de mesele improvizate. Era acolo mâncare de ajuns pentru o armată : jambon, pulpe fripte, salate diverse, chifle proaspete — făcute de Marian — dulceaţă de casă din fragi şi mai multe feluri de tarte : cu lămâie, cu brânză de vaci, cu mere, cu banane, şi faimoasa tartă cu prune după care Logan se înnebunea, aşa îi spusese guvernanta.

Cu farfuria într-o mână şi cu un pahar de limonadă în cealaltă, ochi un scaun gol şi se aşeză. Logan veni după ea şi luă loc pe un scaun pliant alături. Catriona îşi puse paharul pe iarbă, lângă piciorul scaunului. Nu departe de ei, fetiţa familiei Laurence gângurea şi se rostogolea vioaie prin iarbă.

În zgomotul general, gândurile Catrionei se îndreptară spre Robbie. De ce i-o fi telefonat Sheryl ? Totuşi, nu trebuia să fie îngrijorată : doar aceasta insistase în acest sens.

Prezenţa lui Logan o tulbura şi îi tăia pofta de mâncare. Din contră, el mânca cu multă poftă, savurându-şi în mod vădit porţia.

În jurul lor, frunzele pomilor foşneau plăcut, agitate de briza uşoară. Munţii se găseau în spatele lor, iar în faţa lor preeria se întindea cât vezi cu ochii. Din ţarcul de lângă hambar, necheza un cal. Ce fericit ar fi fost Robbie aici ! Logan fusese sincer când îl invitase pentru un sejur la fermă ? Poate după operaţie... dacă se va desfăşura bine. Cuprinsă dintr-odată de emoţie, Catriona se înecă şi începu să tuşească îngrozitor. Logan se aplecă imediat spre ea.

— Nu vă simţiţi bine ?

Discuţiile încetară brusc şi toate privirile se îndreptară spre ea. Chiar şi bebeluşul o fixă, mirat, cu ochii lui mari albaştri.

— Nu-i nimic, reuşi ea să şoptească, congestionată.

Spre marea uşurare a Catrionei, conversaţiile dintre invitaţi se reluară repede. Ea şi Logan se aflau din nou ca şi singuri, în mijlocul petrecerii.

— M-am temut un moment că va trebui să te strâng în braţe ca să-ţi revii, şopti Logan pe un ton glumeţ.

— Sunt în stare să-mi port singură de grijă, îi replică ea pe un ton scăzut.

— Mă cam îndoiesc...

Simți un nod în gât și nu mai putu să înghită nimic. Își puse farfuria jos și luă o gură de limonadă.

— M-am descurcat destul de bine douăzeci și șapte de ani.

— Dar când ai avut nevoie de ajutor, la mine ai apelat !

Ea tăcu, neputând să nu recunoască adevărul.

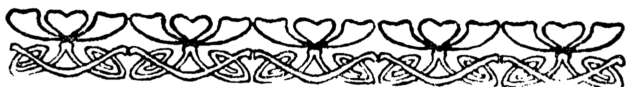
— Vino la ora opt în biroul meu, îi spuse el brusc și se ridică.

Puțin mai târziu, când picnicul luă sfârșit, femeile începură să strângă : unele pliară și puseră șezlongurile pe verandă, altele așezară în frigider resturile dejunului. Apoi toate ajutară la spălatul vaselor.

În bucătăria mare, vorbele zburau vesele. Catriona participă mai puțin la conversație, dar avu sentimentul că fusese acceptată ca membru al acestui grup. Acest gând reconfortant o însoți toată după-amiaza.

În sfârșit, mașinile plecară una după alta. Marian se duse la ea acasă. Catriona încercă un ciudat sentiment de singurătate. Totuși nu era singură în casă. Logan era în biroul lui și o aștepta.

Își îndreptă umerii și porni hotărâtă spre ușa lui. După ce bătu încetișor, intră în încăpere ; aceasta degaja o atmosferă tipic masculină. Pereții erau acoperiți de cărți. În fund, un șemineu magnific din piatră ocupa jumă-

tate din perete. Lângă el, un birou impunător din nuc masiv era luminat de o elegantă lampă modernă. În față, o canapea confortabilă se arcuia spre șemineu, iar un covor persan gros punea în evidență, prin culorile sale vii, albeața marmurei care pardosea încăperea.

Logan era așezat la masa lui de lucru și se balansa pe scaunul aflat într-un con de umbră.

— Intră și ia loc, îi spuse el, pe un ton nerăbdător.

Ea înaintă spre canapea și se așeză pe marginea ei, cu nervii încordați.

— Ați vrut să mă vedeți... ?

Bărbatul se aplecă în față și figura lui apăru în cercul luminos. Trăsăturile lui erau impasibile.

— Am hotărât să modific termenii contractului nostru.

Ea se încordă, așteptându-se la ce-i mai rău.

— Înainte de a prostesta, ascultă-mă până la capăt, anticipă el.

Își luă stiloul și degetele lui se jucară neglijent cu capacul.

— Sunt foarte mulțumit de modul tău de a lucra. Am fost chiar surprins de rapiditatea cu care ai învățat să te urci pe cal.

Nu se putu împiedica să nu roșească la acest compliment neașteptat, care, venind din partea lui Logan, îi făcea o plăcere îndoită.

— Nu e totuşi mai puţin adevărat, continuă el, că eşti complet lipsită de experienţă...

Bucuria Catrionei se stinse brusc.

— ...şi asta constituie un pericol pentru oamenii mei.

— N-am nevoie de ajutorul lor, protestă ea energic.

— De exemplu cu Smokey... ?

— A fost o împrejurare excepţională ! ripostă ea.

Împingându-şi scaunul, el se ridică şi se sprijini de şemineu. O privi calm.

— Nu-mi pot permite să te urmăresc peste tot — pentru a veghea să nu ţi se întâmple nimic. Sunt responsabil de siguranţa fiecăruia dintre angajaţii mei, deci şi de a ta.

— Îmi asum eu responsabilitatea !

— Cat, ţin să te întorci întreagă la Chicago în noiembrie !

Să se întoarcă la Chicago ! Inima Catrionei se strânse la acest gând...

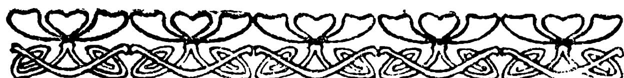
— Credeam că sunteţi îngrijorat pentru ceilalţi cowboys ? lansă ea provocatoare.

Veni şi se aşeză lângă ea pe canapea.

— Nu vrei să mă asculţi un minut fără să mă întrerupi ?

Atinsă în amorul propriu, tăcu.

— În timpurile normale reuşesc să-mi ţin singur contabilitatea şi corespondenţa la zi dar în timpul împerecherii, a marcajului nu

am timp şi toate lucrările de birou sunt în întârziere. M-am gândit că mi-ai fi mult mai utilă aici... decât pe păşuni.

— Dar chiar dumneavoastră m-aţi lăudat pentru rapiditatea mea de a învăţa...

— Rişti să te accidentezi, spuse el pe un ton tăios şi prezenţa ta îi sustrage pe oamenii mei de la lucru.

Deci ăsta era adevăratul motiv !

— Am de ales ? îl întrebă ea, cu vocea tremurând de mânie.

— Nu. Decizia mea e luată.

Cat sări în picioare, în culmea indignării.

— Discuţia asta nu e decât o mascaradă, nu-i aşa ?

Cu iuţeala fulgerului fu lângă ea şi o apucă de umeri.

— Catriona ! strigă el exasperat. Am încercat să-ţi explic că-ţi cer să faci altceva, nu fiindcă te-ai arătat incapabilă să-ţi îndeplineşti munca pe care ţi-am încredinţat-o până acum, ci fiindcă, pur şi simplu, mi-ai fi de mai mult ajutor aici. Să ştii că e foarte greu să se înţeleagă cineva cu tine !

Mângâie cu privirea chipul Catrionei bronzat de soarele Wyoming-ului, părul ei negru şi strălucitor, pulovărul care se mula pe formele graţioase dar şi provocatoare.

— N-avem decât o singură cale de comunicare... adăugă el aplecându-şi încet capul spre ea.

inima Catrionei o luă la galop. Mâinile lui Logan alunecară pe spatele ei şi o lipi de coapsele lui. Cat simţi cât este de dorită.

— Am crezut că înnebunesc până la sfârşitul acestei zile interminale, ca să te strâng din nou în braţe, îi şopti el la ureche.

Însemna că nici el nu uitase momentele minunate trăite împreună în mijlocul furtunii. Brusca întrerupere a intimităţii lor îl lăsase la fel de frustrat ca şi pe ea. Catriona nu găsi forţa să-l respingă.

Buzele lui Logan cercetau pielea fină a gâtului ei ; se opri şi limba lui întârzie în locul unde pulsul palpita.. din ce în ce mai repede.

— Nici nu ştii ce simt în acest moment, Catriona, îi murmură el la ureche.

— Ba da ! răspunse cu o voce schimbată din cauza dorinţei.

Cu un râs complice o antrenă pe canapea, unde o aşeză pe genunchii lui.

— Parcă aşa a început aseară, dacă îmi amintesc bine, spuse el lipindu-şi buzele fierbinţi de ale ei, în timp ce o mână cuprindea rotunjimea unui sân.

Îşi înnodă braţele în jurul gâtului lui. Dintr-odată, îşi ridică capul şi ea văzu o luminiţă poznaşă jucându-i în ochi.

— Preferam cămaşa de aseară, declară el, prefăcându-se că vrea să descheie pulovărul... fără nasturi. Ridică-ţi braţele, scumpo !

Ezită, perfect conştientă de desfăşurarea evenimentelor. Făcuseră deja dragoste odată. La acest gând încercă să fie mai rezonabilă.

— Nu, Logan, eu...

O făcu să tacă printr-un sărut apăsat, apoi, strecurându-şi mâna sub pulovăr, îi mângâie pielea fină şi îi descheie sutienul cu un gest îndemânatic. Cealaltă mână o urmă pe prima şi fiecare începu să mângâie vârfurile deja ridicate ale sânilor, stârnindu-i senzaţii delicioase. Respiraţia Catrionei se acceleră şi ea nu opuse nici o rezistenţă când el îi scoase pulovărul.

— Logan, nu... gemu ea cu un ultim rest de luciditate. Dar el îi eliberă sânii din îmbrăcămintea lor dantelată.

Uluit de spectacolul care i se oferea, Logan rămase nemişcat o clipă şi doar ochii lui se însufleţiră dintr-odată de focul unei dorinţe nepotolite. Privirea lui aprinsă tulbura simţurile Catrionei, incapabilă să-i mai opună rezistenţă. Recunoscu în fine faţă de ea însăşi : dorea să facă dragoste cu el şi numai cu el...

— Oh ! Da ! lăsă ea să-i scape un ultim suspin şi se abandonă cu totul.

Se aplecă spre ea şi buzele lui trasau dâre de foc pe gâtul ei mătăsos. Limba jucăuşă întârzie pe vârfurile sensibile ale sânilor.

Cat scoase un geamăt lasciv la care răspunse... telefonul din colțul biroului ! Catriona tresări, dar el murmură :

— Nu-i nimic. Marian va răspunde...

Ea încercă să se ridice dar el o reținu cu o mână fermă.

— Nu mișca ! mormăi el pe un ton fără replică.

Depuse o ploaie de sărutări tulburătoare pe chipul ei, pe sâni, pe umeri.

— Marian a plecat la ea acasă, reuși ea să-i spună cu o voce întretăiată.

Deschise ochii brusc. Marian ! Cuvintele ei îi reveniră ca un ecou.

— Logan ! Ar putea fi Sheryl !

Rămase nemișcat timp de o clipă, apoi o lăsă cu un suspin exasperat. Coborî de pe genunchii lui și-și strânse repede veșmintele. Se simțea privită. Când soneria se auzi pentru a treia oară, ea îi aruncă o privire rugătoare. El își trecu furios mâna prin păr, părăsi canapeaua și se îndreptă spre masa de lucru. Întorcându-i spatele, Cat se îmbrăcă în grabă. Degetele îi tremurau când își închise sutienul.

— Alo ! strigă el pe un ton aspru.

Dar când își recunoscu interlocutorul, un surâs îi lumină fața. Era Diana ? Catriona nu-și putu reprima un sentiment de gelozie. Îi făcu un semn să vină la aparat.

— Bună ! făcu vocea veselă a lui Sheryl.

Cum îţi merge pe la ţară ?

Catriona lupta contra râsului isteric care simţea că o cuprinde.

— Teribil ! Tu şi Robbie, cum vă merge ?

— Foarte bine. Fotografiile pe care i le-a trimis Logan l-au înnebunit. Nu vorbeşte decât de ele !

— Fotografii ? repetă Catriona fără să înţeleagă nimic.

— Da ! De la fermă ! Logan nu ţi-a zis ?

Îi aruncă o privire întrebătoare. Se sprijinise cu coatele de şemineu şi chipul lui nu trăda nici o emoţie... nici un pic din pasiunea care-i anima trăsăturile câteva clipe înainte.

— Nu !

— O fi uitat, Cat... Operaţia are loc peste trei săptămâni, să ştii ! continuă Sheryl cu un mic râs nervos.

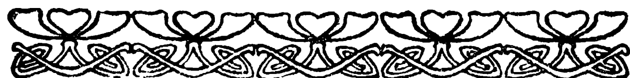
— Totul se va sfârşi cu bine, o să vezi, Sheryl !

Urmă o tăcere încărcată de emoţie.

— Oh, Cat ! Va fi minunat ! reluă Sheryl care-şi stăpânea cu greu tremuratul vocii. Eu... mi-ar place atât de mult să fii cu noi, Cat. Îmi lipseşti şi mie şi lui Robbie.

Catriona îşi şterse discret o lacrimă apărută la colţul ochilor.

— Da, şi voi îmi lipsiţi. Sărută-l şi pentru mine.

Mai schimbară câteva cuvinte, apoi își luară, cu regret, rămas bun.

Catriona închise și se întoarse spre Logan.

— A fost drăguț... să-i trimiteți fotografii lui Robbie.

— Nu te simți obligată să-mi mulțumești, Cat, răspunse el cu răceală. Urăști asta !

— Vă datorez atât de mult, Logan ! se scuză ea, plecând capul.

— Nu-mi datorezi nimic, declară el.

— Vă datorez viața lui Robbie și poate cea a lui Sheryl. Era la capătul puterilor.

Simți c-o lasă picioarele și se sprijini cu o mână de birou.

— Când te iau în brațe, răspunzi la mângâierile mele pentru că îmi ești datoare ? întrebă el brutal.

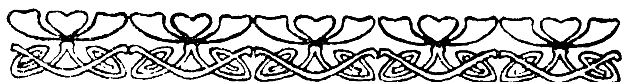
— Oh ! Logan ! Când mă strângi la piept, nu mai pot să mă gândesc la nimic ! exclamă ea, împinsă de nevoia irezistibilă de a-i mărturisi în sfârșit adevărul.

Instinctiv îl tutuise...

O lumină idescifrabilă se aprinse dintr-o dată în ochii lui Logan.

— Așa mult aș dori să te cred... murmură el.

— Niciodată nu te-am mințit în privința sentimentelor mele față de tine. Niciodată ! strigă ea, îngrozită de ideea că el ar putea să-i pună la îndoială sinceritatea.

O clipă privirile le rămaseră ca îmbrățișate. Apoi el își încrucișă cu încetineală brațele. Ochii lui deveniră două crăpături strălucitoare, arzând de o privire greu de susținut.

— Și dacă te-aș dezlega de datoria ta... Ai accepta să rămâi cu mine ?

Sângele bătu cu violență în tâmplele Catrionei.

— Eu... E imposibil, bâlbâi ea.

— Te vreau, Cat și toți banii din lume nu ar putea să mă consoleze de pierderea care ar reprezenta-o pentru mine plecarea ta...

Ea scutură din cap, sigură că trăiește un vis.

— Cat, ori te întorci imediat la Chicago, ori rămâi definitiv aici și... vom stabili o nouă relație bazată pe... dorința noastră reciprocă.

Lupta care se desfășura în inima tinerei femei i se citea în mod clar pe chip. Dacă ar refuza, nu l-ar mai revedea niciodată. Niciodată n-ar mai simți sărutările lui pasionate, mâinile lui care o înnebuneau...

— Eu... Sunt de acord, Logan.

El inspiră profund și închise ochii.

— Ești sigură ?

— Da, șopti ea.

El își deschise ochii și se destinse brusc. În sfârșit, ea avea încredere în el.

Timp îndelungat, rămaseră faţă în faţă în tăcerea care domina încăperea, incapabili să scoată vreun cuvânt.

— Vino la mine Catriona. o chemă el cu o voce înăbuşită.

VII

Ea scutură din cap. Logan își încruntă sprâncenele. Cat izbucni într-un râs nervos.

— Nu sunt sigură că pot să merg până la tine.

În doi pași, el străbătu distanța care-i despărțea. O ridică repede în brațe. Ea îi înconjură gâtul cu mâinile și-și sprijini capul de umărul lui.

— Nu-mi spuneai povești ! Ai degetele înghețate, spuse el cu o voce răgușită.

Privirea lui părăsise în sfârșit duritatea obișnuită și era plină de tandrețe.

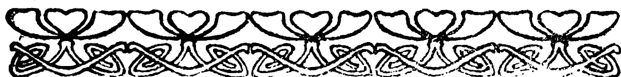
— Prima dovadă a dragostei tale, scumpo : mărturisirea unei slăbiciuni specific feminine.

— Mascul încrezut !

El râse încetișor și o purtă spre scară.

— Îmi recunoști totuși unele calități ?

Refuză să-i răspundă și se lăsă purtată ca o păpușă prețioasă, pletele negre și strălucitoare unduindu-se în ritmul corpurilor lor. Ea inhala parfumul lui Logan, moleșită de căldura trupului său. Țesătura mătăsoasă a cămășii lui îi mângâia obrazul.

Picioarele muşchiuloase ale lui Logan urcară scările fără efort, ca şi cum greutatea pe care o purta nu cântărea mai mult ca o pană.

Uşa camerei lui Logan era deschisă şi el făcu o oprire în prag. Patul era pregătit pentru somn. Veioza arunca pe cuvertura de mătase o lumină difuză. Întreaga încăpere parcă te chema...

Intră încetişor. Mocheta groasă înăbuşea zgomotul paşilor.

— Oare cum o fi avut Marian timp să...?

— Este o femeie foarte organizată şi eficace. Şi te place, Cat, să ştii asta.

— E o adevărată perlă. Ai noroc cu ea !

O întinse pe pat şi se aşeză lângă ea, cu mâinile puse pe pernă de o parte şi de alta a capului ei.

— Nu te-am adus aici ca să vorbim de fosta mea guvernantă, îi aminti el ironic.

Catriona urmări cu arătătorul conturul buzelor lui senzuale.

— Despre ce ai vrea să discutăm ? făcu ea pe naiva.

Îi luă degetele şi depuse un sărut uşor în palma ei.

— Ştii ce doresc, îi răspunse cu o voce schimbată.

O clipă privirile lor nu se mai putură despărţi.

Cu o mişcare pricepută, îi scoase pulovărul şi sutienul, îi descheie blugii şi îi trase

peste şolduri, transformând această acţiune banală într-o lungă mângâiere senzuală. Sub mâinile lui experte, pielea Catrionei era furnicată de minunate senzaţii. În sfârşit slipul ei de dantelă urmă restul veşmintelor căzute pe podea. Se oferea goală privirilor uimite ale lui Logan.

Schiţă un gest, dar ea îl opri cu o scurtă plesnitură a limbii şi începu să-i desfacă, unul câte unul, butonii cămăşii de mătase. Îşi rezervă plăcerea de a-i dezgoli pielea arămie a bustului. Logan termină repede să se dezbrace.

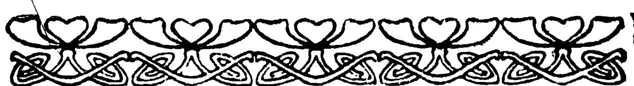
Ea îşi muşcă buzele, tulburată la vederea corpului suplu şi puternic, de o uimitoare frumuseţe virilă. Se lungi lângă ea şi se sprijini într-un cot ca s-o poată admira în voie.

Degetele Catrionei începură să-i mângâie încetişor pieptul. Bărbatul scoase o exclamaţie înăbuşită de satisfacţie.

— Îmi place... să te mângâi, Logan.

— Îmi place... să te sărut, Catriona, murmură el, lipindu-şi cu patimă gura de a ei.

Catriona îşi întredeschise buzele, invitând limba lui Logan să-i cerceteze mai intim interiorul catifelat al gurii. Pradă unui tremur violent, ea respira sacadat. Logan ridică capul, dar răgazul fu de scurtă durată ; cu degetul începu să-i mângâie gâtul sensibil şi voluptuos. Cat avea impresia că pluteşte în voia simţurilor ei. Niciodată nu mai încercase această

dorinţă pătimaşă pentru vreun bărbat şi niciodată nu se mai dăruise cu atâta patimă.

Mângâierile lui o înnebuneau. Gura lui i se plimba pe gât, pe umeri şi apoi coborî spre rotunjimea unui sân ; cercurile de foc pe care le trasa se apropiau tot mai mult de vârful sensibil al sânului care se ridicase în aşteptarea contactului arzător. Degetele alunecară pe pielea mătăsoasă până la pântec, apoi mai jos, pentru a atinge locul cel mai intim al fiinţei ei. Tulburarea pe care i-o provocă, îi smulse lui Cat un geamăt lasciv. Se lipi de el într-o rugăminte mută.

Neaşteptând decât acest semn de la ea, Logan o acoperi cu trupul lui.

Uniţi de aceeaşi sete care îi devora de doi ani lungi, corpurile lor se supuseră instinctiv aceluiaşi ritm dezlănţuit de un vârtej al simţurilor care îi purtă dincolo de timp, spre culmile extazului.

Strâns înlănţuiţi, rămaseră întinşi alături, obosiţi. Peste câteva momente, Logan se întoarse pe o parte păstrând-o în braţele lui.

Cat încercă să se elibereze din strânsoare.

— Unde te duci ?

— În camera mea.

— Nu. Rămâi aici cu mine, declară el cu o voce blândă dar hotărâtă.

— Dar, Logan...

— Rămâi aici, repetă el, prinzând-o de picioare.

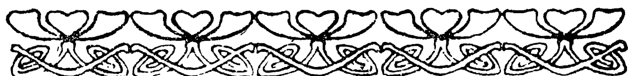
Îşi aşeză o palmă pe pântecul ei şi degetele lui începură să mângâie pielea netedă. Electrizată îşi reţinu respiraţia. Conştient de efectul mângâierilor lui, el avu un râs uşor pe jumătate glumeţ, pe jumătate încântat. Ea reacţiona la cea mai mică atingere... îl dorea din nou. Îi şopti un cuvânt de dragoste la ureche şi atinse voluptuos cu degetul interiorul coapselor ei. Apoi, vrând s-o tulbure şi mai mult, îşi ridică mâna spre vârfurile sânilor. Luptând împotriva dorinţei ce-o cuprindea din nou, Catriona se încordă :

— Logan, nu, te rog...

— De acord, nu te mai ating, îi promise el înainte de a se întoarce cu faţa în sus.

Rămase înmărmurită de mirare. Îi trezise dorinţa într-un scop bine calculat. Şi liniştit, aştepta. Pretindea din partea ei să se predea necondiţionat, ştiind perfect că şi ea îl dorea la fel de mult. Vroia ca între ei să se stabilească o relaţie bazată pe sinceritate şi o obliga să recunoască adevărul : niciodată el nu o obligase să facă dragoste cu el şi era în patul lui din propria ei voinţă !

Logan îşi acoperi cu inocenţă corpul până la talie şi îşi încrucişă mâinile sub ceafă. Nu era destul de puternică să reziste... Dar pielea catifelată şi arămie a lui Logan lucea straniu în lumina difuză şi, ca hipnotizată, depuse armele. Se sprijini într-un cot pentru a-i privi chipul.

— Cat... vreau adevărul, doar adevărul...

Vocea lui Logan era golită de orice urmă de pasiune. Se apleacă spre el, lipindu-şi sânii de pieptul lui. Cum putea oare să rămână de gheaţă ? Ochii lui de un albastru luminos nu trădau nici cea mai mică urmă de emoţie. Nimic ! Indiferenţa lui rece zdruncină hotărârea Catrionei. Curajul pe care i-l dădea dragostea ei pentru el o hotărî totuşi să-i vorbească :

— Te doresc, Logan, am nevoie de tine, eu...

Ca un fulger, mâna lui Logan o prinse de ceafă şi o atrase brusc spre el. Gurile lor se contopiră într-un sărut împărtăşit cu patimă de amândoi.

Într-o dezlănţuire de pasiune, făcură dragoste pierzând noţiunea timpului. Rămaseră apoi moleşiţi, în plenitudinea simţurilor satisfăcute.

Întinzând braţul, Logan stinse lampa. Câteva minute mai târziu, respiraţia lui deveni regulată... Adormise. Catriona schiţă un gest pentru a se degaja şi a părăsi patul.

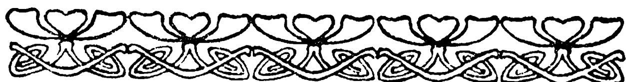
Cu iuţeala unei pisici, o prinse de braţ.

— Nu, rămâi aici !

O strânse lângă el, cu spatele lipit de pieptul lui, iar capul ei aşezat în scobitura umărului său.

— Te simţi bine, scumpo ?

— Oh, da !

Atât de bine că n-avea decât o dorință : să rămână așa toată viața.

— Dormi, Cat. Pe mâine dimineață !

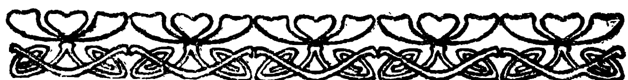
Dar a doua zi, Logan nu mai era lângă ea... Își trase hainele și se pregăti să părăsească încăperea când zări, agățat de un umeraș in sala de baie, halatul lui de mătase. Se înfășură cu plăcere în el. Cel puțin, dacă ar întâlni-o pe Marian pe culoar... Dar casa era liniștită. Ajunsă în camera ei, făcu un duș și se îmbrăcă în blugi și o cămașă în carouri.

Coborî la parter și împinse ușa bucătăriei. Încăperea era goală dar un abur plăcut mirositor ieșea din cafetiera electrică. Se servi cu o ceașcă și se așeză pe bancheta din fața mesei. În spatele ei o fereastră mare oferea o vedere splendidă asupra munților. Soarele inundase câmpia și ferma, subliniind culorile și contrastele ; verdele ierbii, roșul ardeziei care acoperea casa păreau și mai vii. Vara se anunța triumfal.

Un zgomot de pași o făcu să întoarcă capul. Logan intră îmbrăcat cu un costum de blugi. Manșetele suflecate îi degajau brațele mușchiuloase.

Cat îi căută cu febrilitate privirea. Dacă ar fi fost plină de răceala obișnuită... n-ar fi putut suporta. Dar tandrețea pe care o iradia o liniști pe loc.

— Te-ai hotărât în sfârșit să te scoli ?

Se bărbierise şi un surâs plăcut îi lumina chipul. Îşi turnă şi el o cafea.

— Pot să mă aşez lângă tine ?

— Bineînţeles, murmură ea.

Luă loc lângă ea pe banchetă.

— Ai reuşit în fine să te odihneşti un pic? o întrebă pe un ton vesel.

— Da, răspunse ea, înroşindu-se.

— Hm... Dormeai ca un copil în dimineaţa asta...

Îşi duse ceaşca la gură şi mâna lui atinse braţul Catrionei.

Ea încercă să-şi ascundă tulburarea, tuşind discret.

— Unde este Marian ? se interesă ea.

— Azi e liberă, ca întotdeauna după o petrecere care urmează marcajul.

Parfumul after-shave-ului său o ameţea uşor.

— Panorama munţilor este magnifică, remarcă ea pentru a-şi ascunde încurcătura.

El aprobă din cap cu ochii fixaţi asupra... ei.

Cat se agăţa cu disperare de subiecte de conversaţie din cele mai prozaice.

— Nu cunosc munţii Bighorn. Sunt mai înalţi decât munţii Titan ?

— Nu ştiu, îi şopti el la ureche. Catriona...

— Da ?

— Sărută-mă...

— Eu...

Cuvintele de protest i se opriră în gât. El aştepta liniştit, cu ochii fixaţi pe gura ei cărnoasă, ca şi cum îşi reamintea toate gemetele de plăcere pe care i se smulsese în noaptea trecută. Se aplecă brusc spre el şi-şi sprijini mâinile pe umerii puternici. Logan nu se mişcă, nici n-o cuprinse în braţe.

Ferm hotărâtă să-l scoată din acea rezistenţă pasivă, se lipi de el şi-i atinse buzele cu vârful limbii. Ceva ca... o descărcare electrică scutură trupul bărbatului. Catriona jubila. Era rândul ei să clatine superba lui stăpânire de sine ! Logan îşi ridică mâinile şi o împinse încetişor.

— Am de lucru, lacomă mică ! declară el cu o voce răguşită ; dacă nu cumva doreşti să-mi petrec ziua în pat alături de tine...

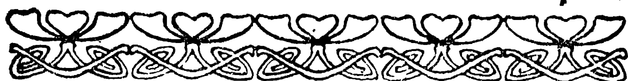
— Tu mi-ai ordonat să te sărut... se justifică ea surâzătoare. Mă mulţumeam să-ţi urmez instrucţiunile.

— Mi-am dat seama ! De acum înainte va trebui să fiu prevăzător asupra eventualelor consecinţe ale ordinelor mele ! decise el, cu o lucire maliţioasă în ochii de azur. Eşti gata să-ţi începi noua muncă ?

— La ordine, patroane ! făcu ea ironică.

Se îndreptară imediat spre biroul lui Logan. Cat evită cu grijă să se uite la canapeaua de piele.

— Aşează-te, îi spuse, indicându-i fotoliul.

Scoase un registru voluminos din ultimul sertar al biroului său şi îl deschise în faţa ei. Îi explică apoi ce dorea să facă ea.

Treburile fermei cereau o muncă enormă de contabilitate. Nu numai că Logan ţinea evidenţa tuturor cumpărăturilor făcute — hrana animalelor, de exemplu — dar nota la zi numărul capetelor de vite care forma şeptelul, naşterile, vânzările, etc. Se ocupa de plăţi şi de tot ce era legat de asta — retrageri de bani, poliţe de asigurare, de boală...

— Un calculator ar scuti mult timp şi efort, remarcă ea.

— Mă gândeam să mă echipez cu unul, dar...

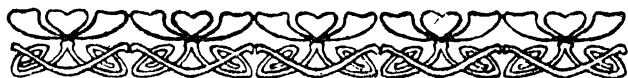
El se opri brusc dar Catriona înţelese că banii pe care îi împrumutase ei erau în fond destinaţi acestei investiţii. Emoţionată de acest sacrificiu, îşi concentră atenţia asupra indicaţiilor lui, grijulie de a compensa cât mai eficient posibil prejudiciul cauzat lui Logan. În acea zi, avea ca sarcină să stabilească listele de salarii şi cecurile de plată corespunzătoare. Îi remise carnetul de cecuri.

— Ceva întrebări ? se interesă el.

Ea scutură din cap.

— În cazul ăsta, curaj, Cat !

Şi se îndreptă spre uşă.

— Îmi laşi carnetul tău de cercuri ? se miră ea, când Logan pusese deja mâna pe clanţă.

El se întoarse încet.

— De ce nu ?

— Mi-ar fi uşor să-mi completez un cec şi să dispar, spuse ea pe un ton lejer.

— Dacă asta ar fi intenţia ta, răspunse el cu un surâs viclean, crezi că m-ai fi prevenit?

Ea îşi ţinu un moment pleoapele plecate.

— Logan... dacă ai încredere în mine în privinţa carnetului de cecuri, de ce nu-mi acorzi credit şi în alte probleme ?

El se sprijini de uşă şi îşi încrucişă braţele.

— De exemplu ?

Frângându-şi mâinile cu nervozitate, ea ezita.

— De exemplu... când ţi-am mărturisit acum doi ani că te iubesc.

— Adevărat ? o ironiză el.

— Logan, ştiai bine că...

— Când ţi-am cerut să mă urmezi, ai refuzat, replică el tăios. Şi dacă eşti aici, este doar pentru faptul că unul din membrii familiei tale are probleme.

— Este exact, dar...

— Încerci să reînvii trecutul ?

— Poate... începu ea. Ca să pregătesc un alt viitor, termină ea ridicându-şi bărbia pentru a-i putea susţine mai bine privirea.

— Aminteşte-ţi, ne-am mai gândit la posibilitatea asta... dar n-a mers, replică el dur.

— Atunci nu poate exista nici prezentul.

Înainte să poată face ceva, el o ridică de pe scaun şi o luă în braţe.

— Vezi bine că savurezi fiecare clipă de plăcere, ca şi mine, de altfel, o contrazise el blând.

Buzele lui mângâiau obrazul Catrionei.

— Nu încerca să ghiceşti viitorul. Important e că te afli aici şi că recunoaştem cinstit cât suntem de atraşi unul de celălalt.

— Nu...

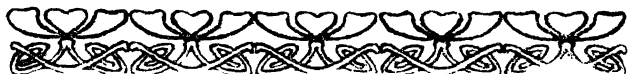
— Ba da, murmură el răsturnând spre spate capul fetei şi lipindu-şi cu patimă gura de a ei.

O lăsă apoi brusc.

— Mai bine plec imediat, Cat, dacă n-o fac, risc să-mi petrec toată ziua aici...

Şi se îndepărtă cu paşi mari. Ea se înfundă într-un fotoliu, copleşită de vârtejul senzaţiilor şi emoţiilor care o străbăteau.

Se puse pe treabă dar gândurile ei rătăceau în voie. Oare ce fel de om o fi Logan ? Îi arătase limpede că ea nu reprezenta decât o distracţie trecătoare în viaţa lui. Cum va putea lucra pentru el atâtea luni nesfârşite, ştiind că, în ciuda dragostei ei, va fi trimisă fără milă la Chicago, la sfârşitul contractului ei ?

Nu avea încredere în ea, era evident. Va reuşi ea să găsească drumul spre inima lui ? Sau îşi ratase toate şansele acum doi ani ? Pentru nimic în lume nu şi-ar renega trecutul. Dar era prinsă în propria ei cursă. În prezent dragostea pentru Logan era pentru ea ca aerul — indispensabil vieţii. Dacă rămânea... va reuşi să-l convingă de puterea sentimentelor ei pentru el şi să-i răpească Dianei locul dorit ?

Incapabilă să întrezărească ieşirea din această situaţie, se mulţumi să decidă că atitudinea cea mai bună ar fi să trăiască de pe o zi pe alta şi să aprecieze fiecare moment petrecut în tovărăşia lui Logan.

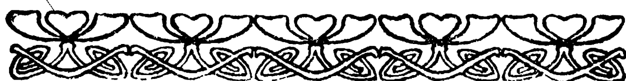
Către sfârşitul dimineţii, îşi terminase munca. Logan ajunse acasă şi, în bucătărie, pregătiră o masă uşoară. Apoi se instalară pe bancheta din preajma ferestrei. Dar apropierea lui Logan o tulbura pe Catriona.

— Ce se întâmplă ? se interesă el îngrijorat, când văzu că ea nu se atinge de sendvişuri. Nu ţi-e foame ?

— Eu... azi nu m-am plimbat deloc pe afară.

— Poate asta îţi va stimula apetitul, spuse el, sărutând-o uşor pe buze.

Bătăile asurzitoare ale inimilor lor îi împiedicară să audă uşa de la intrare, care se deschise şi se închise la loc.

Când Logan se ridică, Grace Blake tocmai intra în bucătărie. Timp de o clipă, ea îl privi pe rând, în tăcere.

— Bună ! lansă ea cu un surâs larg. Nu mă așteptam să te găsesc aici, Logan. O credeam singură pe Catriona.

Logan o privi amuzat.

— Asta-i motivul vizitei tale ?

— Nu ! Mi-am uitat aseară aici un pla tou de care am nevoie în seara asta și vroiam să mă asigur dacă și Cat are costum de baie.

— Foarte amabil din partea ta, remarcă Logan.

— Nu va putea înota diseară în piscină dacă nu are. Sau acest bătrân șmecher Mc Clain va face atacul de cord pe care ni-l promite de atâta timp ! Cel puțin, de data asta, nu-l va mai chema degeaba pe tânărul doctor Masterson ! termină ea râzând.

— Asta nu pare să-i displacă lui Tom.

— Chiar așa ! Se zice că e foarte îndrăgostit de Diana... Atenție, Logan, dacă ții la ea... adăugă ea aruncându-i o privire scrutătoare.

— Din partea mea Diana este liberă. Întotdeauna n-a fost decât o prietenă pentru mine, îi replică Logan calm.

— Adevărat ? Mulțumesc lui Dumnezeu ! făcu ea cu un suspin de ușurare. Logan ! Poți să mi-o împrumuți pe Catriona pentru după

amiază ? Trebuie să mă duc la Sheridan şi mi-e groază să conduc singură.

— Nici o problemă ! Mă dispensez de serviciile ei. Totuşi să ştii că pe mine mă însoţeşte la petrecerea de diseară.

Mama lui vitregă îşi dăduse seama de nuanţa puţin ironică a vorbelor lui Logan ? Catriona spera că nu.

— Nu fi neliniştit. O s-o aduc devreme înapoi. Catriona te deranjează să vii cu mine?

Cum să reziste farmecului ei? Grace Blake ar fi deplasat munţii din loc cu surâsul ei fermecător.

— Nu, bineînţeles !

— Ai costum de baie ?

Catriona scutură din cap.

— Ei bine ! Vom cumpăra unul !

— Nu, eu... protestă Catriona.

— Grace, cred că noua mea salariată nu prea are bani, interveni Logan. Fii drăguţă şi cere să treacă cumpărăturile în contul meu O să-i opresc din salariu.

Nu ! N-avea nevoie de ajutorul lui financiar ! Deschise gura să protesteze...

— Perfect, aprobă Grace. Hai, Catriona !

Logan se ridică şi se întoarse spre ea cu o lucire maliţioasă în priviri.

— Pe diseară, domnişoară ! Vezi să nu-şi schimbe părerea, continuă el adresându-se lui Grace. Şi fără exces de viteză, hm... ! Ai avut deja o amendă anul acesta, ajunge !

— Stt ! O s-o sperii.

— Fii prudentă ! îi reaminti el încă o dată, încruntându-se.

— Ești neliniștit pentru ea, Logan ? îl întrebă mama vitregă cu malițiozitate.

— Sunt responsabil de siguranța ei, răspunse el, evitând să muște din momeală.

Câteva minute mai târziu, mașinuța lui Grace se pusese la drum. Șoferița acceleră.

— Am impresia că Logan îți poartă foarte mult de grijă, Catriona.

Cat nu era fricoasă, dar observă că tovarășa ei bagă tot mai multă viteză.

— Logan se îngrijește de siguranța salariaților lui, replică ea.

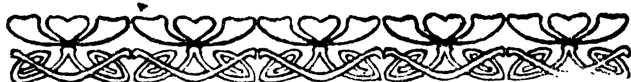
— Hm... Da, ai dreptate. Își îndeplinește rolul cu foarte multă seriozitate și vigilență. Poate prea multă. Cred că vrea să demonstreze că n-a moștenit caracterul mamei lui.

Catriona, stânjenită de întorsătura conversației, căută să schimbe puțin subiectul.

— Logan și dumneavoastră întrețineți niște relații excepționale.

— Am noroc, într-un sens. Logan o ura pe mama lui și m-a acceptat cu ușurință după ce m-am măritat cu Jonas. Totuși, mi-ar place s-o ierte. Leah n-are un fond rău. Este un pic... frivolă. Nu era făcută pentru a fi soția unui proprietar de fermă, iată totul !

— Vorbiți de ea la prezent, observă Catriona mirată. Credeam că e moartă.

— Nu ! Locuieşte la Las Vegas cu cel de al treilea soţ. Dar Logan nu pomeneşte niciodată de ea. Presupun că te întrebi ce a făcut să merite un asemenea dispreţ din partea lui, continuă ea aruncându-i o scurtă privire Catrionei. Nimic reproşabil, decât că n-a reuşit să ducă o viaţă care nu-i convenea. Este originară din New York şi presupun că era un copil răsfăţat. Era foarte îndrăgostită de Jonas, dar acesta era pe punctul de a-şi pune ferma pe picioare şi Leah nu a suportat singurătatea impusă de desele plecări ale soţului ei prin împrejurimi. El muncea din greu ca să asigure veniturile cu care tânăra lui soţie era obişnuită. A tot răbdat până ce Logan a împlinit trei ani. Apoi, într-o zi, s-a urcat în automobilul ei şi a dispărut. Jonas a fost nespus de amărât şi l-a învăţat pe fiul lui toate sensurile responsabilităţii. La moartea lui Jonas, Logan spera să se căsătorească cu Diana. Dar aceasta a preferat, ca şi Leah, oraşul şi a plecat la Los Angeles unde s-a măritat puţin după aceea. Căsătoria n-a durat. De la întoarcerea ei, toată lumea e convinsă că Logan e pe cale de a reînnoda legăturile cu ea. Eu mă îndoiesc. Nu, încheie ea suspinând, Logan n-a avut noroc la femei.

— Cu dumneavoastră da, spuse Catriona cu căldură.

— Şi cu tine.

— Eu nu... îngăimă Catriona, surprinsă de atâta sinceritate.

— Doar nu sunt oarbă, reluă Grace cu o nuanţă de nerăbdare. Sau o să susţii că sărutul pe care l-am surprins adineaori nu era decât o îmbrăţişare amicală între o salariată şi patronul ei ?

Catriona tăcu. Inutil să nege. Grace nu era o proastă !

— Nu sunt atât de bătrână ca să nu mai recunosc felul în care se sărută doi amanţi, continuă cu blândeţe Grace. Ai putea afirma în mod sincer că nu-l iubeşti ?

Catriona se încăpăţâna în muţenia ei.

— Ochii te trădează, Catriona. Sunt foarte expresivi. Strălucesc într-un mod deosebit când îl priveşti pe Logan. Mă amestec în ceea ce nu mă priveşte, nu-i aşa ? Nu-mi pasă ! Vreau numai ca Logan să-şi găsească în sfârşit fericirea pe care o merită.

Mâinile ei se crispară pe volan.

— Îi datorez atât de mult ! După moartea lui Jonas, Scott mi-a făcut multe figuri : probleme la şcoală, acasă. Şaisprezece ani e o vârstă îngrozitoare ca să-ţi pierzi tatăl. Gândind că responsabilităţile sunt prea grele pentru umerii lui, am preluat eu o mare parte din muncile de la fermă. Mare greşeală ! Scott se întâlnea cu persoane dubioase şi începuse să bea. Logan a tolerat situaţia atât cât a putut, apoi a hotărât să se instaleze în casa pe

care o locuieşte acum şi să-l lase pe Scott să administreze ferma noastră. Această idee mă înspăimânta. La început Scott s-a eschivat, dar a sfârşit prin a accepta provocarea şi a prins gust.

Grace rămase gânditoare câteva clipe.

— Ajungem, anunţă ea.

Sheridan semăna cu un furnicar. Străzile erau aglomerate de vehicule de transport, de camioane cisternă.

— Erau atât de liniştite înainte, bombăni Grace. Între guvernul care pretinde extinderea parcurilor naţionale şi criza de energie, toată lumea caută terenuri în Wyoming.

Parcă maşina în faţa unicului centru comercial.

— Sper că vei găsi ce-ţi trebuie la „La Alice".

„La Alice" era un magazin cu faţada învechită. În interior, îmbrăcămintea la modă, blugii şi pantalonii, nu formau decât o mică parte a stocului de veşminte tradiţionale — rochii, fuste şi bluze.

— Nimeni nu ştie cine era Alice, spuse Grace în timp ce o femeie cu părul alb ieşea dintr-o încăpere din fundul magazinului. De zeci de ani Mary este proprietara lui.

Îi expuse motivul venirii lor.

— Ce talie purtaţi ? Treizeci şi opt ? întrebă Mary, măsurând-o din priviri.

Catriona aprobă, reţinută.

— Abia am primit câteva noutăți de la New York ; bikini cu rochie asortată. Am un model bleu pal care vă va pune în valoare părul. Vă arăt imediat modelul.

— Nu asta... începu Catriona dar se opri la privirea amenințătoare a lui Grace.

Mary descoperi în sfârșit ceea ce căuta și etală modelul pe tejghea.

— Sunteți nouă pe aici, nu ? o întrebă pe Catriona.

— Lucrează în vara asta pentru fiul meu, interveni scurt Grace, apropiindu-se ca să examineze mai bine modelul.

— Costumul se poartă sub rochie și când vreți să faceți baie, e suficient s-o descheiați și sunteți gata să săriți în piscină. Încercați ! Asta nu vă obligă s-o cumpărați !

Catriona clătină din cap.

— Hai repede Catriona, te aștept, ordonă Grace.

Pentru a nu deveni ridicolă tot refuzând, se strecură în cabina mică de probă. Își îndepărtă blugii și cămașa și-și puse sutienul : două bucățele de material, fără bretele, care abia îi acopereau sânii ; bikinii îi veneau impecabil ; corsajul rochiei bine ajustat și fusta amplă, care se unduia în jurul șoldurilor, îi subliniau talia fină. Trebuia să recunoască : compleul îi venea de minune.

Reapăru în magazin.

— Eram sigură că o să vă vină nemaipomenit ! explodă Mary entuziastă.

— Îl luăm, Mary, decise Grace. Fii drăguță și trece-l în contul lui Logan.

O luminiță de curiozitate se aprinse în ochii bătrânei negustorese, dar se mulțumi să surâdă amabil.

— Bineînțeles ! Duceți-vă să vă îmbrăcați și eu o să-l împachetez. E pentru petrecerea de astă-seară ?

— Da, răspunse Grace în locul Catrionei.

Cu pachetul sub braț, Catriona, ca să scape de întrebările lui Mary, se grăbi să iasă din magazin și fu aproape răsturnată de un trecător. O prinse de braț, scuzându-se politicos.

— Vă rog, eu... bâlbâi Catriona.

— Doctor Masterson ! Bună ziua ! exclamă Grace în spatele ei. Ce mai faceți ?

— Foarte bine, Grace, dumneavoastră ?

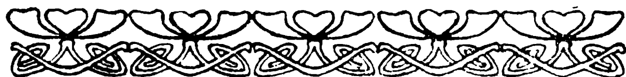
Înalt și subțire, în blugi și cu pălărie de cowboy, nu prea avea aspectul unui doctor. Și... nu era deloc lipsit de farmec.

— Pot să v-o prezint pe Catriona Morgan ? E angajată la fermă pe perioada verii

O salută cu amabilitate pe Cat, apoi le părăsi repede pentru că era ora deschiderii cabinetului de consultații.

Grace îl urmări cu o privire gânditoare.

— Este un tânăr foarte simpatic. Avem noroc cu el. I s-a propus un post la San Fran-

cisco. Dar a refuzat, preferând să trăiască la țară.

— Îl înțeleg.

— Da ? răspunse cu seriozitate Grace, privind-o o clipă.

Urcară în mașină.

— N-aveți cumpărături de făcut ? întrebă Catriona.

Grace ridică din umeri.

— M-am răzgândit. Rămâne pentru altă dată. De altfel trebuie să mă întorc, Scott cu oamenii lui au cosit fâneața toată după-amiaza și precis au nevoie de răcoritoare.

Întoarse cheia în contact și vehiculul se îndreptă spre fermă.

Pe drum, Grace o chestionă pe Catriona asupra familiei ei. Îi povesti tragedia care îi lovise pe cei apropiați ei și menționă boa'a lui Robbie.

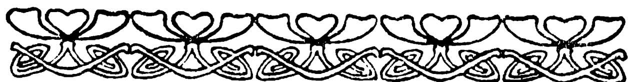
— Ce necaz pentru tine și cumnata ta ! o compătimi Grace. Dar Robbie va fi operat în curând, dacă am priceput bine ?

— Da. Sperăm ca intervenția chirurgicală să-i salveze viața.

— Nu te nelinişti, Catriona. Totul va fi bine. O să mă ții la curent, nu-i așa ?

— Promit.

Grace păstră tăcerea până la sfârșitul drumului, contrar obiceiului ei. Catriona căzu și ea pe gânduri. Cu toate sfaturile lui Logan,

Grace conducea repede şi ajunseră fără întârziere la fermă.

Catriona coborî.

— Nu uita asta ! îi reaminti Grace aruncându-i pachetul. Abia aştept să te văd în el diseară ! insistă ea cu un surâs care-i trăda satisfacţia.

Austin-ul demară în trombă.

Şi Catriona înţelese dintr-odată că, în realitate, această expediţie în oraş nu fusese decât o stratagemă inventată de Grace pentru a o trage de limbă în voie, departe de Logan. De ce ? Răspunsul nu era greu de găsit. Ghicise că era îndrăgostită de Logan.

Intră în casa pustie şi urcă scările care duceau la primul etaj, reflectând la întâmplările după amiezii. Da, Grace dorea nespus fericirea lui Logan.

Intrând în camera ei, Catriona zări patul, acel pat pe care nu-l folosise în noaptea trecută. Dormise în braţele lui Logan... fiindcă o doriseră amândoi.

Deschise robinetele de la cadă. Logan încerca o atracţie fizică pentru ea, dar asta nu era de ajuns. Nu destul pentru a construi împreună un viitor. La asta trebuia să se adauge încrederea, înţelegerea şi dragostea. Ori, dragostea pe care o nutrea pentru Logan era suficientă pentru amândoi ?

Avea acum o idee mult mai precisă despre viaţa de la ţară — o viaţă de muncă grea

și adesea singuratică. Fără îndoială ea reprezenta pentru Logan tipul tinerei orășence — și mai rău încă, a unei femei incapabile să se lipsească de focurile rampei și de ovațiile publicului.

Se dezbrăcă și se cufundă, cu nespusă plăcere, în apa parfumată. O dulce moleșeală o cuprinse. Dar în curând, gândul la Logan reveni și o tulbură.

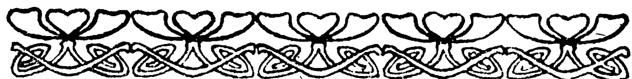
„Fericirea lui Logan..." Era de asemenea dorința cea mai scumpă a Catrionei. Dar dacă el o iubea pe Diana, în ciuda părerii lui Grace ? Poate îi acorda timpul necesar de a se readapta ritmului muncii de la fermă, înainte s-o ceară în căsătorie ?

La gândul ăsta i se puse un nod în gât. Era evident că Logan și Diana erau mai mult decât prieteni, cu toate afirmațiile lui Logan.

Și dacă Logan n-o atrăsese pe Catriona în patul lui decât pentru a-și oferi o ultimă aventură, înainte de căsătoria cu Diana ? Oh, nu ! S-o folosească în felul ăsta josnic ! Simți că se înroșește de ciudă.

Ieși repede din baie și se uscă cu un prosop mare și pufos. N-avea decât două soluții : să rămână aici și să încerce să-i câștige dragostea sau să-l părăsească pentru a se întoarce la Chicago. Să-l părăsească pe Logan... O asemenea perspectivă era intolerabilă.

Pe brațul fotoliului din camera ei rămăsese halatul lui Logan, aruncat acolo de di-

mineață. Atrasă de o forță irezistibilă, îl îmbrăcă și-și înnodă cordonul în jurul taliei. Parfumul bărbătesc al lui Logan era impregnat în țesătura mătăsoasă. Se simți dintr-odată obosită. Ultimele douăzeci și patru de ore fuseseră pline de emoții puternice.

Se va decide asupra conduitei de urmat după petrecere... după ce-i va vedea pe Logan și Diana împreună. Lunecând în cearșafurile frumos mirositoare, adormi pe loc.

„EL și EA“ și „ROMANTIC“ nu vă vor dezamăgi niciodată !

CITIȚI-LE !

Vor însemna întotdeauna o relaxare binefăcătoare !

VIII

Plăcuta senzaţie că o pană îi atinge uşor buzele o trezi din vis. Deschise ochii. Camera era în obscuritate. Logan se afla lângă ea, cu un prosop înfăşurat în jurul coapselor şi o săruta.

Îşi închise ochii, prefăcându-se că doarme încă... ca să continue s-o sărute.

— Ştiu că te-ai trezit, Cat, spuse el râzând, atingându-i urechea cu limba.

Ea îi înconjură talia cu braţul.

— Hm... Miroşi bine, murmură ea, pipăind cu mâna muşchii care ieşeau în relief sub pielea mată a torsului puternic.

Deschizătura foarte răscroită a halatului dezvelea pe jumătate rotunjimea sânilor şi el îşi plimbă un deget incitant de-a lungul gâtului până la sâni.

— Catriona cea imprevizibilă ! şopti el. Niciodată nu mi-aş fi închiput să te găsesc în patul tău, ghemuită ca un pisoi şi... îmbrăcată cu halatul meu. Dacă ai şti cât de excitant este !

— Să intri în camera unei femei, acoperit doar de un prosop, nu dovedeşte un com-

portament mai grozav, remarcă ea luptând împotriva undei electrice care-i parcurgea trupul.

— Aveam de ales ? Halatul îmi fusese împrumutat. Dacă nu cumva vrei să mi-l dai... pe loc... propuse el şiret.

— Şi dacă refuz ? zise ea înveselită.

— O să fiu obligat să folosesc forţa... în felul meu...

— Dacă aş fi în locul tău, aş avea multă grijă ! Am armele mele de apărare !

— Da, piciorul meu îşi mai aminteşte încă ! Dar... pisicile torc când sunt mângâiate...

Dădu la o parte halatul şi-şi aşeză mâna pe un sân. Catriona simţi că se aprinde la acest simplu contact. Dar ideea nesuferită că în seara asta el va fi cu Diana îi trecu la iuţeală prin minte.

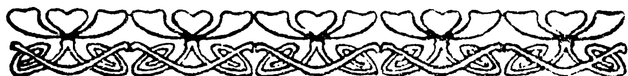
— Logan, te rog, nu...

— Nu ţi-am spus deja : imprevizibilă ? Oh ! Catriona ! Eşti femeia cea mai îndărătnică, cea mai încăpăţânată pe care am întâlnit-o vreodată !

Îşi apropie capul de trupul ei. Gura se lipi de sânii ei deja întăriţi de dorinţă, cu buzele îi prinse sfârcurile şi le supse uşor până ce smulse Catrionei un geamăt de plăcere.

— ...Dar şi cea mai frumoasă, mai senzuală şi mai de dorit, mărturisi el cu o voce răguşită, ridicându-şi privirea.

— Logan, te rog, repetă ea.

El îi înăbuşi protestele cu un sărut pătimaş, la care ea răspunse fără nici o ezitare, în timp ce raţiunea o îndemna să-i reziste.

„Îţi spune că eşti frumoasă şi, dacă o iubeşte pe Diana, eşti şi regina proastelor".

Încercă cu disperare să-şi vină în fire.

— Logan, e târziu. Trebuie să mă pregătesc.

— Am un alt program în perspectivă, pentru moment, spuse el clătinând din cap.

— Logan...

Se îndepărtă de ea.

— Am nevoie de timp ca să fiu gata pentru seara asta...

— Bine. Îţi acord un răgaz... insist : un răgaz...

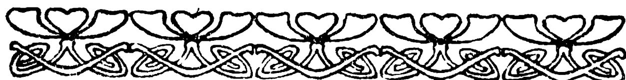
Se îndepărtă de ea cu regret şi îi mângâie trupul pe jumătate dezgolit cu o privire în care mai ardea încă dorinţa neîmplinită.

— Ne întâlnim peste o oră, jos în hol.

Se întoarse şi se îndreptă spre uşă. La vederea acestui spate larg şi puternic, a muşchilor care jucau sub pielea bronzată, fu cât pe ce să-l cheme înapoi. Îl iubea atât de mult ! De ce să renunţe la ultima lor îmbrăţişare, poate ?

Dar el dispăruse deja. Catrionei nu-i mai rămăsese decât să se îmbrace şi să se bizuie pe norocul ei.

Când coborî scara, rochia dansa în jurul picioarelor suple ; pletele negre, căzând ca o cascadă pe umerii goi, contrastau cu nuanța de bleu strălucitor a materialului. Se opri intimidată la baza scării.

Logan era în salon. Privea fix pe fereastră, oferindu-i Catrionei un profil întunecat și gânditor. Se întoarse dar nu păru că o vede din primul moment. Când o recunoscu, tresări și o expresie dureroasă se instală pe chipul său. Fără un cuvânt, agită spre ea paharul pe care-l ținea în mână.

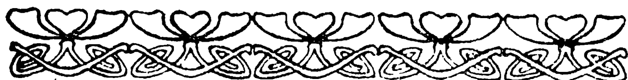
— Pot să te servesc cu ceva înainte de plecare ?

Nici măcar n-o complimentase pentru toaleta ei. Fără îndoială o avea deja în minte pe Diana. Refuză băutura cu un semn scurt. Trebuia să fie pe deplin stăpână pe ea, în această seară. Ar fi imprudent să-și încețoșeze creierul, cel puțin nu de acum. Mai târziu, poate...

Cu toate că se simțea decepționată, nu-și putea desprinde privirile de Logan. Un elegant costum de catifea maron se mula pe trupul lui de atlet și o cămașă bej, având gulerul descheiat cu o neglijență studiată, dezvelea un triunghi de piele bronzată.

Se sprijini de spătarul unui scaun. Genunchii îi tremurau.

Logan își puse paharul pe masă cu un zgomot sec.

— Hai să mergem ! hotărî el, punând apăt chinului ei.

Logan conducea aproape la fel de repede ca şi mama lui vitregă.

— Ai de gând să stai îmbufnată în colţul tău tot drumul sau îmi spui ce-am făcut de te-uiţi aşa de urât la mine, când acum o oră... ? întrebă el cu o voce încordată.

— Nu înţeleg...

Logan frână brusc şi trase la marginea şoselei. În obscuritatea nopţii, abia reuşea să-i zărească faţa.

— Păstrează-ţi amabilitatea pentru altul, Catriona. Ce-am făcut ? strigă el din nou.

— Nimic...

O prinse cu brutalitate de cot şi o zgudui.

— Spune-mi adevărul !

— Nu s-a întâmplat nimic ! exclamă ea şocată. Tu... tu ai fi putut să-mi spui că-mi stă bine noua toaletă !

— Doamne ! Nu ghiceşti că văzându-te aşa, mi se pare că nu sunt demn de tine ? Şi totuşi, Cat, mărturisi el, sprijinindu-şi capul de al ei, nu pot să te las să pleci.

Şi, ca şi cum ar fi vrut să-şi dovedească singur contrariul, o împinse. Dezorientată, îşi îndepărtă de pe frunte, cu un gest nervos, o şuviţă rebelă.

El se prinse de volan cu amândouă mâinile şi îl strânse cu o violenţă neobişnuită, ca şi cum căzuse pradă unei dureri puternice.

Tocmai își deschisese gura pentru a-i vorbi, pentru a-l ruga să-i explice, când, deodată, el aruncă o privire peste umăr, trecu în viteza întâi și redemară în trombă. Pneurile scrâșniră pe asfalt.

Un fior înghețat străbătu corpul Catrionei. Avea impresia că se joacă de-a v-ați-ascunselea, dar un joc unde niciodată nu găsești ce cauți. Logan îi scăpa fără încetare prin comportamentul lui inexplicabil. Își înghiți lacrimile care-i urcau în ochi și privi fără să vadă câmpia scufundată în noapte.

În curând, Logan se angajă pe o alee laterală și își opri mașina în fața unei case luminate. O ajută politicos să coboare. Urcară în tăcere cele câteva trepte care duceau spre ușă. Logan nu-și descleștase dinții.

Sună. Un valet îmbrăcat în frac alb le deschise cu o politețe puțin desuetă.

— Toată lumea este la piscină, domnule.

Ținând-o de cot, Logan o conduse prin locuința bogat mobilată și decorată. Ajunseră într-un patio. Vreo cincizeci de invitați se înghesuiau în jurul unei piscine de forma unui bob de fasole.

Recunoscu mai multe persoane, printre care și familia Laurence.

— Logan, băiete ! strigă o voce bărbătească. Vino încoace ! Cu ce pot să te servesc ?

Se îndreptară spre un bar instalat în aer liber pe peluză, într-un loc mai izolat. Un băr-

bat în vârstă ieşi din spatele şirurilor de sticle multicolore şi-i întinse mâna lui Logan.

— Sunt bucuros că te văd, Logan ! Ce ţi-ar place să bei ?

— Ştiu că aveţi un whisky excelent.

— Da, nu e rău, aprobă gazda reluându-şi locul.

— Ian, ţi-o prezint pe Catriona.

Atenţia cu care Ian McClain o studie imediat, o făcu să se simtă prost.

— Zici că lucrează la fermă ?

Deşi Logan nu afirmase aşa ceva, el continuă :

— Angajatele tale sunt din ce în ce mai frumoase, Logan, remarcă McClain râzând, în timp ce-i întindea paharul.

Logan se mulţumi să surâdă cu un aer vag flatat.

— De unde veniţi, tânără doamnă ?

— Din Chicago.

— Ah ! Sunteţi de la oraş ! Şi fiica mea a încercat să se stabilească acolo dar nu s-a obişnuit. Priviţi-o ! E frumoasă, nu-i aşa ?

Logan şi Catriona îi urmăriră privirea. Într-un costum negru de baie, foarte decoltat, care-i îmbrăca formele graţioase ca o a doua piele, Diana McClain se pregătea să plonjeze în apa albastră.

— Când o să te hotărăşti s-o ceri de nevastă, băiatul meu ? Doctorul ăsta tânăr se

învârte în jurul ei ca muscă în jurul unui vas de miere, spuse el, coborând vocea.

Logan îl privi cu seriozitate pe bătrân şi îşi încleştă degetele în jurul braţului Catrionei.

— Nu i-ai oferit nimic Catrionei, Ian. Doreşti ceva, Cat ?

— Nu, mulţumesc.

Dar Ian McClain nu se lăsă ; era de o încăpăţânare neobişnuită.

— Această fermă vă va reveni într-o zi, ţie şi Dianei.

— De cinci ani te sfătuiesc să-ţi iei un administrator. Noi doi nu ne-am înţelege mai mult de o zi.

— Logan, întotdeauna te-am considerat ca pe băiatul meu, fiul pe care nu l-am avut, murmură Ian emoţionat.

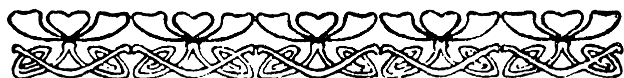
— Sunt dezolat, Ian. Câteodată viaţa nu se potriveşte cu planurile noastre, răspunse Logan cu blândeţe.

Îşi goli dintr-odată paharul şi-l puse pe bar. Tăcut şi vizibil supărat. Ian îşi rumega înfrângerea.

— Hai să facem baie înainte de masă, Cat, propuse Logan, fără a se mai preocupa de gazda lor. Putem să ne schimbăm la vestiarele de sub copaci.

Uşurată că Logan terminase în sfârşit confruntarea cu Ian, jenantă pentru ea, acceptă.

Dar Ian nu-şi spusese încă ultimul cuvânt !

Le bară trecerea. Orice expresie curtenitoare dispăruse de pe faţa lui şi de data asta un om de afaceri hotărât se adresă din nou lui Logan.

— Vreau să-ţi vorbesc.

— Când doreşti Ian, dar... mai târziu.

— Gândeşte-te la propunerea mea, băiete. Această fermă este foarte ren abilă.

— Nu mai insista, Ian, se impacientă puţin Logan care remarcase stânjenea'a crescândă a Catrionei.

Ian îl prinse de mânecă.

— Fiica mea e îndrăgostită de tine, Logan...

— Te înşeli, Ian.

Fulgere de mânie străbătură ochii, de un albastru deschis, ai stăpânului casei.

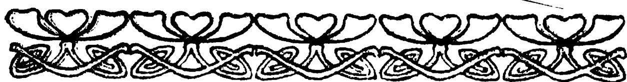
— O să mi-o plăteşti scump, băiete, îl ameninţă el.

— Nu, Ian, linişteşte-te. Acum, dacă îmi permiţi, o s-o conduc pe Catriona la piscină... sau preferi să ne refuzi ospitalitatea în această seară ? continuă el cu un surâs provocator.

Trăsăturile bătrânului reflectau lupta care se dădea în sufletul lui. Se destinse cu greutate.

— Eşti la fel de încăpăţânat ca şi tatăl tău, Logan... dar vei fi întotdeauna binevenit pe domeniile McClain. Du-te şi te distrează ! Vom discuta altă dată, adăugă el cu o veselie puţin forţată.

Logan îi mulţumi surâzător.

— Hai să ne schimbăm ! îi zise însoțitoarei lui.

Se pierdură printre copaci, cabinele fiind destul de distanțate de piscină. Râsetele și vocile se auzeau estompate din cauza depărtării. Se găseau singuri. Logan se opri și o întoarse spre el.

O șuviță de păr, răvășită de un vânticel neașteptat, mângâia obrazul lui Cat. O îndepărtă delicat cu vârful degetelor și buzele îi atinseră tâmplele.

— Ușa galbenă e pentru doamne. Cea albastră pentru domni, îi șopti el râzând. Pe curând !

Electrizată de tandra lui mângâiere intră în cabina puternic luminată. Se dezbrăcă cu ușurință de rochie. După ce își mai aranjă puțin bikinii, aruncă o privire în oglinda agățată pe peretele opus. Aceasta reflecta imaginea unui corp perfect, aproape gol. Își întoarse repede ochii și luă un halat de baie din teancul pus la dispoziție de gazde. Apoi ieși. Logan o aștepta, sprijinit de un arbore. Îmbrăcat cu un slip negru mulat, se îndreptă spre ea cu pasul suplu care îl caracteriza. Frumusețea lui bărbătească era izbitoare : nu s-ar fi plictisit niciodată să admire pieptul acesta puternic și picioarele mușchiuloase.

Logan îi întoarse o privire plină de admirație. În semiobscuritate, bikiniul, al cărui ma-

terial bleu sublinia culoarea de fildeş a pielii ei, punea în evidenţă picioarele lungi şi fine. Rotunjimea sânilor albi era abia ascunsă de două bucăţele de material, unite de un inel.

Catriona era obişnuită să simtă ochii spectatorilor fixaţi asupra ei dar, bineînţeles, nu într-o ţinută atât de... sumară. Nu se putu opri să nu se înroşească sub focul privirilor lui Logan.

— Sunt nebun că las şi alţi bărbaţi să te privească, îi murmură el la ureche, trăgând-o de mână spre piscină.

— Eu ce să spun de tine ? i-o întoarse ea cu curaj.

— Logan ! îl strigă vocea Dianei. Grăbeşte-te ! Avem nevoie de tine.

În piscină era o hărmălaie generală ; deodată o minge cu dungi verzi şi roşii fu proiectată în aer şi apoi zbură din mână în mână.

— Este un joc care se desfăşoară între echipe de bărbaţi şi echipe de femei, îi explică Logan Catrionei.

Sări în bazin şi apoi o ajută şi pe ea să coboare. Unda apei o răcori pe Catriona, încinsă de mâinile şi privirile lui Logan.

Apa nu era adâncă şi putură păşi încet spre centrul bazinului. Dintr-odată un înotător lansă mingea şi Logan ţâşni afară din apă şi-o înşfăcă. Diana înotă spre el şi încercă să i-o ia dar, în ultimul moment, el pasă mingea în spate. Catriona încercă, însă fără suc-

ces, s-o intercepteze. Râsetele răsunau, mâinile se agitau, apa împroşca din toate direcţiile. Important era numai să apuci mingea şi jucătorii se abandonau acestei vânători cu pasiunea spontană a copiilor.

Diana aruncă mingea altei femei care o trimise Catrionei. Dar Logan apăru din apă şi o prinse din zbor. Diana începu să-l urmărească pe Logan. Se aruncă asupra lui şi Catriona îl auzi cum trântește o înjurătură. Diana reapăru în apropierea lui, dar el ţinea mingea foarte sus deasupra capului, făcându-se o clipă că n-o bagă în seamă, ca apoi s-o relanseze în spatele ei. Schimburile erau rapide şi invitaţii pasionaţi.

Un clopot se făcu auzit. Vocea lui Ian anunţă cina. Toţi se înghesuiră veseli ca să iasă din piscină.

După apa călduţă a piscinei, aerul răcoros o surprinse pe Catriona. Își aruncă pe umeri prosopul, apoi urmă mulţimea de invitaţi spre bufetul instalat la intrarea în patio.

Își umplu farfuria cu câte puţin din fiecare fel — frigărui, salate diverse, pate de ficat și ca desert o jumătate de ananas garnisită cu fructe proaspete tăiate în felii. Amuzat, Logan o privea.

Se reîntoarseră împreună pe peluză unde fuseseră întinse şezlonguri.

— Ţi-e foame ? şopti el.

— O foame de lup !

— Şi mie, îi murmură el la ureche, dar nu de hrană, preciză în timp ce mâna lui atingea uşor curba delicată a şoldului Catrionei.

Acest gest îi smulse o strâmbătură.

— Ce este, Logan ?

— Nimic, răspunse el laconic.

Îl privi intrigată. Şi cum acesta începuse să mănânce fără alte comentarii, se concentră și ea asupra gustărilor.

Iar capodopera dineului fu o minunată îngheţată de vanilie, făcută în casă după o veche reţetă a familiei.

Majordomul care îi primise începu să debaraseze mesele de resturile bufetului rece, împingând în faţa lui o măsuţă rulantă.

Muzica, până acum în surdină, crescu în volum. Diana se apropie languroasă de Logan.

— Dansează cu mine, scumpule.

O observă o clipă.

— Astă-seară invită femeile ?

— Da, confirmă ea cu un surâs strălucitor. Şi eu am pus ochii pe tine.

— O să mai aştepţi puţin, replică el. Sper s-o conving pe Catriona să mă invite la acest prim ţangou.

Diana păli sub fard. Degetele lungi, cu unghii lăcuite într-un roşu aprins, se înfipseră în braţul lui Logan. Totuși vocea ei rămase perfect calmă.

— Logan, te rog, scuteşte-mă de această umilinţă.

— Du-te ! interveni Catriona pe un ton sec. Mi-e puţin frig şi vreau să mă îmbrac.

Se îndepărtă rapid. Vestiarul era în cealaltă parte a piscinei. Cel puţin aici nu va fi obligată să suporte imaginea perechii strâns îmbrăţişate.

În interiorul cabinelor fusese pus în funcţiune un sistem de încălzire şi era foarte plăcut. Costumul de baie se uscase. Cu o încetineală calculată, Catriona îşi luă rochia de pe umeraş şi se îmbrăcă. Se va ascunde aici până când se va opri muzica.

Îşi puse şi sandalele. Apoi, în picioare în faţa oglinzii mari, îşi pieptănă fără grabă părul mătăsos. Auzi deodată zgomotul unor voci care se apropiau de cabină şi recunoscu fără greutate vocea Dianei şi cea a lui Logan. Fără îndoială căutaseră un loc retras, sub arbori, departe de mulţime.

— Mândria ta ne separă, Logan, spunea Diana.

— Deloc, Diana, o simplă lipsă de interes, o corectă Logan cu o voce aspră.

Catriona, ruşinată că-i spionează — fără voie — nu putu să se împiedice să tragă cu urechea.

Diana, ca şi tatăl ei, nu se lăsa uşor intimidată.

— Logan, e imposibil... Ne cunoaştem dintotdeauna şi ne-am iubit mereu. Vrei să ştergi în mod brutal tot trecutul nostru ?

— Tu ai dat exemplu prima, când ai plecat...

— Logan ! Eram tânără şi proastă atunci. Nu-mi dădeam seama că viaţa de la oraş nu valorează nimic.

— Te-ai întors de şase luni. Te-ai hotărât acum să te instalezi într-o fermă din Wyoming ?

— Oh ! Da ! Logan ! Da !

— Şi Tom Masterson ? Cu el ce faci ? îi spuse el pe neaşteptate, tăindu-i toată bucuria.

În tăcerea apăsătoare care urmă, pieptănul pe care Catriona îl ţinea în mână îi scăpă şi căzu jos cu un zgomot sec. Logan era îndrăgostit de Diana şi era gelos pe tânărul doctor !

— Diana ! o strigă o altă voce.

— Mai vorbim altă dată, încheie Logan, eşti căutată.

— Dar, scumpule...

— Fă-ţi datoria de gazdă, Diana. De altfel, trebuie să mă schimb.

Frumoasa roşcată scoase un oftat exasperat şi plin de durere. Apoi se lăsă tăcerea Catriona aşteptă câteva clipe, cu corpul scuturat de un tremurat convulsiv. Apoi, adunându-şi tot curajul, îşi îndreptă umerii şi

ieşi cu un pas şovăitor. Reveni spre patio. Doctorul Masterson era lângă Diana şi îi povestea ceva.

— Dezolat că am întârziat. Doamna Dugan a născut în sfârşit ; are un băiat. Am ratat petrecerea ? Mulţumesc, Ian, acest întăritor este binevenit, adăugă el acceptând un whisky.

Bău o înghiţitură lungă.

— Costumul de baie îţi vine de minune... afirmă el surâzând Dianei.

Cu braţul liber, o atrase spre el. La început ea îi rezistă, dar sfârşi prin a-i înconjura gâtul cu braţele şi a-i răspunde la sărut. Se auziră fluierături. Tom o lăsă.

— Bună, Logan ! Ce mai faci ?

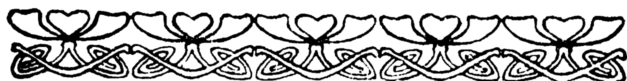
Surprinsă, Catriona se întoarse. Logan se afla în spatele ei ; se îmbrăcase deja. Deci îmbrăţişarea pasionată pe care Diana i-o acordase lui Tom Masterson nu era decât o provocare la adresa lui Logan. Dar dacă reuşise să-l atingă pe Logan în amorul propriu nu putea şti, fiindcă acesta era impasibil.

— Bine, îi răspunse Logan lui Tom. Dar tu ?

— Cu o femeie frumoasă în braţe, ce poţi să pretinzi mai mult ? replică Tom, plin de haz.

Diana îl privi pe furiş pe Logan cu un aer triumfător.

— Tom, spuse ea calină, ai mâncat ?

Diana îl mai privi o dată pe Logan cu coada ochiului și îl luă de mână pe Tom.

— Hai la bucătărie, Tom... O să-ți prepar una din specialitățile mele.

Braț la braț, se îndepărtară râzând. Catriona nu-și putut stăpâni un tremur ușor.

— Ți-e frig ? întrebă Logan.

— Da, puțin.

— Vrei să mergem acasă ? o întrebă el politicos.

— Da.

Își luară rămas bun de la Ian.

Logan o ajută să se urce în mașină. Când se așeză, el scoase un strigăt ușor.

— Ce s-a întâmplat, Logan ? se interesă neliniștită Catriona.

— Nimic, mormăi el demarând.

Logan fu și mai tăcut decât la venire. Farurile străpungeau întunericul ; motorul mergea cu un zgomot puternic.

La sosirea lor, Logan parcă mașina lângă verandă. Tăie contactul și prinse mâna Catrionei.

— Vreau să-ți vorbesc.

— Nu te înșeli asupra interlocutoarei ? i-o întoarse ea sec.

Scăpă o exclamație printre dinți, sări din mașină, o înconjură într-o clipă și deschise violent portiera din partea Catrionei.

— Ieși !

Cu picioarele tremurând, îl ascultă. Logan trânti ușa în spatele ei. Apoi o prinse strâns de braț și o conduse în casă, până la biroul lui unde o obligă să se așeze pe canapea. Stând în picioare în fața ei, o privi cu un aer posomorât.

— Îți cer scuze pentru Diana, îi spuse el pe un ton iritat.

— Nu e nevoie, făcu ea, schițând un gest ca să se ridice.

O împinse la loc cu o mână fermă.

— Ba da. E un copil răsfățat. Nu suportă să i se refuze ceea ce dorește.

Încerca să o apere pe femeia iubită ?

— Logan, te rog, nu te mai preocupa de mine.

— Oh ! Ba da, Catriona... ! Vreau să mă căsătoresc cu tine.

Din cauza șocului, ea păli. Îl privi drept în ochi, dar nu descoperi nici cea mai mică urmă de emoție, dragoste sau dorință pentru ea — o privire rece ! Era îndrăgostit de Diana, era clar, dar era prea mândru să recunoască asta, ca să-i mai dea o nouă șansă Dianei.

— Eu... Nu, Logan, este... imposibil.

— De ce ? făcu el calm.

— Nu ești serios ! izbucni ea dintr-odată. Iubești o altă femeie !

— Ce te face să crezi asta ?

— Se vede, asta-i totul! strigă ca. ' a-să-mă în pace, Logan! îl rugă, disperată.

Fugi spre uşă dar el o prinse, o întoarse spre el şi o lipi de perete.

— Ascultă! Este la fel de clar că nu mă pot lipsi de tine! exclamă el cu o voce răguşită, plecându-se spre ea.

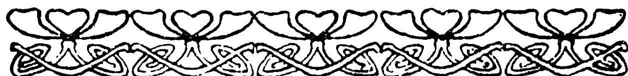
Îşi lipi buzele de ale ei cu o pasiune atât de arzătoare încât ea nu reuşi să-i reziste şi se dărui fără rezervă valului de plăcere pe care îl trezise în ea. O strivea cu greutatea corpului său şi nu avea nici o îndoială că dorinţa lui Logan era la fel de puternică ca şi a ei.

Buzele lui îi părăsiră gura pentru a-i mângâia pleoapele închise, obrajii, urcară spre tâmple, spre urechi.

— Te doresc. Am nevoie de tine. Strânge-mă mai puternic... murmură el cu o voce schimbată.

Inima Catrionei bătea să-i spargă pieptul. Logan depuse o ploaie de sărutări pe gâtul ei şi întârzie pe artera care palpita nebuneşte la baza lui.

Făcu să alunece bretelele fine ale rochiei care îi căzu la picioare, dezgolind trupul alb abia ascuns privirilor de simbolicul bikini Se îndepărtă puţin de ea şi-i deschise cu uşurinţă sutienul. Începu să-i sărute pătimaş sfârcurile sânilor întăriţi de dorinţă.

Ea gemu ușor și-și ridică mâinile pentru a-i scoate vesta, care alunecă jos peste rochia ei. Nerăbdătoare, îi descheie cămașa de mătase și-i mângâie, cu degetele arzătoare, pielea catifelată a spatelui. El tresări... de durere.

— Logan, ce este...

— Diana, cu unghiile ei... în piscină, mormăi el.

— Arată-mi ! îi ceru ea.

Cat îi îndepărtă cămașa și îl privi. O lungă și profundă zgârietură îi brăzda spatele de sus până jos. Înțelese în sfârșit rostul strâmbăturilor pe care le văzuse pe chipul lui, de câteva ori în seara asta.

— E o artistă în felul ei ! zise ea sarcastică. Ar trebui să dezinfectez rana imediat. Ai alcool de 90° ?

— Ținuta ta nu e tocmai cea a unei infirmiere model, o ironiză el cu privirea fixată pe sânii ei goi.

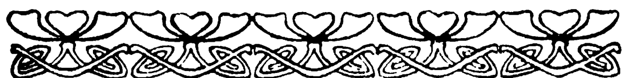
— Și tu, acum ! îl certă ea, trăgându-și repede rochia. Riști să te infectezi, Logan. Unde e dulăpiorul de medicamente ?

— În camera mea, răspunse el cu ochii strălucitori.

— Logan... îl amenință ea.

— În camera de baie !

Deja fugise pe scări și Logan o urmă. Imediat ce deschise ușa, întoarse comutatorul și lumina invadă încăperea. Fără să ezite se duse în baie, conștientă de prezența lui Lo-

gan în spatele ei. Găsi fără greutate flaconul de dezinfectant.

Când reveni în cameră el se instalase deja pe burtă. Cat se așeză pe marginea patului și scoase dopul.

— O să te cam usture, îl preveni ea serioasă.

— Oh ! Oh ! făcu el privind-o cu un surâs șiret. Ești sigură că nu ți-ai greșit cariera ? Și se supuse cuminte tratamentului ei.

— Cat, de ce ai venit aici ? reluă el, puțin mai târziu.

Ea tresări.

— Știi bine de ce, murmură ea.

— Repetă-mi-o !

— Din cauza lui Robbie... Nu, nu te mișca încă !

Neluând-o în seamă, se întoarse cu fața în sus.

— Ai consimțit deci să-ți sacrifici o parte din viață pentru el... De ce nu și pentru mine?

— Situația este total diferită, declară ea punând sticluța pe noptieră, cu o mână tremurătoare. Nu mă pot mărita cu tine, știind că iubești o altă femeie.

— M-ai crede dacă ți-aș spune că nu ?

Ea scutură din cap.

— Nu ești conștient de asta, dar este adevărat. Ți-e frică să-i acorzi din nou încrederea ta.

Îi luă mâna şi-i sărută cu delicateţe palma.

— Atunci, ajută-mă, Cat, ajută-mă s-o uit, şopti el.

O prinse de mijloc şi o atrase spre el.

— Logan, nu...

— Ba da, Cat, ba da !

Îşi lipi buzele de ale ei şi raţiunea o părăsi pe Cat.

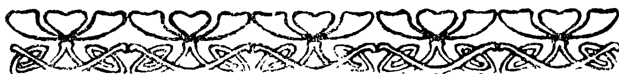
IX

Se trezi auzind ciripitul păsărelelor. Logan nu mai era lângă ea. Parfumul lui persista încă. Se arătase tandru şi pasionat, dar nu-i spusese că o iubeşte. Îi ceruse să devină soţia lui. Refuzase din gură, dar trupul ei răspunsese „Da" ! Doamne ! De ce dragostea era câteodată ca un spin înfipt în inimă ?

Halatul lui Logan se afla pe un fotoliu de lângă pat. Rochia ei zăcea pe mochetă. Un delicios miros de cafea îi gâdilă nările. Zgomotul veselei în bucătărie o avertiză că Marian era la postul ei.

Aruncă cuverturile, se sculă şi-şi puse halatul lui Logan. În această dimineaţă va face duş în baia lui Logan.

Îşi frecă cu putere dinţii apoi intră în cadă. Jetul călduţ de apă luneca plăcut de pe ceafă de-a lungul spatelui. Spera că apa o va spăla şi de îndoielile, de neliniştile ei. Logan o acoperise de sărutări, de mângâieri, noaptea trecută. Oare un bărbat putea să facă dragoste cu atâta pasiune cu o femeie dacă iubea altă femeie ?

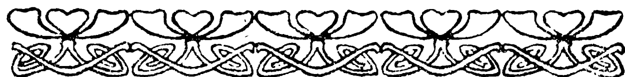

Era înțelept să accepte acest colț de paradis pe care el i-l oferea, știind că acest paradis s-ar transforma într-un infern când el va realiza eroarea... de persoană ? Va fi ea capabilă să suporte durerea de a fi aruncată din viața lui ? Și dacă ar avea un copil ? Ce s-ar întâmpla cu acest suflet nevinovat ? Catriona simți că i se strânge inima la acest gând. Și totuși... nu se putea hotărî să-l părăsească. nu acum când gustase din nou plăcerea de a se afla în brațele lui. Avea nevoie de el fizic și sentimental, la fel de mult. Logan rămânea un mister pentru ea. Va reuși el s-o iubească vreodată ?

Ieși din baie și se șterse repede, hotărâtă să riște. Va deveni soția lui în speranța că într-o zi și el îi va împărtăși dragostea. Înfășurându-se în halatul lui Logan, se duse la fereastră ca să admire priveliștea munților însoriți. Zgomotul unui motor tulbură liniștea. Ridică un colț al perdelei și privi în curte.

Un elegant Mercedes gri metalizat se oprise în fața casei. Din el coborî Diana McClain. Soarele strălucea în părul roșcat și bogat care i se răsfira pe umeri. Catriona se retrase brusc; Logan îi ieșea în întâmpinare tinerei fete.

Figura Dianei exprima o mare bucurie. Ea îi vorbi lui Logan, cu multă insistență, ținându-și mâna sprijinită pe brațul lui. El o asculta atent și îi surâdea. Catriona citi în pri-

virea lui toată dragostea pe care o simțea pentru Diana.

Simți că îngheață.

O luă în brațe pe Diana și o îmbrățișă. Tânăra se urcă în mașină și Logan luă loc pe scaunul pasagerului.

Din instinct, Catriona înțelesese că Diana reușise să-l convingă pe Logan de pute ea sentimentelor pe care le încerca pentru el și de dorința ei de a se instala în mod definitiv în Wyoming.

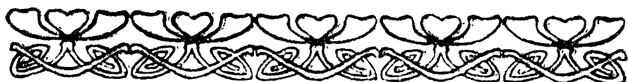
În câteva secunde visele Catrionei se spulberaseră. Înmărmurită de durere, se agăță cu disperare de perdele.

Logan plecase cu Diana pentru... a-l anunța pe Ian McClain de vestea bună, era sigură de asta.

Imaginea Dianei îndreptându-se spre altar, la brațul lui Logan, îi veni în minte. Nu! Nu!

Alergă în camera ei, își trase valiza din dulap și o aruncă pe pat. Își smulse hainele de pe umerașe și le trânti în valiză... în afară de cele cumpărate de Logan, pe care refuza să le poarte.

Dar, dintr-odată, bunul simț îi reveni. Nu va fugi înainte de a-i prezenta urările de fericire. Un mod de a-i dovedi că nu îi purta pică... Nimeni nu-și poate comanda sentimentele. Ori el era îndrăgostit de Diana.

Nemişcată în faţa dulapului, examina o rochie pe care n-o îmbrăcase niciodată... cu o singură excepţie, în voiajul dezastruos la aeroportul din Sheridan, doi ani mai înainte. Era o ţinută de oraş, purtând eticheta unui mare croitor.

Ezită... şi se hotărî. Va pleca, cu capul sus, în cea mai frumoasă toaletă pe care o avea. Se îmbrăcă cu multă grijă. Decolteul îi lăsa umerii goi iar fusta strânsă pe talie cădea in falduri, parcă dansând în jurul picioarelor frumos modelate. Culoarea bleu electric a materialului se potrivea de minune tenului ei bronzat. Oglinda îi întări această impresie.

Îşi termină opera, făcându-şi un machiaj potrivit.

Coborî în bucătărie. Marian îi aruncă o privire mirată şi se concentră asupra aluatului pe care îl avea în faţă.

Catriona inspiră adânc.

— Dacă Logan mă caută, veţi avea amabilitatea să-i spuneţi că am ieşit puţin să mă plimb ?

Guvernanta îşi ridică ochii spre ea.

— Foarte bine. Mergeţi departe ?

— O să urmez drumul, Marian, îi răspunse cu un surâs slab.

Părăsi casa şi se îndreptă spre şoseaua principală. Pantofii balerini erau comozi şi în curând ajunse în vârful unei coline. Soarele

era arzător. Sări peste o groapă și se sprijini de bariera care delimita două domenii.

Câmpia era nespus de frumoasă. Cerul bleu contrasta cu vasta întindere verde a preeriei unde păşteau nişte vaci.

Se ataşase de acest colţ de lume. Ar fi putut fi fericită aici. Dar Logan nu-i dăduse nici o şansă...

O pasăre îşi cânta trilurile. O urmări din priviri şi zări un cal negru galopând peste câmpie în direcţia ei. Călăreţul era cu capul gol şi vântul îi răvăşea părul negru ca pana corbului. Catrionei îi sări inima... era Logan.

Îşi opri calul la câţiva metri de ea, sări la pământ şi legă hăţurile de un par. •

Nemişcată, îl observa cum se apropia de ea.

— Ce faci aici, Cat ?

Îmbrăcat cu cizme, blugi şi o cămaşă în carouri se integra perfect peisajului. Aparţinea acestei regiuni şi... Dianei.

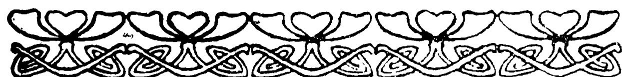
Catriona se sprijini de barieră, cu genunchii tremurând.

— Eu... priveam...

— Ce-ai văzut ?

— Pământul... îndrăzni ea, pământul care este al bărbatului pe care... pe care... îl voi iubi mereu.

Îi întoarse brusc spatele şi se prinse de barieră. Eliberată de sub magnetismul pe care

privirea lui o exercita asupra ei, izbucni n-tr-un torent de vorbe.

— Logan, ştiu ce vei spune. Și vreau să ştii că înţeleg şi că nu sunt surprinsă. Am ghicit înclinaţia ta spre Diana. Vreau să ştii, repetă ea, că eu... că e foarte bine aşa.

Făcu o pauză şi apoi se căzni să continue.

— Vă doresc o fericire fără nori.

Pasărea cânta din nou... Logan nu răspunse. După un moment, nemaiputând suporta tăcerea, se întoarse cu faţa la el. Nu se mişcase, iar chipul lui era întunecat.

— Despre ce vorbeşti, Cat ?

— Te-am văzut pe fereastră în dimineaţa asta. O sărutai pe Diana. Am început să-mi fac bagajele, dar n-am putut să plec fără să-mi iau rămas bun de la tine.

— Adevărat ? replică el tăios. Deci, după tine, o iubesc pe Diana şi ţi-am cerut să te căsătoreşti cu mine ca apoi să te părăsesc fără nici o remuşcare, doar la un semn din deget din partea ei ? Asta e, nu ? Astfel gândeşti tu despre mine ? strigă el fixând-o cu o privire de gheaţă.

— Mi-ai propus căsătoria doar pentru că îţi era milă de mine.

— Nu, negă el cu putere. Niciodată n-am încercat un asemenea sentiment pentru tine. Dar acum ştiu de ce persişti în a crede că sunt îndrăgostit de Diana. Numai pentru a te scăpa de gândul vinovat care te roade : că

faci dragoste cu un bărbat pe care nu-l iubeşti. Numai tu nu vrei să vezi adevărul. Mama mea vitregă a ghicit că sunt nebun după tine din primul moment al întâlnirii noastre.

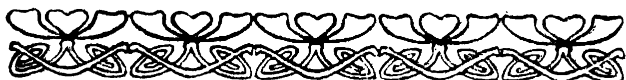
— E... E imposibil, îngăimă ea, puternic şocată. Niciodată nu mi-ai mărturisit...

— Asta n-ar fi schimbat nimic, o întrerupse el cu vocea încărcată de o tristeţe amarnică.

Se sprijini de barieră, oferindu-i privirilor Catrionei doar profilul.

— Te-am adus aici ca să reuşesc să te gonesc din inima mea, să mă conving că viaţa la fermă nu-ţi convine. Dar s-a petrecut exact invers : te-ai descurcat de minune de la început, erai plină de hotărârea de a învăţa totul. Oamenii mei s-au îndrăgostit de tine. Şi eu, eu te doresc mai mult decât înainte, recunoscu el închizând ochii. Dar te vreau pentru toată viaţa, nu numai când ai tu nevoie de mine sau când vrei să-ţi foloseşti într-un mod plăcut timpul, continuă el cu amărăciune. Tu... tu n-ai avut niciodată intenţia să-ţi făureşti un viitor cu mine. Niciodată. Atunci, îţi sugerez să-ţi termini valiza. Dacă nu cumva doreşti să rămâi pentru căsătorie... Diana venise să mă anunţe că ea şi Tom se căsătoresc săptămâna viitoare. În dimineaţa asta am îmbrăţişat-o pe logodnică.

Se întoarse brusc, prinse hăţurile şi sări în şa.

— Logan...

Dar chemarea Catrionei se pierdu în zgomotul potcoavelor.

Încercă să-şi potolească spasmele stomacului. Prima ei grijă fu să ajungă, alergând într-un suflet, la fermă.

— Unde este Logan ? o întrebă pe Marian când dădu buzna în bucătărie, cu răsuflarea tăiată.

— Precis că e în hambar. A spus că va prânzi aici şi apoi vă va conduce la aeroport. Ne părăsiţi ?

— Nu. Da. Nu ştiu. Aţi putea să-i neţi, când se întoarce, că sunt la primul

Nu aşteptă răspunsul guvernantei şi se repezi în sus pe scări.

Valiza era deschisă pe pat, hainele răspândite peste tot. Începu să le împăturească cu grijă şi să le aranjeze. Nu se grăbea deloc. Tocmai îşi închidea bagajele când paşii lui Logan răsunară pe coridor.

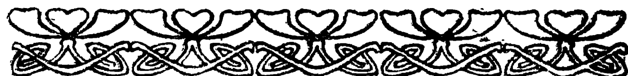
Silueta lui înaltă apăru în pragul uşii. Inima Catrionei se opri în loc... Încercă să zâmbească.

— Deci... pleci ?

— Da. Asta şi doreşti, nu ?

O tăcere încărcată de electricitate coborî asupra încăperii.

— Mă duc să scot maşina, spuse el întorcându-i spatele.

Ea îl reținu de braț. Mînia străluci în ochii lui Logan și imediat Catriona îi dădu drumul.

— Eu... Nu vom avea nevoie...

— Cat, n-am timp să te duc cu avionul la Chicago.

— Nu-ți fă probleme, oricum nu e cazul.

Ea luă geanta de voiaj și îl rugă :

— Fii drăguț și ia valiza cea mare, Logan.

Cu ochii scânteietori, dar tremurându-i picioarele, ea ieși din cameră cu bărbia ridicată. Străbătu cei câțiva metri care o separau de camera lui Logan, unde intră cu un pas hotărât. Își puse geanta pe pat.

Logan se opri în prag. Expresia feței lui era comică, dar Catriona era prea necăjită pentru a o mai remarca.

— Ce faci aici ? o întrebă el uimit.

— În mod obișnuit se numește „a te muta."

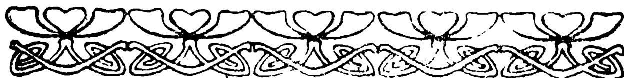
— Pentru cât timp ? se interesă el, descumpănit.

— Pentru totdeauna, răspunse ea, fără să se miște, cu o voce tremurătoare.

— Nu... nu pot să cred.

— Aș fi fericită să-mi petrec tot restul vieții alături de tine ca să ți-o dovedesc, Logan.

Cat simți că i se înmoaie genunchii și se așeză pe pat. Abia mai îndrăznea să respire.

Incet, el se apropie de ea, lăsând bagajele în drum.

— Cat, dacă e vorba de o glumă...

— Nu, Logan, nu !

— N-aş suporta să te pierd pentru a doua oară...

— N-o să mă pierzi niciodată, Logan.

Ajuns lângă ea se aşeză pe pat şi o trase spre el. Cat se ghemui la pieptul lui.

— Când te-am văzut, gata de plecare, cu acel surâs pe buze... Oh, Cat ! Mi-a fost atât de frică ! îi declară el.

Se aplecă spre ea şi îşi lipi gura de a ei, cu o infinită tandreţe.

— Când ne căsătorim, scumpa mea ?

— Cât mai repede posibil...

— Vrei să-i aşteptăm pe Sheryl şi Robbie?

— Nu. Am pierdut deja doi ani atât de lungi. Nu mai suport nici o amânare, Logan.

Schiţă un gest, vrând s-o sărute din nou dar ea îl opri, punându-i o mână pe piept.

— Logan, în privinţa banilor...

O răsturnă pe pat.

— Plăcerea de a-l vedea pe Robbie sănătos, alergând prin preerie, mă va răsplăti pentru tot, Cat.

Şi dintr-odată fu sigură că Robbie se va restabili. Şi-l imagina deja, cocoţat pe spatele unui cal, râzând cu hohote.

— Catriona... o chemă el încetişor.

— Da ?

— Ia-ţi geanta de voiaj din pat.

— De ce ? întrebă ea cu o inocenţă prefăcută.

Mâna lui Logan se urcă posesivă de-a lungul piciorului Catrionei.

— După părerea ta, de ce ?

— Pentru că doreşti o soţie ordonată ?

Îi mângâie chipul vesel cu o privire care reflecta tandreţea şi dorinţa.

— Nu. Am o guvernantă ca să se ocupe de ordine. Rugămintea mea este mult mai complicată.

Degetele lui găsiră cu uşurinţă fermoarul rochiei.

— Şi care este această misterioasă rugăminte ? făcu ea pe naiva.

— Aş dori o soţie care să ştie cântece de leagăn pentru a adormi copiii noştri...

Ea îi surâse şăgalnic.

— Cred că sunt calificată pentru acest post.

— Şi eu sunt de aceeaşi părere, şopti Logan cu o voce răguşită. În acest caz, considerăm afacerea încheiată.

SFÂRŞIT